

கஸ்கீ

சந்திரா

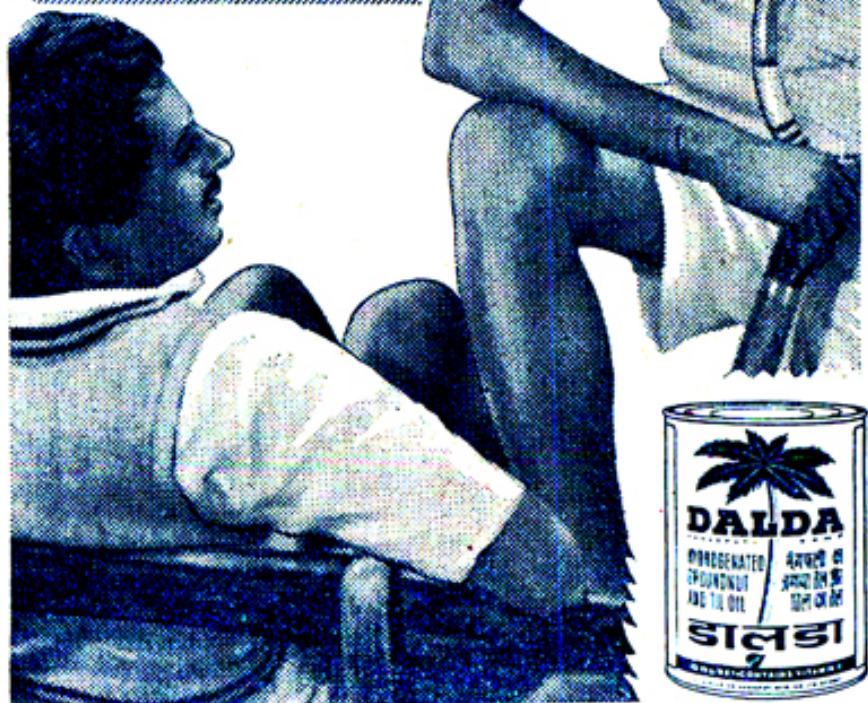
KALKI மார்ச் 18, 1951

4 ரூபாய்

“என் உணவு
எப்பொழுதும்
டால்டாவில்

சமைத்திருக்கிறதா
வென்று நிச்சயித்துக்
கொள்கிறேன்—

அது, தினசரி
செலவாகும் சக்தி
யை, திரும்பப்பெற
உதவுகிறது”

சமீப உணவில் உங்களுக்குத்தேவையான கொழுப்பைக் கொடுக்கிறது

ஆர்வத்தை எழுப்பும் கதைப்போக்கு
 சிந்தனையைக்கொண்டும் நிகழ்ச்சிகள்
 உணர்ச்சியை பிரதிபலிக்கும்
 இயற்கை நடிப்பு.....

ஜெபரின் மரமயோகி

சென்னை பிரபாக்
 சிக்ரா ♦ ♦ ♦
 ராஜதமார்

மற்றும் ராஜதமார் பிராவம்

வெரக்ஷன் -
 கே. ராம்குத்
 கலை வடிவம் -
 ஏ. எஸ். ஏ. சாமி

ADULTS ONLY

ஸ்டூடியோ - வெங்கடரத்

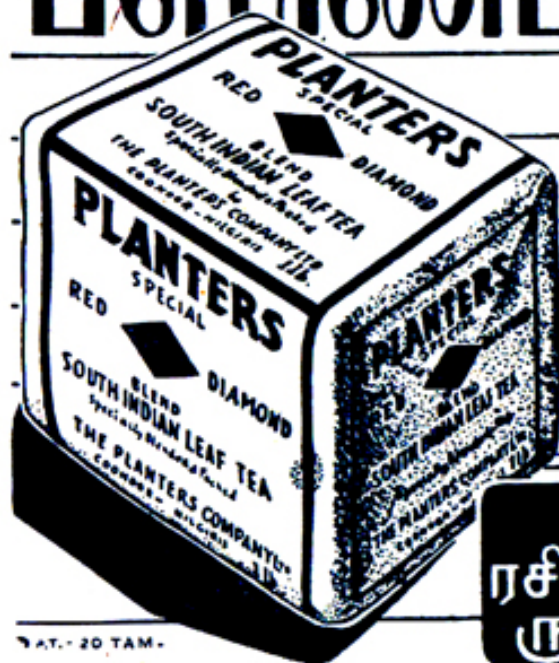
மென்மையான பிளேடுகள் மூலம்
 உயர்மட்டத்தில் மூலம் தரமான ஷேவிங்
 கை அடிக்ஷன். மிகவும் சிறப்பான
 மூலத்தில் தயாரிப்பதற்காக ஷேவி
 ன்ஸ். மென்மையான பிளேடுகள்
 சேரித்தயாரிப்பதற்காக மிகவும் உயர்
 மட்டத்தில் தயாரிப்பதற்காக ஷேவி
 ன்ஸ்

7 o'clock
 ஷெவன் ஒ'கிளாக் பிளேடுகள்

TAM

ப்ளாண்டர்ஸ்

வைரக்ரோன்
நீலகிரிக்

தேயிலை

நீங்கள்
ரசிக்கக்கூடிய
ருசிக்காக

NET - 20 TAM.

The Planters Company, Ltd., Cooboor, Nigiris, S. India.

B. I. S. N. கம்பெனி, லிமிடெட் S. S. "ரஜுலா"

சென்னை - நாகப்பட்டினம் - பிளாங்கு - சிங்கப்பூர்

சென்னை புறப்படும் தேதி - 1951 மார்ச் 24

நாகப்பட்டினம் புறப்படும் தேதி - 1951 மார்ச் 25

பிளாங்கு, சிங்கப்பூருக்கு பிரயாணிகளை ஏற்றிச் செல்லும்.

முதல் வகுப்பு, இரண்டாம் வகுப்பும், பெந்த இடவசதியும் உண்டு

கார்டுகள் சாமான்கள்: பிளாங்கு, போர்ட் டிவெட்டன்லாம், சிங்கப்பூருக்கு நேரடியாக இறக்குமதி செய்யவும், பாங்காக், ஹாங்காங், ஜப்பான் மற்றும் தூரக் கீழத்திசையிலுள்ள இதர ஊர்களுக்கு சிங்கப்பூரில் கப்பல் மாற்றி அனுப்பும்படியும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

கப்பல் புறப்படும் அன்று காலை 6 மணிக்குப் பிறகு கப்பலேற்ற கார்டுகள் அங்கேரிக்கப்படமாட்டாது

இதர விவரங்களுக்கு தயவு செய்து விண்ணப்பிக்கவும்:

பின்னி & கம்பெனி (மதராஸ்)

மதுரா கம்பெனி லிமிடெட்

லிமிடெட்

முதல் லைன் பீச் ரோடு

7, அரமணக்காரத் தெரு, மதராஸ்

நாகப்பட்டினம்

மர்கோ சோப்

வாசனை நீக்கப் பெற்ற வேப் பெண்ணையிலிருந்து ஒரு விசேஷ முறைப்படி தயாரிக்கப் படுவது. அதன் அபரிமிதமான கிருமி நாச துரை அழக்கையகற்றி, சருமத்தினுள் புகுந்து நன்கு சுத்தம் செய்யும். சருமத்திற்கும் புஷ்டியும் மென்மையும் தரும். அழர்வ மணம். துட்பமான சருமத்திற்கும் ஹானியற்றது.

A CALCHEMICO PRODUCT

மதராஸ் ஆபீஸ்:

5/149, பிராட்வே, ஜி.டி., மதராஸ்

விளம்பரம்

சர்க்கார் கீழ்நாட்டுக் கலை கையெழுத்துப் பிரதி நூல் நிலையம் (Govt. Oriental Manuscripts Library) திருவல்லிக்கேணி : சென்னை-5

○○○

இந்நூல் நிலைய அதிகாரி (Curator) அவர்கள் மேற்படி நூல் நிலையத்திற்குப் பதவிறப்பட்ட பாலைகளினுள்ள ஒலைச் சுவடிகள் போன்ற பழைய கையெழுத்துப் பிரதிகளைச் சேகரிக்கவும், அவற்றைப் பாதுகாக்கவும் முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

ஆனது பற்றி:—

- (1) அத்தகைய பிரதிகளைத் தங்கள் வசமே வைத்திருப்பவர்கள், அவற்றை மேற்படி நூல் நிலையத்திற்கு வெகுமதியாகவோ, விலைக்கோ, நகல் எடுத்துக் கொள்ளவோ கொடுத்து உதவுமாறு கேட்டுக் கொள்ளப் படுகிறார்கள்.
- (2) அல்லாத பொது ஜனங்கள், அவற்றை வைத்திருக்கும் நபர்களைப் பற்றிய தகவல்களை அறிவிக்கும்படி கோரப்படுகிறார்கள்.
- (3) கையெழுத்துப் பிரதிகளைப் பெறுவதற்கு உதவி செய்பவர்கள் உசிதப்படி சம்மானிக்கப் படுவார்கள்.
- (4) சகலவிதமான கடிதப்போக்கு வரத்துகளும் மேற்படி நூல் நிலைய அதிகாரிகளுடனே செய்யப் பட வேண்டும்.

பொன் விழா விற்பனை!

விசேஷ கவனத்துடன் தயார் செய்யப்பட்டவை ஒவ்வொன்றும் ஐந்து வருட உத்தரவாதம்

5 ஜூவல் க்ரோம் 32/- ரோல்டுகோல்டு 35/-
7 ,, க்ரோம் 37/- ரோல்டுகோல்டு 40/-
15 ,, க்ரோம் 46/- ரோல்டுகோல்டு 48/-

5 ஜூவல் க்ரோம் 31/- ரோல்டுகோல்டு 35/-
7 ,, க்ரோம் 33/- ரோல்டுகோல்டு 37/-
15 ,, க்ரோம் 45/- ரோல்டுகோல்டு 47/-

5 ஜூவல் க்ரோம் 22/- உயர்கம் 24/-
ரேடியத்துடன் 24/- சென்.செகண்டு 25/-
வாட்டர் புகும் 15 ஜூவல் 60/-

5 ஜூவல் க்ரோம் 32/- ரோல்டுகோல்டு 34/-
7 ,, க்ரோம் 34/- ரோல்டுகோல்டு 36/-
15 ,, க்ரோம் 48/- ரோல்டுகோல்டு 56/-

5 ஜூவல் க்ரோம் 24/- உயர்கம் 27/-
5 ,, ரோல்டுகோல்டு 30/- உயர்கம் 32/-
15 ,, க்ரோம் 45/- உயர்கம் 48/-
இங். டைம்பீஸ் 24/- உயர்கம் இங். 25/-
பாக்கெட் வாட்ச் 12/- உயர்கம் 15/-
பாக்கீங், போல்டெஜ், சிற்பனை வரி இவைகள்

CARONA-WATCH CO.
Post Box No. 6729, Calcutta-7

காது மந்தமா?

நன்கு கேட்டு அனுபவிக்க

“மெய்கோ”

கேட்கும் சாதனமே

சிறந்தது

விடை மற்றும் இதர விவரங்களுக்கும்
ஆங்கிலத்தில் எழுதவும்.

Modern Radio Co.,

KHALEELI MANSIONS, (K)

35, MOUNT ROAD, MADRAS-2

ஆயுர்வேத

ஒள
ஒளி
கம்

மிர்தன்ஜாயி - சுதூ

● இருதய வலிக்கும், மூளைக்கும் சிறந்தது.

● பிரசவத்திற்குப் பின் உண்டாகும் பவணினத்திற்கு மிக்க ஆரோக்கியமளிக்கக்கூடியது.

பெரிய புட்டி ரூ. 5. சிறிய புட்டி ரூ. 3
(மி. பி. செஷலாய்)

சோவிதா - ஸல்ஸா

இரத்த உற்பத்திக்கும், இரத்த சுத்திக்கும் சிறந்த நிவாரணி

பெரிய புட்டி ரூ. 5 சிறிய புட்டி ரூ. 3
(மி. பி. செஷலாய்)

தயாரிப்பவர் :

DACCA OUSHADHALAY LTD.,
56-C BEADON STREET, CALCUTTA-6

மிடைக்குமிடம் :

இண்டோ மெடிக்கல் சப்ளைஸ்
205, தங்கராஜைத் தெரு : மதராஸ்-1

உங்கள்
மோட்டாரில்
எண்ணெய்
சம்பமாக
எப்பொழுது
மாற்றப்பட்டது?

பழைய எண்ணெயை
வடித்து கடுவிய ரின்பெ
ஷல் X - 100 என்க
எண்ணெயை நிரப்புக.

BY 248 TEL

தமிழகத்தைக் கடந்து பர்மா - ஜெஸ்

பயர்ஸ்டோன்

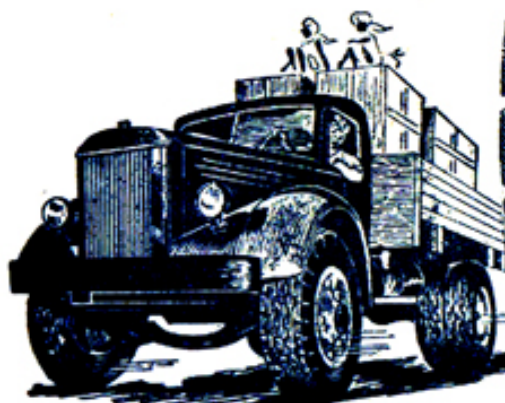
ஹைஸ்பீட் ஹெவி ட்யூடி
டிரக் பஸ் டயர்கள்

நிர்வாகக் செலவைக் குறைக்க
ஓர் நிச்சயமான வழி

எந்திரமான கன பளுவை இழுப்பதற்கும் குறைவான கிளர்ச்சி தப்பலாக அதை வைக்க ஒட்டத்திற்கும் பயர்ஸ்டோன் ஹைஸ்பீட் ஹெவி ட்யூடி டயர்களுக்கு இடம் கொடுக்கவேண்டிய நேரம் தோன்றும் போதும் உலகமெங்கும் அதே கோட்டிலேயே வைத்து நினைப்பவர்களைப் புகள் மீடும் சந்தேகமற திருபிக்கிறன..... தங்களுக்கும் பரிசீலனை செய்து பாரும்.

தகுதியானது - பயர்ஸ்டோன்

Firestone

பொருள் அடக்கம்

தமிழ்த்திரு நாடு தன்னைப் — பெற்ற
நாயென்று கும்பிடடி பாப்பா —பாரதியார்

மலர் 10 1951 மார்ச்சு 18 விக்குதி 52
பங்களி 52

பயங்கரசு செய்தி!.....	...	11
சர்வம் சத்தியாக்ஷிரகம்!	சாஸ்திரி	12
பரீட்சையில் குரங்குத்தனம்	...	14
டிராக்டர் கஸ்பையே!.....	...	16
பொன்னியின் செல்வன்	கல்வி	17
இரு சகோதரிகள்	வி. எஸ். ஆர்.	30
ஆரோக்சிய சகசியம்	வி. என். குமாரசலாயி	33
மர்மயோகி (படங்கள்)	...	34
இன்ஸ்பெக்டர் ராய்	கே. எம். முன்ஷி—ரா. வீ.	38
ரேயில் விளையாட்டு	சாமா	43
விஜய குமாரசன் (பாப்பா மலர்)	சீதா	44
அந்தப் புடவை	எல்லார்வி	48
யாரைத் துறப்பது?	எஸ். வி. எஸ்.	53
மத்திய கேத்திரம்	ஜெயமணி	56
தந்தையின் பாசம்	குஞ்சிதபாதம்	59

“கல்வி”யில் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்களே; சம்பவங்களும் கற்பனையே.

அட்டைப்பட விளக்கம்

“பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்துக்குள் அடங்கி யிருக்கும் செல்வம் கொழிக்கும் பாரத தேசத்தை ஒரு நாள் இவ்வாறிட்டால் ஒரு நாள் நாம் நமக்குத்தான் நேரிடும். அதைப் பற்றி நாம் கவலைப்பட மாட்டோம். ஆனால், நம் மகாகவி வேக்ஸ்பியரை இழப்பதற்கு மட்டும் ஒரு நாளும் சம்மதிக்க மாட்டோம்” என்று நூறு வருஷங்களுக்கு முன் கார்டில் என்ற ஆங்கிலப் பேராசிரியர் கூறினார். அவர் வாக்குப் பலித்தது.

பாரத தேசம் பிரிட்டிஷாரிடமிருந்து விடுபட்டுச் சுதந்திர நாடாகி விட்டது. பிரிட்டிஷ் மக்களின் வேக்ஸ்பியர் பத்தியும் இந்த நூறு ஆண்டுகளில் அபரிமிதமாக வளர்ந்துவிட்டது. வேக்ஸ்பியருக்குப் பிறகு ஆங்கில இலக்கியத்தில் எத்தனையோ அற்புதக் கவிவானர்கள் தோன்றி யிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் இரவில் கடைவீடும் நட்சத்திரங்கள். வேக்ஸ்பியர் என்ற ஞாயிறு முன், அந்த நட்சத்திரங்கள் மறைந்து விடுகின்றன.

வேக்ஸ்பியர் ஒரு நாடகக் கவி. அவரே ஒரு ஈழவர். நாடகக் கம்பெனிக்குச் சொந்தக் காரர். வண்டன் நகரில் சொந்தக் கொட்டகை வைத்திருந்தார். தம் கம்பெனிக்குப் புது நாடகங்கள் வழங்கும் முறையில்தான் சுமார் நாற்பது நாடகங்கள் எழுதினார்.

அவர் நாடகங்களில் சில சோக நாடகங்கள்; சில ஹாஸ்ய நாடகங்கள்; சில மகனகர மாக முடியும் நாடகங்கள்; சில சரித்திர நாடகங்கள்—இப்படிப் பல வகைப்பட்ட நாடகங்கள் எழுதியிருக்கிறார். இந்த நாடகங்களில் வரும் ஒவ்வொரு பாத்திரத்தின் குண சித்திரமும் உள்ளத்தைக் கவரும்படியாக இருக்கும்.

இந்த இதழ் அட்டைப் படத்தில் வேக்ஸ்பியருக்குப் புறப்படலத்தில் தோற்றும் காட்சிகள் ‘ஹாம்லெட்’ என்ற நாடகத்தில் வருபவை. ஹாம்லெட் என்ற பாத்திரம் வேக்ஸ்பியரின் அற்புத சிருஷ்டிகளில் ஒன்று. சஞ்சலமே உருவானவன். எந்தக் காரியத்தையும் ‘செய்வதா, கூடாது’ என்ற யோசனையிலேயே நேரம் கழிப்பவன். ஆயினும் அவன் அமரானி விட்டான். இன்றைக்கும் சஞ்சல புத்தியுள்ளவனை ‘ஹாம்லெட்’ என்று குறிப்பிடுவது வழக்கமாகி விட்டது.

அமர காதலர்களிலே ரோமியோ ஜூலியட்டான் சிறந்தவர்கள் என்று உலகம் இன்று கூறுகிறது. ரோமியோவையும் ஜூலியட்டையும் அந்தப் பதவிக்கு உயர்த்தி வைத்தவர் வேக்ஸ்பியர்! மனித உள்ளத்தில் காதல் இவ்வளவு இருக்கும் என்று எப்படித்தான் கண்டாரோ இந்த வேக்ஸ்பியர் என்று உலகம் வியக்கிறது.

இப்படிப்பட்ட மகாகவி பிறந்த இடத்தை (ஸ்டாபர்டு ஆன் ஆவன்) வேக்ஸ்பியர் ரஸிகர்கள் வருஷந்தோறும் சென்று தரிசித்து விழாக் கொண்டாடி மகிழ்கின்றனர்.

கவலைப்படும்
தாய்
மார்களுக்கு
ஓர் நற்செய்தி

எபிபாழுதும்
தவறாமல் கிடைக்கின்றது
OSTERMILK
ஆஸ்டர்மில்க்

சிறு குழந்தைகளின் பால் உணவு

விற்பனை வரி, உள்நூர் சுங்கவரி நீங்கலாக
நிரணயிக்கப்பட்ட சில்லறை விற்பனை வரி:

1 பவுண்டு புன் ரூ. 3-3-0; 2 பவுண்டு புன் ரூ. 6-0-0

கிள்க்கிணை பெரெட்டில் (இந்திய) லிட். பரப்பம். கைத்தா. மதராசு.

கல்கி

புயங்குரச் செய்தி! பாரத நாட்டுக்கு எச்சரிக்கை!

சூடுகிடத்தக்க செய்தி; தினந்தினம் திண்டாட வைக்கும் செய்தி; கதிகலங்க வைக்கும் செய்தி; தூக்கிவாரிப்போடும் செய்தி;—இப்படி எத்தனை விதமாக வேணுமானாலும் சொல்லலாம்.

பாகிஸ்தான் இராணுவத்தின் பிரதம நிர்வாகத் தலைவர் (Chief of the General Staff) ஜெனரல் ஜெனரல் அக்பர் கானும், அவருடைய மனைவி பீகம் அக்பர் கானும் கைது செய்யப் பட்டிருப்பதைத்தான் குறிப்பிடுகிறோம்.

பிரீகேடியர் லத்தீப் முத்ஸிய வேறு சில உயர்ந்த இராணுவ அதிகாரிகளும் “பாகிஸ்தான் டைம்ஸ்” பத்திரிகாசிரியர் லெப்டினன்ட் கர்னல் பெயிஸ் அகமதுவும் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

பாகிஸ்தானில் கலகத்தையும் குழப்பத்தையும் உண்டாக்கி, பாகிஸ்தான் சர்க்காரைக் கவிழ்ப்பதற்காக அவர்கள் சதி செய்ததாகப் பிரதம மந்திரி வியாகத் அலிகான் தமது அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பாகிஸ்தான் பிரதமரைச் சுட்டுக் கொன்று, பாகிஸ்தான் கவர்னர் ஜெனரல் முத்ஸிய பல பிரமுகர்களையும் கைது செய்து இராணுவ சர்வாधिकார ஆட்சியை அமைக்க மேற்படி இராணுவ அதிகாரிகள் சதி செய்ததாகச் செய்திகள் கூறுகின்றன.

இதெல்லாம் பாகிஸ்தானில் அரசியல் எரிமலை குமுறிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதையே காட்டுகிறது.

தென்னமெரிக்காவில் உள்ள பல சிறிய நாடுகளில் இராணுவப் புரட்சிகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதாவது சிவில் சர்க்காரைக் கவிழ்த்துவிட்டு, இராணுவத் தலைவர்கள் நிர்வாகத்தைக் கைப்பற்றியது உண்டு.

ஆனால் அமெரிக்காவிலோ அல்லது பிரிட்டனிலோ அத்தகைய விபரீதம் ஏற்பட்டதில்லை. அந்த நாடுகள் ஜனநாயகப் பண்பாட்டில் ஊறி யிருப்பதே அதற்குக் காரணம் என்று சொல்லவேண்டும். மேற்படி நாடுகளில் அரசாங்கத்தை சந்தக் கட்சியார் நடத்திய போதிலும் இராணுவ அதிகாரிகள் அவர்களுக்குப் பணிந்து தங்கள் கடமைகளைச் செய்து கொண்டிருப்பார்கள். இராணுவ அதிகாரிகள் இத்தகைய கட்டுப்பாட்டைக் கண்டிப்பாக அனுசரித்தால் தான் ஜனநாயக ஆட்சி நடைபெற முடியும்.

இதற்குரிய சூழ்நிலை தேசத்திலும் குடிக்கொண்டிருக்க வேண்டும். அரசாங்கத்தை நடத்துவோர் எதிரிக் கட்சியாரை இராணுவ பலத்தினால் ஒடுக்கி விட நினைக்கக் கூடாது. எதிரிக் கட்சியார் அரசாங்கத்தைக் கவிழ்க்கப் பலாத்காரச் சதிகளைக் கையாளக் கூடாது. அரசியல் தலைவர்களும் பொது மக்களும் அரசாங்கத்தில் மாறுதல் செய்ய வேண்டு முறையைக் கையாள வேண்டும்.

இராணுவத் தலைவர்கள் அரசியல் விஷயங்களில் சிறிதும் தலையிடாமல் தங்கள் கடமையை ஆற்ற வேண்டும்.

இந்தச் சூழ்நிலையிலேதான் ஜனநாயகம் தழைக்கும்.

பாரத நாடு பிரிக்கப்பட்டுச் சுதந்திரம் பெற்ற சந்தர்ப்பத்தில், பாகிஸ்தானில் கோரமான வகுப்புக் கலகம் பீறிட்டு எழுந்தது அல்லவா? அதன் எதிரொலியாகப் புது டில்லி, கல்கத்தா முதலிய இடங்களில் வகுப்புக் கலகங்கள் ஏற்பட்டன அல்லவா?

அப்போது காந்தி மகான் கூறிய மணிமொழிகளை இச்சமயத்தில் ஞாபக மூட்ட விரும்புகிறோம். “பலாத்கார முறை எப்போதுமே தேச நலனுக்கு ஆபத்தை விளைவிக்கும். பலாத்காரம் காங்கிரசின் உயர்ந்த கொள்கைக்கும் பாரத நாட்டின் பண்பாட்டுக்கும் முரணானது என்பது மாத்திரமல்ல; அதனால் மற்றொரு விதத்திலும் பெரும் ஆபத்து ஏற்படும். தேசத்தில் பலாத்காரக்

சர்வம் சத்தியாக்கிரகம்!

கனம் குமாரம்மாபி ராஜா சீமந்தர் ராட்டியாருக்குப் பணியலாம்.

2 அடிப் பிரச்சினை சீமந்தர் சத்தியாக்கிரகம்

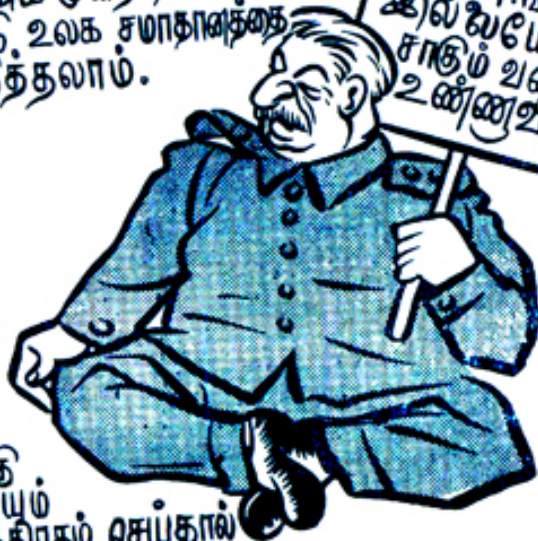
நாள் தங்கள் கட்டிப்படி நடக்கிறேன்

பணியுங்கள்! இல்லையேல் சாகும் 2ரை 2ண்ணுதிரதம்

பீடமும் நடாலினும் இந்தப் புதிய முறையைக் கையாண்டு 2லக சமாதானத்தை ஏற்படுத்தலாம்.

பணியுங்கள்! இல்லையேல் சாகும் 2ரை 2ண்ணுதிரதம்

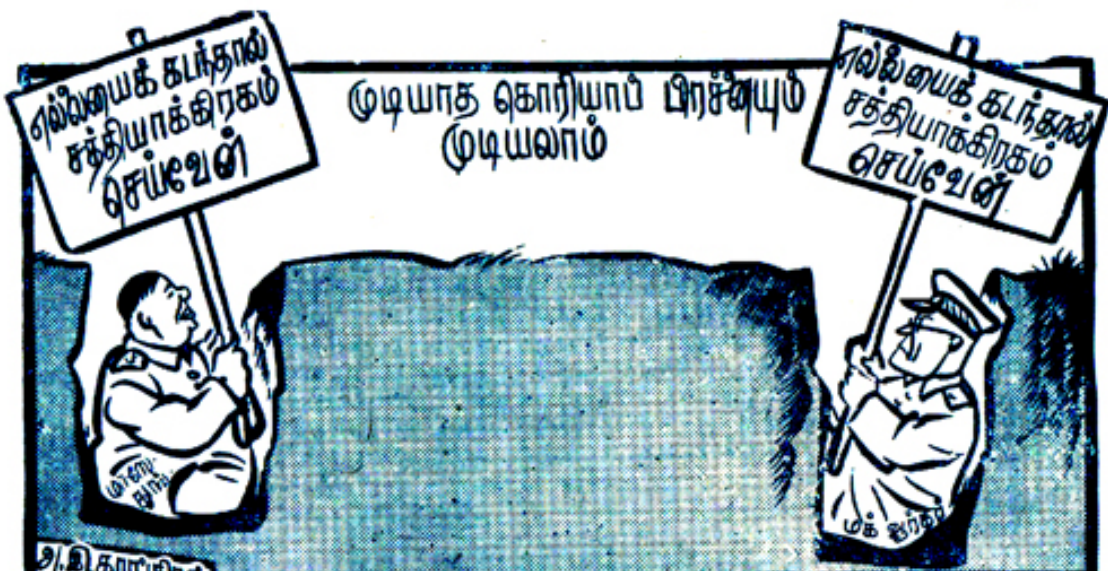

பிரிட்டிஷ் பிரதமர் ஆட்லிக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் புதுப் பிரச்சினையும் சர்ச்சில் இம்மாதிரி சத்தியாக்கிரகம் செய்தால் தீரலாம்.

"இனி நாள் இன்னொரு பெயரினத்தேடிக்கொண்டிருக்க வேண்டியதில்லை"

கனம் 2ண்ணுதிரதம் சடுட்டைத்திர!

எல்லியைக் கடந்தால்
சத்தியாக்கிரகம்
செய்யுங்கள்

முடியாத கொரியாப் பிரச்சனையும்
முடியலாம்

எல்லியைக் கடந்தால்
சத்தியாக்கிரகம்
செய்யுங்கள்

அ.கி.தாங்கிரஸ்
கட்டுடிக்
கொரியாவையும்

காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தில்
ஏற்பட்டுள்ள பிரச்சனையும்
கூற்த. முறையைக்
கையாண்டால் தீர்த்துவிடலாம்

கிருமளானியின் 276

கம்ப்யூனிஸ்டுகளின் விருப்பமும்
நிறைவேறலாம்.

அ.அ.மீ.ஸா
முறையில்
சத்தியாக்கிரகம்
செய்யுங்கள்

குழப்பம் அதிகமானால் அவ்வளவுக்கு இராணுவ உதவியை நாடவேண்டியிருக்கும். இறுதியில் சாகவதமான இராணுவ சர்வாதிகார ஆட்சியில் வந்து முடிந்தாலும் அதைக் குறித்து ஆச்சரியப் படுவதற்கில்லை.”

மேற்கண்ட காந்திஜியின் தீர்க்க தரிசன வாக்கு எவ்வளவு உண்மையானது என்பதை இன்று பாகிஸ்தானில் நிகழ்ந்துவரும் சம்பவங்கள் நிரூபிக்கின்றன. பாகிஸ்தானில் இப்போது ஏற்பட்டுள்ள நிலைமைக்கு மூன்று காரணங்களை முக்கியமாகக் கூறலாம்.

1. ஆரம்பம் முதல் பாகிஸ்தான் தலைவர்களுக்குள் இருந்து வரும் அதிகாரப் போட்டி போட்டி பகிரங்க இரகசியம். அதன் காரணமாகச் சில மாகாணங்களின் பிரதமர்கள் ‘டிஸ்மீஸ்’ செய்யப்பட்டார்கள்.

2. பாகிஸ்தான் அரசியல் தலைவர்கள் பலாத்காரத்தையே நம்பிப் பிரயோகித்து வருவதுடன், ஜனங்களுக்கும் பலாத்காரத்தை உபதேசித்து வருகிறார்கள். மதப் போருக்கு எல்லாரும் தயாராக இருக்க வேண்டும் என்று பாகிஸ்தான் தலைவர்கள் பாமர மக்களை இடைவிடாது தூண்டி வருகிறார்கள்.

3. பாகிஸ்தானில் ஆட்சிப் பொறுப்பை வகிப்பவர்கள் “எதிர்க்கட்சிக்கே இங்கு இடமில்லை” என்ற சித்தாந்தத்தை வெளியிட்டு வருகிறார்கள். எல்லைப் புற காந்தி கான் அப்துல் கயூபர்கானையும் அவரது சகோதரான கான்சாகிபையும் மூன்று வருஷங்களாகச் சிறையில் அடைத்திருப்பது பாகிஸ்தான் தலைவர்களின் சர்வாதிகார மனப்பான்மைக்கு அறிகுறியாகும்.

இத்தகைய பலாத்கார - சர்வாதிகாரச் சூழ்நிலைதான் உலகெங்கும் இராணுவப் புரட்சிகளுக்குக் காரணமாகியிருந்திருக்கின்றன.

பாகிஸ்தானில் நிகழ்ந்துள்ள சம்பவம் இந்தியாவின் அரசியல் தலைவர்களுக்கும் இந்தியப் பொதுமக்களுக்கும் எச்சரிக்கையாக இருக்கவேண்டும்.

அரசியல் தலைவர்கள் பலாத்காரத்துக்கு நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ சிறிதும் ஆதரவு தரக்கூடாது.

எந்தவித அரசியல் பிரச்சினையையும் வோட்டு முறையினால் தீர்த்துக் கொள்ளலாம் என்ற நம்பிக்கை நாட்டில் நிலிபெற வேண்டும்.

காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தை எதிர்க்கும் கட்சியாரில் யாருக்காவது பலாத்காரத்துடன் விளையாடலாம் என்ற எண்ணம் இருக்கும் பட்சத்தில், அவர்கள் பாகிஸ்தானில் இன்று நடந்திருப்பதைப் பார்த்து எச்சரிக்கை அடைவார்களாக.

பரீட்சையில் குரங்குத்தனம்

பழைய காலத்துக் கல்வி முறையில் பல குறைபாடுகள் இருந்தன. அவற்றைப் போக்கிக் கல்வி முறையைச் சீர்திருத்த வேண்டும் என்று எத்தனையோ அறிஞர்கள் கதறினார்கள்; கதறிக்கொண்டும் இருக்கிறார்கள்.

ஆனாலும் பழைய காலக் கல்வி முறையைப் பற்றிச் சாதகமாகச் சொல்லக்கூடிய சில விஷயங்கள் இருக்கத்தான் இருக்கின்றன. அக் கல்வி முறையின் கீழ்தான் ஸர் டி. முத்துசாமி ஐயர், ஸர் எஸ். சுப்பிரமணிய ஐயர், ஸர் வி. பாலுய்யம் ஐயங்கார், ஸ்ரீ கோபாலசுரேஷ்ண கோகலே, லோகமாயன் பில்கர், பண்டித மகன்மோகன் மானவியா, ஸ்ரீ பங்கிம்சந்திர சட்டர்ஜி, ஸர் எஸ். வி. ராமன் — இப்படி எத்தனை எத்தனையோ துறைகளில் பற்பல மேதாவிடிகள் தோன்றினார்கள்!

கல்வி முறையைச் சீர்திருத்தப் போகிறோம் என்று சிலர் கங்கணம் கட்டிக் கொண்டு ஆரம்பித்த பிறகு, மேற்கண்டவர்களுக்கு இணையானவர்களை அதிகமாக நாம் காண்பதில்லை.

ஆயினும் “உருசி கண்ட பூனை உறியை உறியைத் தாவுமாம்!” என்பது பழமொழி அல்லவா? எனவே, கல்விச் சீர்திருத்தத்தை நிறுத்துவதாக நமது கல்வி இலாகா நிபுணர்க

ளுக்கு உத்தேசம் இல்லை! மேலும் மேலும் சீர்திருத்தம் செய்துகொண்டே இருக்கிறார்கள்! கடைசியாக, இவர்கள் செய்திருக்கும் சீர்திருத்தம் என்ன தெரியுமா? பரீட்சை முறையில் சீர்திருத்தம். அதைச் சீர்திருத்தம் என்றும் சொல்லலாம்; அல்லது ஆங்கிலத்தில் ‘Monkeying’ என்று சொல்லுவதை யறுசரித்துக் ‘குரங்குத்தனம்’ என்றும் சொல்லலாம்.

அறிவுள்ள மனிதர்களுக்குப் பூமாலை போட்டால், சிலர் கழுத்திலே போட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள்; சிலர் கழுட்டி வைப்பார்கள்; சிலர் ஆணியில் மாட்டுவார்கள்.

ஆனால் குரங்கின் கழுத்தில் பூமாலையைப் போட்டால் என்ன செய்யும்! பிய்த்துப் பிய்த்து ஏறியும்! பூவாகவும் பிய்த்து ஏறியும்; இதழாகவும் பிய்த்து ஏறியும்.

பரீட்சைகளையும் அப்படிப் பிய்த்துப் பிய்த்து ஏறிய மூன் வந்து விட்டார்கள் நம் கல்விச் சீர்திருத்த நிபுணர்கள்!

ஆங்கில பாஷையில் ‘குவிஸ்’ புத்தகங்கள் என்று சில இப்போது வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றில் பல விஷயங்களைப் பற்றியும் பல கேள்விகள் இருக்கும். ஒவ்வொன்றுக்கும் நானு விடைகள் அல்லது ஆறு விடைகள் போட்டிருக்கும். ஒன்றுதான் சரி

யான விடை. நீங்கள் சரியான விடை சொல்ல முடியும்தான் என்று பார்த்து, உங்கள் முனைப்பைப் பரிசோதித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று பது மேற்படி புத்தகக்காரர்களின் நோக்கம். 'குயில்' புத்தகத்தின் மூலமாகவும் உங்கள் அறிவைச் சோதித்துக் கொள்ளலாம்; அல்லது பைத்தியக்கார ஆஸ்பத்திரி டாக்டரிடம் சென்றும் சோதித்துக் கொள்ளலாம்.

அந்த முறையை நமது கல்வி நிபுணர்கள் இப்போது நம் பிள்ளைகளின் பரீட்சைகளில் கையாளத் தொடங்கி விட்டார்கள்!

இந்த வகுப்புத்து எஸ். எஸ். எல். சி. பரீட்சையில் இந்த முறையைக் கையாளப் போகிறார்கள். இதற்காக நம் கல்வி நிபுணர்கள் தயாரித்துச் சர்க்கார் கல்வி இலாகா சில மாநிலிகேள்வித் தாள்களை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். மாநிலிக்கு நீங்களும் சில கேள்விகளைப் பார்த்து வைப்புகள்.

பொது விஞ்ஞானத்தில் கேள்விகள்

[கீழ்க்கண்ட கேள்விகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் நானு விடைகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் ஒன்றுதான் சரியானது. அந்தப் பொருத்தமான விடையை மூன்றுள்ள எழுத்தை மாற்றித் தரப்பீட்ட இடத்தில் எழுது.]

1. வாயில் ஸ்டார்க்சைச் சர்க்கரைபாக மாற்றும் என்லைம்— (a) டிரிப்சின் (b) எரிபின் (c) லிபேஸ் (d) டயஸிஸ்.

2. கீழ்க்கண்ட உணவுகளில் எதில் குறைவான கொழுப்புச் சத்துக்கள் உள்ளன? (a) அரை பவுண்டு பால் (b) வெள்ளை அரை ரொட்டி (c) ஒரு பவுண்டு கத்தரிக்காய் (d) ஒரு பைண்ட் பால் ஏடு.

3. கைடிபரணை குளோரைடு வாயுவைத் தயாரிக்கக் கீழ்க்கண்ட பொருள்களில் எதை அடர் கந்தக அமிலத்துடன் சேர்க்கவேண்டும்? (a) சண்ணம்புக் கல் (b) மகனீசியம் ஸல்பேட்டு (c) பொட்டாசியம் ஸைட்டிரேட்டு (d) பொட்டாசியம் குளோரைட்.

4. தமனிகளில் (a) பிராணவாயு கலந்த தத்தம் மாத்திரம் ஓடுகிறது. (b) பிராணவாயு அற்ற தத்தம் ஓடுகிறது (c) பிராணவாயு கலந்த தத்தை அல்லது பிராணவாயு அற்ற தத்தத்தை இதுத்தின் வெண்டியூகிவிசிறுத்து வெளியே எடுத்துச் செல்கிறது (d) ஜீரண மடைந்த உணவை உட்சிறிக்கிறது.

இவற்றில் நாலாவது கேள்வியில் (c) விடையில் 'அல்லது' என்பதற்கு என்ன பொருள் என்று யோசியுங்கள்! (d) விடையின் முழு அமைப்பை அதாவது 'தமனிகளில் ஜீரண மடைந்த உணவை உட்சிறிக்கிறது' என்பதைப் படித்து மூளைப்பைச் சிறிது குழப்பிக்கொள்ளுங்கள்.

பிறகு, மூளை தெளிவடைந்த பிறகு இதெல்லாம் பரீட்சை முறையில் சீர்திருத்தமா அல்லது குரங்குத்தனமா என்று சொல்லுங்கள்.

இம்மாதிரி முப்பது கேள்விகள் கொடுப்பார்களாம்; எல்லாவற்றையும் படித்துப் பதில் குறிக்க வேண்டுமாம். சரியான பதிலுக்கு மார்க்கு உண்டு; பிழையான பதிலுக்கு மார்க்கு குறைக்கப்படுமாம்!

பரீட்சைத் தாளில் இது ஒரு பாதிதான். பாக்கிப் பாதியில் கீள நெடுக விடை எழுத வேண்டிய கேள்விகள் கேட்பார்கள்!

இம்மாதிரி சர்க்கார் கல்வி இலாகா மாதிரிக் கேள்வித்தாள்கள் பிரகரித்த உடனே ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடத்திலும் பிள்ளைகள் பரீட்சை தேற வேண்டிய கவலையினால் மாதிரிக் கேள்விகள் தயாரித்து அச்சிட்டுப் பிள்ளைகளுக்கு வழங்கியிருக்கிறார்கள்.

'நோட்ஸ்' புத்தகங்கள் போட்டுப் பிள்ளைகளைக் கரையெற்றும் புத்தகக் கம்பெனிக் காரர்கள் சுமமா இருப்பார்களா? அவர்களும் இரவுக்கிரவே நூற்றுக்கணக்கான கேள்விகளையும் ஒவ்வொன்றுக்கும் மூன்று பிழையான விடைகளையும் ஒரு சரியான விடையையும் தயாரித்துப் புத்தகமாக அச்சிட்டுப் பிரகரித்திருக்கிறார்கள்.

ஒவ்வொரு புத்தகமும் எழுபது பக்கம், நூறு பக்கம்,—இப்படி இருக்கின்றன!

இவ்வளவு பக்கங்களில் அடங்கியுள்ள உத்தேசக் கேள்விகளும் பிழையான விடைகளும் சரியான விடைகளும் தெரிந்திருந்து, தலை போகிற வேகத்தில் பரீட்சையில் பதில் எழுதியிட்டு நம் பிள்ளைகள் உருப்படியாக வெளிவர வேண்டும்!

ஜார் உதாரணம் சொல்லுவோம். சந்தேகக் கையில் பரீட்சை செய்வதற்கு "சங்கராபரண ராகத்தை ஐந்து நிமிஷம் ஸுஸ்வரமாக 'ராக பாவம் தேன்றும்படி பாடு!" என்று சந்தேகமானவர்களைக் கேட்கலாம்.

அல்லது "காள் ஐந்து நிமிஷம் சங்கராபரண ராகத்தை அபஸ்வரம் கலந்து பாடுகிறேன். முக்கால்வாசி சுருதியுடன் சேராமலும் கால்வாசி சுருதியுடன் சேர்ந்தும் பாடுகிறேன். எந்த இடத்தில் சுருதி கத்தமாக ராக பாவத்துடன் இருக்கிறது என்று சொல்லு!" என்பதாகவும் கேட்கலாம்.

இரண்டாவது முறையில் ஒரு சந்தேகமானவனுக்குப் பயிற்சி அளித்தால், அவனுக்கு ஏழு தலைமுறையிலும் நல்ல சந்தேகம் சித்தியாகுமா என்று யோசித்துப் பாருங்கள்!

'குயில்' முறைக் கேள்விகள் வேடிக்கை—வினாயாட்டு—தமாஷ்களில் சேர்ந்தவை. எப்போதாவது வினாயாட்டாகக் கையாண்டு தமாஷ் செய்வதற்கு ஏற்பட்டவை.

இதையே முக்கியமான பரீட்சைக்குக் கையாளத் தீர்மானித்த கல்வி இலாகா பிரகல்ப பதிகளைப் பற்றி என்னவென்று சொல்கிறது!

நமது கல்வி முறையில் முக்கியமான குறை, 'அது வாழ்க்கையோடு ஒட்டி அமைவவில்லை, விசியினால் தெளிவாகச் செய்யும் பரிசீலி அளிக்கவில்லை' என்பதேயாகும். காந்தி மகான் முதல் அமெரிக்கக் கல்வி நிபுணர்கள் வரையில் அனைவரும் இதை வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். இந்தக் குறையை நீவர்த்திக்க முயற்சி செய்யாமல், கல்விச் சீர்திருத்தம் என்ற பெயரால் மேற்கண்ட மாதிரி பரீட்சைகளில் குரங்குத்தனம் செய்கிறவர்களைப்பற்றி என்னவென்று சொல்லுவது!

அவர்களைக் கடிவந்தான் காப்பாற்ற வேண்டும்! இப்போப்பிட்ட கல்வி நிபுணர்களிடமிருந்து நம்முடைய இளம் பிள்ளைகளையும் ஆண்டவன் தான் காத்தருள் புரிய வேண்டும்!

டி ராக்டர் கலப்பைரிய! நீ அடியோடு வாழ்க!

“பெருக்குங்கள்! பெருக்குங்கள்! உணவு உற்பத்தியை ஊக்கமாகப் பெருக்குங்கள்!” என்று ஏமெட்டு ஆண்டுகளாக அரசாங்கத்தார் பிரமாதமான பிரசாரம் செய்து வருகிறார்கள் அல்லவா! இதன் பலன் என்ன வென்பதை நமது கணம் உணவு மந்திரி ரோச் விட்டோரியா சமீபத்தில் அறிவித்தார். 1943-ம் ஆண்டில் இருந்ததைவிட 1950-ம் ஆண்டில் உணவு உற்பத்தி சில லட்சம் டன் குறைந்திருக்கிறது என்று புள்ளி விவரங்கள் எடுத்துக் காட்டினர். இதைக் காட்டிலும் மேலான அத்தாட்சியைச் சில தினங்களுக்கு முன்பு ரிஸர்வ் பாங்கியின் அறிக்கையில் கண்டோம். “உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்துக்காகச் செலவு செய்திருக்கும் பணம் அல்லவையும் படுத்தலாம்” என்று ரிஸர்வ் பாங்கி ரியமித்த ரிபுனர்கள் தீர ஆராய்ந்து கண்ட முடிவை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

சர்க்காரின் உணவு உற்பத்திப் பிரசாரம் ஏன் இவ்வளவு பிரமாதமான பலன்களைத் தந்திருக்கிறது என்பதற்குக் காரணங்கள் இருக்கவேண்டும் அல்லவா! ஒரு காரணத்தைக் கீழே காணலாம்.

உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக மொத்தம் 237 டிராக்டர் கலப்பைகள் சென்னை மாகாணத்துக்கு வந்திருக்கின்றன. சென்னை சர்க்காரின் விவசாய இலாகாவின் நிர்வாகத்தில் அவை வேலை செய்து வருகின்றன. சென்ற 1950-ம் வருஷம் அக்டோபர் மாதத்தில் இந்த 237 இயந்திரக் கலப்பைகளும் வேலை செய்திருக்கும் இலட்சணத்தைக் கொஞ்சம் பாருங்கள்:—

1. இயந்திரப் பகுதிகள் இல்லாமையால் கம்மாக்கிட்டுக் கிடக்கும் கலப்பைகள்	37
2. பூமி இயல்பு பொருத்தமாயில்லாமையால் கம்மாக்கிட்டுக் கிடக்கும் கலப்பைகள்	49
3. புல்டோஸர் இல்லாமையால் கம்மாக்கிட்டுக் கிடப்பவை	2
4. முழுதும் ரிப்பராசிசு கம்மாக்கிட்டுக் கிடக்கும் கலப்பைகள்	11
5. மாணிக்கர்களின் பயிற்சிக்கு உபயோகமாகும் டிராக்டர்கள்	2

6. சாமான் இழுத்துக்கொண்டு போக உபயோகிக்கப்படும் கலப்பைகள்	3
7. சாலைபோடு போய்க் கொண்டிருக்கும் கலப்பைகள்	4
8. பூமியைச் சம மட்டமாக்குவதற்கு வேலை செய்யும் கலப்பைகள்	36
9. உழவின்ற கலப்பைகள்	94

ஆக மொத்தம் 237

மேற்கண்ட புள்ளி விவரங்கள் எல்லாம் விவசாய இலாகா ஓராயின்ட் டைரக்டர் அவர்கள் தயாரித்துக் கொடுத்து, சர்க்கார் உணவு இலாகா காரியதரிசியினால், மேல் சட்டசபை அங்கத்தினர் ஒருவருக்கு அனுப்பப்பட்ட புள்ளி விவரங்கள் ஆகும்.

மொத்தம் 237 டிராக்டர் கலப்பைகளில் உழவின்ற கலப்பைகள் 94 தான் என்றால், சர்க்கார் நிர்வாக இயந்திரத்தின் திறமையைப் புகழ்வதா, விவசாய இலாகாவைப் பாராட்டுவதா, அல்லது “டிராக்டர் கலப்பையே! நீ அடியோடு வாழ்க!” என்று வாழ்த்துவதா என்று தெரியாமல் நாம் திகைக்க வேண்டியதாயிருக்கிற தல்லவா!

இவ்வளவு விதவிதமான ஒன்பது அலுவல்களில் ஈடுபட்டிருக்கும் டிராக்டர் கலப்பைகளில் சாலைபோடு போய்க் கொண்டிருக்கும் அந்த நாலு கலப்பைகளையும் நாம் மீடவும் பாராட்டுகிறோம்! அவை எங்கே போய்க் கொண்டிருக்கின்றன என்பதைப் பற்றி நமக்கு ஒர் ஊதம் ஏற்படுகின்றது. கேவலம் மாடு கட்டி இழுத்து நிலத்தை உழும் மரக் கலப்பைகளின் மூன்றால் மூக்கத்தைக் காட்ட முடியாமல், அவமானம் தாங்காமல், எங்கே போவது மலை உச்சிக்குப் போய்க் கீழே விழு உயிரை விட்டு விடுவது அவற்றின் உத்தேசமா யிருக்கலாம்! டிராக்டர் கலப்பைகளுக்கு மட்டும் ரோஷமும் தன்மான உணர்ச்சியும் இல்லாமலா இருக்கும்? இப்படிப்பட்ட கறகறுப்பான திறமையுள்ள சர்க்கார் விவசாய இலாகாவின் கீழ் இருந்து வேலை செய்வதைக் காட்டிலும் பிராணனை விட்டு விடுவதே மேல் என்று அவை எண்ணி யிருக்கலாம் அல்லவா!

காஞ்சியில் கலை விழா

சீமீப் காலத்தில் தென்னாட்டில் பிறந்த திரக்கதிரஷ்டுவாய்க்கத் தகைகளுக்குள் காலஞ் சென்ற ஸ்ரீ பச்சையப்ப முதலியாருக்கு இணையாரும் இல்லை. அவர் அமைத்த அடிப்படைவின் மேல் தென்னாட்டில் மேனுட்டுக் கல்வி நூறு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக வளர்ந்து வருகிறது. பழக் தமிழ் நாட்டில் கல்விக்கும் கலைக்கும் நிலக்களனாக விளங்கிய காஞ்சிமா நகரில் ஸ்ரீ பச்சையப்ப முதலியாரின் பெயரால் உயர்நிலைப்பள்ளி ஒன்று கீண்ட காலமாக நடந்து வந்தது. அதையொட்டிக் காஞ்சியில் பச்சையப்பன் கல்லூரி அமைப்ப தற்குப் பிரமுகர்கள் பலர் முயற்சி தொடங்கி யிருக்கிறார்கள்.

கல்லூரி அமைப்பு நிதிக்காக 16-3-51 முதல் 21-3-51 வரையில் ஏழு தினங்கள் கலைவிழா ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். ஏழு நாடும் ஏழு நாடகங்கள் நடைபெறுகின்றன. “அந்தமான் கைதி” “ஒளவையார்” “ஓர் இரவு” “நாம் இருவர்” “வேலைக்காரி” முதலிய உயர்தர நாடகங்களைத் தமிழகத்தின் சிறந்த நாடகக் கலைஞர்கள் நடத்த முன் வந்திருக்கிறார்கள். காஞ்சி நகர் வாசிகளும் சுற்றுப் புறங்களில் உள்ளவர்களும் இந்தப் புனிதமான கல்வித் திருப்பணிக்குப் பூரண உதவி செய்யக் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

யொன்னியின் செல்வன்

அத்தியாயம் 44

“எல்லாம் அவள் வேலை!”

MI மல்ல புரத்து மகா சிற்பிகளின் பரம்பரையில் தோன்றிய சிற்பக் கலைஞர் ஒருவர் இப்போது முன் வந்தார். புதிய முறையில் கருங்கற்றளி அமைப்பதற்கு அவருடைய மனோதர்ம கற்பனைப்படி சிறிய பொம்மைக் கோயில் ஒன்று அவர் செய்துகொண்டு வந்திருந்தார். அதை இப்போது மகா ராணியிடம் காட்டினார்.

அதைப் பார்த்து மகாராணி மிகவும் வியந்தார். ஆழ்வார்க்கடியானுக்கு அருகில் நின்றவரைப் பார்த்து, “பட்டரே! இந்த ஆலய அமைப்பு எவ்வளவு சிறப்பாயிருக்கிறது, பார்த்தீர்களா? தமிழகத்திலுள்ள முக்கியமான சிவஸ்தலங்களிலெல்லாம் இம்மாதிரி புது முறையில் ஆலயம் எடுப்பிக்கவேண்டும் என்று என்னுடைய உள்ளத்தில் ஆவல் பொங்குகிறது!” என்று சொன்னார்.

“தாயே! தங்கள் விருப்பம் நிறைவேறுவதில் தடை என்ன இருக்கிறது? தேவாரப் பதிகப் பாடல் பெற்ற சிவஸ்தலங்களில் இம்மாதிரி கற்றளிகள் எடுப்பிக்கலாம். இந்த ஆலய அமைப்பைப் பார்த்தவுடனே இது ‘பாடல் பெற்ற ஸ்தலம்’ என்பதை ஐனங்கள் உணர்ந்துகொள்வார்கள்!” என்று சொன்னார் ஈசான சிவ பட்டர்.

“ஆம், ஆம்! அப்பர் பெருமானும் ஞான சம்பந்தரும் சுந்தரமூர்த்தியும் பாடிய பதிகங்களை யெல்லாம் சேகரிக்க வேண்டும். அவர்களுடைய பாதங்கள் பட்டுப் புனிதமாகி, அவர்களுடைய பாடல்களினால் தெய்வீக மடைந்த ஸ்தலங்களில் எல்லாம் இம்மாதிரி வானளாவிய விமான கோபுரங்களுடன் கற்றளிகளை எடுக்கவேண்டும். இந்த இரண்டுந்தான் என் மனோரதங்கள். இவை நிறைவேறுமா என்று அடிக்கடி ஐயம் உண்டாகிறது. என்னுடைய நாயகர் மட்டும் மேற்குத்திசை சென்று அகாலத்தில் இறைவன் திருவடிகளைச் சேராதிருந்தால்,—இன்னும் சிலகாலம் ஜீவித்திருந்தால்,—என் மனோரதங்கள் எல்லாம் நிறைவேறியிருக்கும்.....”

“இப்போது மட்டும் என்ன குறைவு, தாயே! தாங்கள் நினைத்ததை நினைத்தபடி நிறைவேற்றித் தர வேண்டும் என்று சக்கரவர்த்தி கட்டளை பிறப்பித்திருக்கிறார் அல்லவா? அவருடைய புதல்வர்கள் இருவரும் தாங்கள் மனதில் நினைப்பதற்கு முன்னாலேயே, தங்களுக்கு இது விருப்பமாயிருக்கும் என்று ஊகித் தறிந்து, அதை நிறைவேற்றச் சித்தமாயிருக்கிறார்கள். அப்படி யிருக்கும்போது.....”

சு ஸ் சி

“இருந்தாலும் என் மனதில் இப்போது அவ்வளவு உற்சாகம் இல்லை. ஏதேதோ கேள்விப்படுகிறேன். நான் செய்யும் கோவில் திருப்பணியினால் அரசாங்கப் பொக்கிஷம் காலியாகி விடுகிறதென்று சிலர் குறைப்படுகிறார்கள். ‘சிவனுக்கு இவ்வளவு ஆலயங்கள் என்னத்திற்கு?’ என்று கேட்கிறார்களாம். மற்றவர்கள் கேட்பதைப் பற்றி எனக்குக் கவலையில்லை. காஞ்சியில் உள்ள இளவரசர் கூட.....”

இவ்விதம் பெரிய பிராட்டியார் சொல்லியபோது, ஆழ்வார்க்கடியான் ஒரு அடி முன்னால் வந்து நின்று, “தாயே! அந்தமாதிரி கேட்பவர்களில் அடியேனும் ஒருவன்!” என்றான்.

மகாராணி அவனைச் சற்று வியப்புடன் பார்த்தார். மற்றவர்கள் ‘இது என்ன விபரீதம்?’ என்ற முகபாவத்துடன் ஆழ்வார்க்கடியானை உற்று நோக்கினார்கள்.

ஆழ்வார்க்கடியான் மேலும் தொடர்ந்து ஆத்திரம் ததும்பிய குரலில், “அண்ணயே! என் வயிறு கொதிக்கிறதே! இந்தமாதிரி அரியாயம் உண்டா? தர்ம தேவதையின் அவதாரமாக விளங்கும் தாங்கள் இந்த அநீதிக்கு இடங் கொடுக்கலாமா?” என்று அலறினான்.

திருமலையப்பனுக்குப் பக்கத்தில் நின்ற ஈசான சிவ பட்டர் “மகாராணி! என் சகோதரன் இப்படித் தான் ஏதாவது உளறுவான். திடீரென்று அவனுக்கு வெறி வந்துவிடும். தயவுசெய்து மன்னித்து அருள வேண்டும்!” என்றார்.

அக்காலத்தில் சைவர்களும் வைஷ்ணவர்களும் தனித் தனி சாதியாகப் பிரிந்திருக்கவில்லை. ஒரே குடும்பத்தில் சைவப் பற்றுள்ளவர்களும் வீர வைஷ்ணவர்களும் இருப்பார்கள். ஒரே பட்டர் சிவன் கோவிலிலும் திருமால் கோவிலிலும் பூஜா கைங்கரியம் செய்வார். ஈசான சிவ பட்டர் அத்தகைய பரந்த நோக்கம் கொண்டவர். திருமலையப்பன் அவருடைய ஒன்றுவிட்ட சகோதரன். இருவரும் பரஸ்பரம் மிக்க அன்பு கொண்டவர்கள். ஆகவே தம்பியின் பதட்டமான பேச்சுக்காக ஈசான சிவ பட்டர் மகாராணியிடம் மன்னிப்புக் கோரினார்.

தேவி புன்னகை புரிந்து, “திருமலை! சற்று அமைதியாகப் பேசு! இப்போது என்ன அரியாயம் நடந்து விட்டது?” என்று கேட்டார்.

“அம்மா! பேயாண்டியும் கையில் கபாலம் ஏந்திப் பிசைவு எடுத்துப் பிழைப்பவனுமாகிய சிவனுக்கு எத்தனை ஆலயங்கள்? எத்தனை மாடக் கோயில்கள்? எத்தனை கற்றளிகள்? உலகத்தை யெல்லாம் காத்து ரக்ஷிக்கும் விஷ்ணு மூர்த்திக்கு ஒரு திருக்கோயில் கூடக் கிடையாதா? ஒரு பழைய கோயிலைத் திருப்பணியாவது செய்யக் கூடாதா?” என்று திருமலையப்பன் ஓலமிட்டான்.

“அம்மா! அகில புவனமும் உய்ய ஆனந்த நடனமாடும் பெருமானுக்கு அரங்கமும் அம்பலமும் சிற்சபையும் பொற்சபையும் மாடக் கோயிலும் மதிள் சூழ்ந்த மாளிகையும் வேண்டும். ஓயாமல் தூங்குகிற திருமாலுக்கு ஒரு சிறிய இடம் போதாதா? தீபம் இல்லாத இருட்டைதானே அவருக்கு வேண்டும்? மாடக் கோயில்களும் கற்றளிகளும் என்னத்திற்கு?” என்றார் ஈசான சிவ பட்டர்.

“அண்ணா! ஓயாமல் தூங்கும் பெருமாள்தான் உலகளந்த பெருமான்? மகாபலியைப் பாதாளத்தில் அழுத்திய பெருமான்?” என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

“அப்படிப்பட்ட உலகளந்த பெருமான் எங்கள் சிவபெருமானுடைய பாதார விந்தங்களைத் தரிசிப்பதற்குக் தோண்டித் தோண்டிப் பாதாளம் வரையில் சென்றும் எம்பெருமான் பாதங்களைக் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை!” என்றார் ஈசான சிவ பட்டர்.

“உங்கள் சிவன் அவ்வளவு பெரிய வரா யிருந்தால், அவருக்குக் கோயில் எதற்கு என்றுதான் கேட்கிறேன். கோயிலுக்குள் வரும்போது அவர்தலை இடித்துக் கோயில் இடிந்து விழுந்துவிடுமே!” என்று சொன்னான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

மழவரையர் திருமகள் இதைக் கேட்டுச் சிரித்துக் கொண்டே, “உங்கள் சண்டையைக் கொஞ்சம் நிறுத்துங்கள். திருமலை! நீ சொல்லுவது என்ன? பெருமானுக்குக் கோயில் கட்டக் கூடாது என்று யார் சொன்

னது? எந்த ஊர் விண்ணகரத்தைப் புதுப்பிக்க வேண்டும் என்கிறாய்? அதை நல்ல முறையில் சொல்லுவது தானே?" என்றார்.

"அம்மணி! தங்களுடைய மாமனார், மூன்று உலகும் கீர்த்தி பெற்ற பராதக சக்கரவர்த்தி, அவருடைய பட்டப் பெயரால் விளங்கும் வீரநாராயண புரத்துக்குப் போயிருந்தேன். அங்கே வீரநாராயணப் பெருமாள் அல்லும் பகலும் தூங்காமல், கண் மூடாமல், மாகடல் போன்ற வீரநாராயண ஏரியைக் காத்து அருள் புரிந்து வருகிறார். அத்தகைய பெருமானுடைய கோயிலில் செங்கல் சுவர்கள் இடிந்து விழுந்து வருகின்றன. கோயில் இடிந்தால் ஏரிக் கரையும் இடிந்து நூறு நூறு ஊர்கள் புழாகி விடும். வீரநாராயணப் பெருமானின் கோயிலைக் கற்றளியாக்கித் திருப்பணி செய்ய வேண்டும்!" என்றான்.

"ஆகட்டும்; செய்வோம்! அதைப் பற்றி விவரமாக என்னிடம் சொல்! இவர்கள் எல்லாரும் இப்போது போகட்டும்!" என்று சோழகுல மூதாட்டி கூறினார்.

அந்தக் குறிப்பை உணர்ந்து ஈசான சிவ பட்டர் உள்பட அனைவரும் வெளியேறிச் சென்றார்கள்.

உடனே, செம்பியன் மாதேவி குரலைத் தாழ்த்திக்கொண்டு, "திருமலை! யாத்திரையில் எங்கெங்கே போயிருந்தாய்? என்னென்ன பார்த்தாய்? என்னென்ன கேள்விப்பட்டாய்? விவரமாய்ச் சொல்லு! ஏதோ முக்கியமான விஷயம் கொண்டு வந்திருக்கிறாய். அதனால் தான் அப்படிக்குறுக்கிட்டுப் பேசினாய். இல்லையா?" என்று சொன்னார்.

"ஆம், தாயே! முக்கியமான விஷயம் பல கொண்டு வந்திருக்கிறேன். ஆயினும் தங்கள் திருவுள்ளத்தை நோக்கிக் காத்திருந்திருப்பேன். ஆனால் காஞ்சியில் உள்ள இளவரசரைப் பற்றி ஏதோ சொல்லத் தொடங்கினீர்கள். அதற்காகவே தடை செய்தேன். சற்று முன் இங்கே இருந்தவர்களில் உண்மையானவர் யார், ஒற்றர் யார் என்று யாருக்குத் தெரியும்? நாட்டில் எத்தனையோ விபீதங்கள் நிகழ்ந்து வருகின்றன. எப்போது யாரால் என்ன

துரோகம் நடக்கும் என்று சொல்வதற்கில்லை!" என்றான் திருமலையப்பன்.

பெரிய பிராட்டி பெருமூச்சு எறிந்தார். "ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், இரத்த பாசம் உள்ளவர்கள், ஒருவரையொருவர் சந்தேகிக்கும்படி ஆகிவிட்டது. ஆதித்த கரிகாலன் ஒரு காலத்தில் என்னிடம் எவ்வளவு விசுவாசம் வைத்திருந்தான்? சொந்தத் தாயைக் காட்டிலும் நூறு மடங்கு அன்பும் மரியாதையும் கொண்டிருந்தானே? அவன் கூடவல்லவா என்பேரில் ஐயுறும்படி ஆகிவிட்டது! திருமலை! என் நாயகருடன் நானும் இந்த மண்ணுலகை விட்டுப் போயிருந்தால் எவ்வளவு நன்றாயிருக்கும்! என்னை வரக்கூடாதென்று தடுத்து விட்டாரே? இங்கே செய்ய வேண்டிய பணிகளையும் கொடுத்து விட்டல்லவா போய்விட்டார்? என்ன துர்ப்பாக்கிய சாலி நான்?" என்றார்.

"அம்மா! தங்கள் பதி முக்காலமும் உணர்ந்த மகான். கலியுகத்தில் ஐனக மகாராஜாவைப் போல் இந்தச் சோழ சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருந்தார். தங்களை இருக்கும்படி அவர் சொல்லிப் போனது இந்த நாடு செய்த பாக்கியம். நூறு ஆண்டாகப் பல்கிப் பெருகிவரும் இந்தச் சோழப் பேரரசு சகோதரச் சண்டையினால் நசித்து நாசமாகாமல் காப்பாற்றும் பொறுப்பு தங்களைச் சார்ந்தது. தங்களாலே தான் அது முடியக் கூடியது!"

"எனக்குத் தோன்றவில்லை. என் சொந்த மகன் நான் சொல்வதைக் கேட்கவில்லை என்று ஏற்பட்ட பிறகு மற்றவர்களை நான் எப்படிக்கட்டுப்படுத்த முடியும்? இருக்கட்டும்; ஒற்றர்களைப் பற்றிச் சொன்னாயே? இங்கே யார் ஒற்றர்களை அனுப்பியிருக்க முடியும்? இளவரசன் ஆதித்த கரிகாலன் அனுப்பியிருப்பான் என்று நினைக்கிறாயா? என் பேரில் அவனுக்கு அவ்வளவு அவநம்பிக்கை வந்து விட்டதா?" என்றார் சிவ பக்த சிரோமணியான மாதரசி.

"என்னுடைய இரு காதிலும் கேட்டேன், தாயே! இல்லாவிட்டால் இளவரசர் கரிகாலர் தங்கள் பேரில் ஐயப்படுவார் என்பதை நான் ஒரு நாளும் நம்பியிருக்க மாட்டேன்....."

ராந்தகத்தேவரும் சேர்ந்து சதி செய்து சக்கரவர்த்தியைச் சிறைப்படுத்தி வைத்திருக்கிறார்களாம். அதில் தங்களுக்கும் சம்பந்தம் இருக்கத்தான் வேண்டும் என்று மலையமான் கூறினான். அதை மற்றவர்கள் ஆமோதித்தார்கள். தஞ்சாவூர் மீது படை யெடுத்துச் சென்று சக்கரவர்த்தியை விடுவித்துக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று பார்த்தி பேந்திரன் சொன்னான். அதையும் மற்ற இருவரும் ஆமோதித்தார்கள். ஆனால் சக்கரவர்த்தியைச் சண்டையின்றிக் காஞ்சிபுரத்துக்குக் கொண்டுவர இன்னும் ஒரு முயற்சி செய்து பார்க்க வேண்டும் என்று இளவரசர் கூறினார். அதன் பேரில் சக்கரவர்த்திக்கு ஓலை எழுதி ஒரு தூதனிடம் கொடுத்து அனுப்பத் தீர்மானித்தார்கள். அந்தத் தூதன் யார் என்பதையும் நான் கண்டுகொண்டேன். அவன் சாதாரணத் தூதன் அல்ல. மகாசாமர்த்திய சாலி; வீரபராக்கிரமசாலி. தூதன் வேலையோடு ஒற்றன்

“என்ன கேட்டாய், திருமலை! உன் காதிலால் என்ன கேட்டாய்?”

“மாமல்லபுரத்துக் கற்கோயில் ஒன்றின் அருகில் உட்கார்ந்து அவர்கள் பேசிக் கெரண்டிருந்ததைக் கேட்டேன்.....”

“அவர்கள் என்றால் யார்?”

“இளவரசர் ஆதித்த கரிகாலர் ஒன்று, திருக்கோவலூர் மலையமான் இரண்டு, பல்லவப் பார்த்தி பேந்திரன் மூன்று, — இவர்கள் மூவரும் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். இருளடைந்த கற்கோயிலுக்குள் நான் மறைந்திருந்து கேட்டேன். மலையமானும் பார்த்தி பேந்திரனும் வெகு ஆத்திரமாகப் பேசினார்கள். இரண்டு பழுவேட்டரையர்களும் தங்கள் குமாரர் மது

வேலையையும் செய்யக்கூடியவன். அவனுடன் நான் பேசக்க் கொடுத்துப் பார்த்தேன். நான் தட்டியில் றுழைந்

தால் அவன் கோலத்துக்குள் நுழையப்பார்த்தான். அவன் ஒன்றுமே தெரியப்படுத்தாமல் என்னிடமிருந்து பல விஷயங்களைக் கிரஹிக்கப்பார்த்தான். குடந்தை ஜோதிடர் அவனிடம் தமது கைவரிசையைக் காட்டினார். அதுவும் பலிக்கவில்லை. பிறகு அவன் தஞ்சாவூருக்குச் சென்று சக்கரவர்த்தியிடம் ஓலையைக் கொடுத்து விட்டான் என்று கேள்விப்படுகிறேன்.....”

“அப்புறம் என்ன நடந்தது? அதற்குச் சக்கரவர்த்தி என்ன மறுமொழி சொன்னாராம்?”

“மறு நாளைக்கு விடை எழுதித் தருவதாகச் சொன்னாராம். அதற்குள் அவன் பேரில் பழுவேட்டரையர்களுக்கு ஏதோ சந்தேகம் வந்து விட்டது. அவர்களுடைய கட்டுக்காவல்களை யெல்லாம் மீறிக் கொண்டு அவன் எப்படியோ தப்பித்தச் சென்று விட்டானாம்!”

“அப்படியானால் அவன் மிக சாமர்த்திய சாலிதான்; சந்தேகமில்லை. அப்புறம் நீ என்ன செய்தாய்? காஞ்சி புரத்திலிருந்து கிளம்பிய பின்?”

“நேரே இங்கு வருவதற்காகவே புறப்பட்டேன். வழியில் வீரநாராயண புரத்தில் பெருமானைத் தரிசிக்கத் தங்கினேன். தங்கிய இடத்தில் பெருமான் அருளினால் ஒரு பெரிய இரகசியத்தை அறியும்படி நேர்ந்தது.....”

“அது என்ன? இன்னும் ஒரு இரகசியமா?”

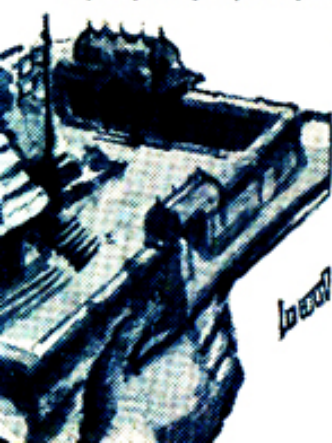
“ஆம், தாயே! கடம்பூர் சம்புவரையர் மாளிகையில் அன்று இரவு ஒரு பெரிய விருந்து என்று தெரிந்

தது. அந்த விருந்துக்குப் பெரிய பழுவேட்டரையர் வந்தார். அவருடன் இளையராணியின் பல்லக்கும் வந்தது!”

“திருமலை! எல்லாம் அவளுடைய செயல்தான்! இந்தச் சோழநாட்டுக்கு இப்போது நேர்ந்திருக்கும் ஆபத்து அந்தப் பெண்ணால் ஏற்பட்டதுதான்! அவளை நீ சந்தித்துப் பேச முடிந்ததா?”

“முடியவில்லை, அம்மா! முடியவில்லை! தங்கள் கட்டளையின்பேரில் அந்தப் பெண் பாம்பை என் சகோதரியாகப் பாவித்து எத்தனை வருஷம் வளர்த்தேன்! எங்கெல்லாம் தேடி அலைந்து பிரபந்த பாசுரங்களைக் கற்றுக் கொண்டு வந்து அவளுக்குக் கற்பித்தேன்! அதைமேலும் நினைத்துப் பார்த்தால் என் நெஞ்சம் கொதிக்கிறது! பெரிய பழுவேட்டரையரின் ராணியான பிறகு அவன் என்னைப் பார்க்கக்கூட மறுக்கிறான்!.....”

மணி

“அதற்காக வருத்தப்பட்டு என்ன பயன்? இந்த உலகத்து மனிதர்களின் காரியங்கள் இப்படித்தான். நீண்ப்பது ஒன்றும், நடப்பது ஒன்றுமாக முடிகிறது..... அப்புறம் கடம்பூரில் நடந்தது என்ன?”

“பல்லக்கிலே வந்தவள் நந்தினிதான் என்று எண்ணிக் கொண்டு எப்படியாவது அவளைச் சந்திப்பது அல்லது ஓலை எழுதி அனுப்பியாவது எச்சரிக்கை செய்வது என்ற உத்தேசத்துடன் கடம்பூருக்குச் சென்றேன். பெரும் அபாயத்துக்குத் துணிந்து கடம்பூர் மாளிகையின் வெளிச் சுவர் ஏறிக் குதித்தேன். அப்போதுதான் அந்த அதிசயமான மர்ம இரகசியம் தெரிய வந்தது.....”

“திருமலை! உன் வழக்கமே இப்படித்தான். மேலும் மேலும் ஆவலைக் கிளப்புவாயே தவிர, செய்தியைச் சொல்ல மாட்டாய். அது என்ன அப்படிப்பட்ட அதிசயமான மர்ம இரகசியம்?.....”

“மன்னிக்க வேண்டும், தாயே! அதைச் சொல்லுவதற்கே தயக்கமாயிருக்கிறது. மூடு பல்லக்கில் இருந்தது பழுலூர் இளையராணி அல்ல. பழுவேட்டரையர் தாம் போகுமிடமல்லாம் இளையராணியை அழைத்துக் கொண்டு போகிறார் என்று நாம் எல்லாரும் எண்ணிக் கொண்டிருந்தோமே, அது பெரிய தவறு!.....”

“பழுவேட்டரையர் பின் யாரை மூடு பல்லக்கில் வைத்து அழைத்துப் போகிறார்? அந்தக் கிழவரின் பெண் சபலத்துக்கு அளவே யில்லையா?”

“மூடு பல்லக்கில் இருந்தது ஸ்திரீ அல்ல, தாயே!”

“ஸ்திரீ இல்லை என்றால்? எந்த ஆண் மகன் அப்படி மூடு பல்லக்கில் மறைந்து கொண்டு வருவான்?”

“மன்னிக்க வேண்டும், அம்மா! மூடு பல்லக்கில் மறைந்து வந்தது தங்களுடைய திருக்குமாரர் மதுராந்தகத் தேவர்தான்!”

செம்பியன் மாதேவி சிறிது நேரம் திகைத்து நின்று விட்டார்.

“கடவுளே! நான் செய்த குற்றத்துக்கு இவ்வளவு பெரிய தண்டனையா?” என்று தமது வாய்க் குள்ளே சொல்லிக் கொண்டார்.

பிறகு, ஆழ்வார்க்கடியான் சம்புவரையர் மாளிகையில் அர்த்த ராத் திரியில் நடந்த சதிக் கூட்டத்தைப் பற்றிச் சொன்னான்.

அதைக் கேட்டு அம்மாதரசி அடைந்த மனத்துயரைச் சொல்லி முடியாது. “ஐயோ! என் மகனே! உன்னைச் சிவஞானச் செல்வனாக வளர்க்க முயன்றேனே? அதன் பயனா இது? சோழர் பெருங்குலத்துக்கு உன்னால் இத்தகைய அபகீர்த்தியா நேர வேண்டும்? சோழப் பேரரசுக்கு இத்தகைய பெருந் தீங்கு உன்னாலேயா ஏற்பட வேண்டும்?” என்று புலம்பினார்.

பின்னர், “திருமலை! மறுபடியும் என்னைப் பார்த்துவிட்டுப் போ! அதற்குள் குந்தவையிடம் பேசி இந்தப் பெரும் விபத்தை எப்படித் தடுக்கலாம் என்று யோசித்துச் சொல்லுகிறேன்!” என்றார்.

“தாயே! இளவரசியிடம் கூடத் தாங்கள் இதைப் பற்றிப் பேசாமல் இருப்பது நல்லது.”

“ஏன்? அவனைப் பற்றிக் கூட ஐயப்படுகிறாயா, என்ன?”

“அது இயற்கைதானே, அம்மா? ஆதித்த கரிகாலரின் அருமைச் சகோதரிதானே அவர்?”

“அதனால் என்ன?.....திருமலை! சூரியன் மேற்கில் உதயமாகிக் கிழக்கே அஸ்தமித்தது என்று நீ சொன்னாலும் நம்புவேன். சிவபெருமானைக் காட்டிலும் திருமால் பெரிய தெய்வம் என்று நீ சாதிப்பதை நம்பினாலும் நம்புவேன். ஆனால் குந்தவையின் பேரில் குற்றம் சொன்னால் நம்ப மாட்டேன். அவள் பிறந்த அன்றைக்கு அரண்மனை மருத்துவச்சி எடுத்து வந்து குழந்தையை என் இரு கரங்களிலும் கொடுத்தாள். அன்று முதல் நாளே அவளை வளர்த்து வந்தேன். என் வயிற்றில் பிறந்த மகனைக் காட்டிலும் அருமையாக வளர்த்து வந்தேன். அவளும் என்னையே பெற்ற தாயாகவும் தகப்பனாகவும் என்னி இன்று வரை அன்பும் மரியாதையும் செலுத்தி வருகிறாள்.....”

“அம்மா! ஒன்று கேட்கிறேன். குந்தவை தேவி குடந்தை சோதிடரிடம் சென்று வந்ததைப் பற்றித் தங்களிடம் சொன்னாரா?”

“இல்லை; அதனால் என்ன?”

“ஜோசியர் வீட்டில் வாணர் குலத்து வாலிபன் ஒருவனைப் பார்த்தது பற்றியும் மறுபடி அவனை அரிசி வாற்றங்கரையில் சந்தித்தது பற்றியும் சொன்னாரா?”

“இல்லை; இதெல்லாம் என்ன கேள்வி? இப்படிக்கேட்பதில் உன் கருத்து என்ன?”

“தங்களிடம் சொல்லக் கூடாத இரகசியம் ஒன்று இளவரசி வைத்திருக்கிறார் என்பதுதான். நான் குறிப்பிட்ட அந்த வாலிபன்தான் ஆதித்த கரிகாலரின் தூதன்; ஒற்றன் என்று சொன்னாலும் தவறாகாது.”

“திருமலை! அதெல்லாம் எப்படியாவது இருக்கட்டும். என்னிடம் குந்தவை ஏதேனும் ஒன்றைச் சொல்லவில்லை யென்றால், அதற்குத் தக்க காரணம் இருக்கும். அவளிடம் சந்தேகப்படுவதைக் காட்டிலும் என் பிராணனையே விட்டு விடுவேன்!” என்றார் சிவஞான கண்டராதித்தரின் பட்ட மகிஷி.

“ஐயையோ! அப்படி ஒன்றும் நேர வேண்டாம். தங்களுடைய நம்பிக்கையே மெய்யாகட்டும். இளவரசி என்னிடம் ஏதோ கேட்பதற்காக வரச் சொல்லி யிருக்கிறார். தாங்கள் பார்க்க விரும்புவதாக நானே தெரிவித்துவிடுகிறேன்” என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

அத்தியாயம் 45

குற்றம் செய்த ஒற்றன்

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கரிகால் பெருவளத்தான் என்னும் சோழ மன்னன் காவேரி நதிக்கு இருபுறமும் கரை எடுத்தான். வெகு காலம் அந்தக் கரைகள் நல்ல நிலைமையில் இருந்து காவேரி ஆற்றைக் கட்டுக்குள் வைத்திருந்தன. பின்னர், சோழ குலத்தின் வலி குறைந்தது. பாண்டியர்களும் பல்லவர்களும் களப்பாளரும் வாணரும் தலையெடுத்தார்கள். இந்தக் காலத்தில் காவலன் இல்லாத காவேரி நதி அடிக்கடி கட்டு மீறிக் கரையை உடைத்துக் கொண்டது. இவ்விதம் பெரிய அளவில் கரை உடைந்த சில சந்தர்ப்பங்களில் நதியின் போக்கே

மேலும் கீழுமாக மாறுவதுண்டு. பழங்காவேரி புதுக்காவேரியாகும்; புதுக்காவேரி பழங்காவேரி ஆகும். அடியோடு நதியின் கதி மாறிப் போய் விட்டால், பழைய நதிப் படுகை சில சமயம் நன்செய் நிலமாக மாறும்; வேறு சில சமயங்களில் தண்ணீர் தேங்கி நிற்கும்

ஒடைகளாகிக் கடல் போல் அலை மோதிக் கொண்டிருக்கும்.

பழையாறு நகரின் சோழ மாளிகைகளை யொட்டித் தென்புறத்தில் அத்தகைய ஒடை ஒன்று இருந்தது.

காவேரியின் கதி மாறியதால் ஏற்பட்ட இந்த ஒடையைச் சோழ மன்னர்கள் வேண்டுமென்றே ஆழ மாக்கி, விசாலப்படுத்தி, எப்போதும் தண்ணீர் ததும்பி நிற்கும்படி செய்திருந்தார்கள். அரண்மனைகளுக்கும், முக்கியமாக அந்தப் புரங்களுக்கும், இந்த விசாலமான நீர் ஓடை ஒரு நல்ல பாதுகாப்பாக இருந்தது. அந்த வழியில் யாரும் எளிதில் வந்துவிட

முடியாது. அரண்மனையோடு நெருங்கிய தொடர்புள்ள வர்கள் தான் படகில் ஏறி வரலாம்.

அரண்மனை அந்தப் புரங்களின் அழகிய உத்தியான வனங்கள் இந்த நீரோடையை ஒட்டி அமைந்திருந்தன. அரண்மனை மாதர்கள் நிர்ப்பயமாக அந்த உத்தியான வனங்களில்

எந்த நேரமும் உலாவுவார்கள், கூடிக் குலாவுவார்கள். மயில்களாகி ஆடுவார்கள்; குயில்களாகிப் பாடுவார்கள். சில சமயம் ஓடையில் இறங்கி நீராடுவார்கள்; ஓடையில் ஓடும் ஓட்டியும் விளையாடுவார்கள்.

சோழர் குலத்தில் ஓர் அரசர் காலமாகி இன்னொருவர் பட்டத்துக்கு வரும்போது புதிய அரண்மனை கட்டிக் கொள்வதுண்டு. பழைய அரண்மனையில் காலமான மன்னரின் ராணிகளும் மற்றப் பிள்ளைகளும் வசிப்பார்கள்.

பழையாறு அரண்மனைகளில் செம்பியன் மாதேவியின் அரண்மனைக்கு அடுத்தபடியாகக் குந்தவைப் பிராட்டியின் மாளிகை அழகிலும் கம்பீரத்திலும் சிறந்து விளங்கியது. அது சுந்தர சோழர் வசித்த அரண்மனை அல்லவா? அவர் தஞ்சை சென்ற பிறகு, குந்தவை அந்த அரண்மனையின் எஜமானியாக விளங்கினாள்.

அம்மாளிகையின் பின்புறத்து உத்தியானவனம் மிகச் சோபிதமாக விளங்கியது. அதில் வானளாவிய ஆலமரங்களும் இருந்தன; சின்னஞ்சிறு பூஞ்செடிகளும் இருந்தன. வளைந்து நெளிந்து மரங்களைத் தழுவிக் கொண்டிருந்த பூங்கொடிகளும், பூங்கொடிகளாலான கொடிவீடுகளும் இருந்தன.

குந்தவையும் அவளுடைய தோழிமார்களும் மாலை நேரங்களைப் பெரும்பாலும் அந்த உத்தியானவனத்திலேயே கழிப்பது வழக்கம்.

சில சமயம் எல்லாரும் சேர்ந்து ஓரிடத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டுகதைகள் பேசிக் கொண்ட மடிப்பார்கள்.

இன்னும் சில சமயம் இரண்டு பேராகவும், மூன்று பேராகவும் பிரிந்து சென்று அந்தரங்கம் பேசுவார்கள்.

சில நாளாகக் குந்தவையும் வானதியும் தனியே பிரிந்து சென்று பேசுவது வழக்கமாய்ப் போயிருந்தது.

அன்றைக்கு ஒரு பெரிய ஆலமரக் கிளையில் கட்டித்

தொங்கவிட்டிருந்த கொடி ஊஞ்சலில் குந்தவையும் வானதிரும் அமர்ந்து ஆடிக்கொண்டும் பேசிக்கொண்டு மிருந்தார்கள்.

பறவைகளின் கலகலத்தொனியுடன் போட்டியிட்டுக்கொண்டு பெண்ணிகளின் குதூகலச்சிரிப்பொலியும் அவ்வப்போது அந்த உத்தியான வனத்தில் கேட்டுக்கொண்டிருந்தது.

ஆனால் குந்தவையும் வானதிரும் மட்டும் சிரிக்கவில்லை. மற்றவர்களின் சிரிப்பு அவர்களுக்கு அவ்வளவாய்ப்பிடிக்கவும் இல்லை. பேசுகத்தான் அவர்கள் அதிகமாகப் பேசினால்தான் என்றால், அதுவும் அவ்வளவாக இல்லை.

கொடி வீடு ஒன்றிலிருந்து ஒரு பெண்கீதம் ஒன்று பாடினாள். அது கண்ணைப் பிறந்த நாள் அல்லவா? அவள் பாடியதும் கண்ணைப் பற்றிய பாடல் தான்.

வெண்ணிலாவில் வேணுகானம் கேட்கிறது. அது கண்ணை காதல் கொண்ட ஒரு பெண்ணை வேதனை செய்கிறது. அவள் தன் வேதனையை வாய்திறந்து வெளியிடுகிறாள். மரக்கிளையிலிருந்து ஒரு கிளி அவளுக்கு ஆறுதல் சொல்லுகிறது.

பெண் :—

வேதனை செய்திடும் வெண்ணிலை—இங்கு
வினை எவன் குழல் ஊதுகின்றான்?
நாதன் இவா இந்தப் பேதை தன்னை
நலித்திருதல் என்ன புண்ணியமோ?

கிளி :—

வானமும் வையமும் இன்புறவே—ஐயன்
வாய்மடுத்துதும் குழிவிசைநான்
மானே உத்தனை வகுத்தீடுமோ—இந்த
மானிலை காண்பு புதுமை அம்மா!

பெண் :—

புவையே உத்தனைப் போற்றிடுவேன்—நூல்
புண்ணைமர் செய்து குட்டிடுவேன்—எத்தன்
ஆவி குலைத்திடும் வேளையிடுவேன்—ஒரு
ஆறுதல் உற த் வத்தனையோ?

கிளி :—

கட்டழகி! உத்தன் காதலினால்—எங்கள்
கண்ணன் படுந்துயர் சொல்ல உத்தனை

—உத்தனை

விட்டுப் பிரிந்த நான் முதலாய்—நூல்
வெண்ணையும் வேம்பாய்க் கசத்ததென்பான்!

பாடலின் பின் பகுதியைக் கவன
மாகக் கேட்டு வந்த குந்தவை, பாடல்
முடிந்ததும், “நல்ல கண்ணன் இந்தச்
செந்தமிழ் நாட்டுக்குத் தெய்வமாக
வந்து வாழ்ந்தான்! வெண்ணெய்
உண்டு வேய்ங்குழல் ஊதிப் பெண்
களுடன் காலங் கழித்துக் கொண்
டிருந்தால் மற்றக் காரியங்களெல்
லாம் என்ன ஆவது?” என்றான்.

மறுமொழி சொல்லாமலிருந்த வான்
தியைப் பார்த்து, “என்னடி மௌனம்
சாதிக்கிறாய்? நீயும் கண்ணன் குழலில்
மயங்கி விட்டாயா, என்ன?” என்று
கேட்டான்.

“அக்கா! என்ன கேட்டீர்கள்?”
என்றான் வானதி.

“என்ன கேட்டேனா? உன் கவனம்
எங்கே சென்றிருந்தது?”

“எங்கும் போகவில்லையே? உங்க
ளிடந்தான் இருந்தது.”

“அடி கள்ளி! ஏனடி பொய்
சொல்லுகிறாய்! உண்மையில் உன்
மனம் இவ்விடத்தில் இல்லவே இல்லை!
எங்கே இருக்கிறது என்று நான்
சொல்லட்டமா?”

“தெரிந்தால் சொல்லுங்களேன்!”

“நன்றாகத் தெரியும். ஈழநாட்டுப்
போர்க்களத்துக்குப் போயிருக்கிறது.
அங்கே என் தம்பி, ஒரு கபடற்ற
பிள்ளை இருக்கிறானே, அவனை இன்

னும் என்ன பொடி போட்டு மயக்க
லாம் என்று உன் மனம் யோசித்துக்
கொண்டிருக்கிறது!”

“நீங்கள் கூறியதில் ஒரு பாதி
உண்மைதான், அக்கா! என் மனம்
ஈழ நாட்டுக்குத்தான் அடிக்கடி போய்
விடுகிறது. ஆனால் அவரைப் பொடி
போட்டு மயக்குவதைப்பற்றி யோசிக்க
வில்லை. அவர் போர்க்களத்தில் எப்படி
யெல்லாம் கஷ்டப்படுகிறாரோ, அவரு
டைய திருமேனியில் எத்தனை காயம்
பட்டிருக்கிறதோ, அவர் எங்கே படுத்
துக் கொள்கிறாரோ, என்ன உணவு
சாப்பிடுகிறாரோ, — என் நெல்லாம்
எண்ணமிடுகிறது. அவர் அப்படி
யெல்லாம் அங்கே கஷ்டப்பட்டுக்
கொண்டிருக்க, இங்கே நான் சுகமாக
உண்டு உடுத்துப் பஞ்சனை மெத்தை
யில் படுத்துத் தூங்குவதை நினைக்கும்
போது வேதனை யா யிருக்கிறது.
எனக்கு மட்டும் இறகுகள் இருந்தால்
இந்த நிமிஷமே இலங்கைக்குப் பறந்து
போய் விடுவேன்!.....”

“பறந்து போய் என்ன செய்வாய்?
அவனுக்கு மேலும் உபத்திரவந்தானே
செய்வாய்?”

“ஒரு நாளும் இல்லை. அர்ச்சுன
னுக்குச் சுபத்திரையும் கிருஷ்ணனுக்
குச் சத்தியபாமாவும் ரதம் ஓட்டியது
போல் நானும் ஓட்டுவேன். அவர்
பேரில் எய்யும் அம்புகளை என் மார்பில்
நான் தாங்கிக் கொண்டேன்.....”

“நீ தாங்கிக் கொண்டால் அதை
அவன் பார்த்துக்கொண்டிருப்பானா?”

“அது அவருக்கு இஷ்டமில்லா
விட்டால் பாசறையில் காத்திருப்
பேன். போர்க்களத்திலிருந்து அவர்
திரும்பி வந்ததும் காயங்களுக்கு
மருந்து போட்டுக் கட்டுவேன். மலர்ப்
படுக்கை விரித்து வைத்திருப்பேன்.
அறுசுவை உண்டி சமைத்து வைத்
திருந்து அளிப்பேன். உடல் வலியை
மறப்பதற்கு வீணை மீட்டிப் பாட்டுப்
பாடித் தூங்கப் பண்ணுவேன்.....”

“இதெல்லாம் நடவாத காரியங்கள்,
வானதி! சோழ குலத்து வீரர்கள்
போர்க் களங்களுக்குப் பெண்களை
அழைத்துப் போவதில்லை.....”

“ஏன், அக்கா, அப்படி?”

“அவர்களுக்குப் புண்களைப் பற்றிப்
பயமில்லை; அதைக் காட்டிலும் பெண்
களைப் பற்றித்தான் அதிக பயம்!”

“அது ஏன்? பெண்கள் அவர்களை என்ன செய்து விடுவார்கள்?”

“அவர்களை ஒன்றும் செய்ய மாட்டார்கள். ஆனால் உன்னைப் போன்ற பெண்கள் போர்க் களத்துக்குப் போனால் எதிரிப் படை வீரர்கள் உங்களுடைய அழகைக் கண்டு மயங்கி வந்து சரணாகதி அடைந்து விட்டால் என்ன செய்கிறது? அப்போது நம் சோழ நாட்டு வீரர்கள் தங்களுடைய வீரத்தைக் காட்ட முடியாதல்லவா? பெண்களைக் கொண்டு வெற்றியடைந்தார்கள் என்ற புகழைச் சோழ குலத்தார் விரும்புவதில்லை.”

“அப்படிக்கூட உண்டா? எதிரி வீரர்கள் அவ்வளவு மூடர்களாயிருந்து விடுவார்களா? பெண்களின் அழகைக் கண்டு மயங்கி விடுவதற்கு?”

“ஏன் மாட்டார்கள்? அடியே, வானதி! குடந்தை ஜோதிடர் வீட்டிலும் அரிசிலாற்றங் கரையிலும் நாம் ஒரு வாலிப வீரனைப் பார்த்தோமே, ஞாபகம் இருக்கிறதா?”

“இருக்கிறது; அதற்கு என்ன?”

“நம்மையெல்லாம் கண்டதும் அவன் எப்படியிப் போதை கொண்டவன் போல் மயங்கி நின்றான் என்பது ஞாபகம் இருக்கிறதா?”

“அதுவும் ஞாபகம் இருக்கிறது. ஆனால் ‘நம்மையெல்லாம் பார்த்து விட்டு’ என்று தாங்கள் சொல்லுவது தான் தவறு. அவன் தங்களைப் பார்த்துவிட்டுத் தான் அப்படி மயங்கி நின்றான். பக்கத்தில் நின்றவர்களை அவன் கண்ணெடுத்தும் பார்க்கவில்லை, அக்கா!”

“வானதி! நல்ல பொய்சொல்கிறாய்! பரிசாசம் செய்கிறாயா, என்ன?”

“இல்லவே இல்லை! நான் ஒன்று கேட்கிறேன்; அதற்கு உண்மையாக விடை சொல்கிறீர்களா?”

“கேட்டுப் பாரேன்!”

“அந்த வாலிப வீரனுடைய ஞாபகம் உங்களுக்கு இப்போது ஏன் வந்தது?”

“நல்ல வாயாடியாகப் போய் விட்டாய் நீ! அவனுடைய ஞாபகம் வந்ததில் என்ன தவறு?”

“தவறு என்று யார் சொன்னது? நான் சொல்லவில்லையே? அது மிகவும் இயற்கை தான்! எனக்குக் கூட, அந்த வாலிபனுடைய கதி அப்புறம் என்ன வாயிற்றே என்று கவலைதான்.”

“உனக்கு ஏன் அதைப் பற்றிக் கவலை உண்டாக வேண்டும்?”

“ஏன் கவலைப் படக்கூடாது? ஒரு வரை நாம் பார்த்திருந்தால், அவரைப் பற்றிய ஞாபகம் நமக்கு அடிக்கடி வந்தால், அவர் என்ன ஆனார் என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது இயற்கை அல்லவா!”

“நல்ல இயற்கை! அப்படியெல்லாம் மனம் சிதறுவதற்கு, நாம் இடம் கொடுத்துவிடக் கூடாது. மனதைக் கட்டுப்படுத்தி வைக்க வேண்டும்..... அதோ கேளடி, வானதி! அது என்ன பறைச் சத்தம்? அந்தக் குரல் என்ன சொல்லுகிறது? சற்றுக் கவனமாகக் கேள், பார்க்கலாம்!”

ஆம்; தூரத்தில் எங்கேயோ விதியில் பறை கொட்டும் சத்தமும், நடு நடுவே மனிதக் குரல் கூச்சலிடும் சத்தமும் கேட்டது. காது கொடுத்துக் கவனமாகக் கேட்டபோது, மனிதக் குரல் கூறியது இது என்று தெரிந்தது.

“சத்துரு நாட்டி லிருந்து வந்த ஒற்றன் ஒருவன் தஞ்சாவூர்க் கோட்டையில் பொய் முத்திரையைக் காட்டிப் புகுந்து உளவு அறிந்து கொண்டு ஓடிவிட்டான். இரண்டு பேரை மரண காயப்படுத்தி விட்டுத் தப்பிப் போய் விட்டான். வாலிபப் பிராயத்தினன். வாட்ட சாட்டமான தேகம் உடையவன். இந்திரஜித்தைப்போன்ற மாய தந்திரக்காரன். பெயர் வல்லவரையன் வந்தியத்தேவன். அவனுக்கு அடைக்கலம் கொடுப்போருக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்படும். அவனைப் பிடித்துக் கொடுப்போருக்கு ஆயிரம் பொன் பரிசு அளிக்கப்படும். தஞ்சைக் கோட்டைத் தளபதி பழுவேட்டரையர் காலாந்தக கண்டரின் கண்டிப்பான கட்டளை!”

இவ்விதம் மனிதக்குரல் கூறி முடித்ததும் பறை ‘தம், தம், தடதடதம்’ என்று முழங்கியது. குந்தவை தேவியின் திருமேனி ஏனோ நடுங்கியது.

அச்சமயம் தாதி ஒருத்தி வந்து, “தேவி! ஆழ்வார்க்கடியார் என்னும் வீர வைஷ்ணவர் தங்களைப் பார்க்க வந்திருக்கிறார். ஏதோ அவசர காரிய மாம்!” என்றான்.

“இதோ வந்து விட்டேன்!” என்று சொல்லிவிட்டுக் குந்தவை, கொடி ஊஞ்சலிலிருந்து இறங்கிச் சென்றான்.

இலங்கையில் தியாகராஜர் திருவிழா

ரஜனி

கொழும்பு, மார்ச் 17 6௨

கொழும்பு கலாபவனம் தியாகப் பிரம்ம உற்சவத்தை இவ்வருடம் வெகு பிரமாதமாகக் கொண்டாடி விட்டது தமிழர்கள் அனைவரும் பெருமைப்படக்கூடிய விஷயம். கர்னாடக சந்தேதத்தில் கைதேர்ந்த புள்ளிகள் தென்னிந்தியாவில் மட்டுமல்ல, இலங்கையிலும் அனைத்து இடங்களிலும் உள்ள படை உற்சவம் எடுத்த அக்காட்ட உதவியது.

முதல்நாள் விழாவை இந்திய கலை கமிஷனர் ஸ்ரீ என். இ. எஸ். ராகவாச்சாரியார் ஆரம்பித்து வைத்துப் பேசியபொழுது இசைக் கலைஞர்கள் ஒரு நாட்டின் கலாசார தூதர்கள் என்றும் அவர்கள் மூலம் சர்வதேச கலாநாயகி வெகு தூரம் பரப்பல முடியுமென்றும் இது போன்ற உற்சவங்கள் இலங்கைக்கும் இந்தியாவுக்கு மிடையிலுள்ள அறிவு சொற்ப அபிப்பிராய வேற்றுமைகளையும் போக்கி விடக்கூடுமென்று தாம் கம்புவதாயும் சொன்னார். பாஷ்யப் பிரச்சினைகள் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் சந்தேதத்துக்கு பாஷ்ய, தேசம், ஜாதி, மதம் என்ற வேற்றுமை கிடையாதென்றும் நல்ல சந்தேதத்தை ரசிக்க அபாரமான சந்தேதஞான மிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை யென்றும் அவர் தெரிவித்தார்.

இரண்டாம் நாள் மாலை விழாவுக்குத் தலைமை வகித்த உணவுக் கமிஷனர் ஸ்ரீ கே. ஆழ்வாப் பிண்டி கர்னாடக சந்தேதத்தின் அருமை பெருமைகளைச் சுட்டிக் காட்டி விட்டு ஸ்ரீமதி எம். எஸ். கப்புலசுப்பிரி, ஸ்ரீமதி டி. கே. பட்டம்மாள் முதலியோர்கள் இருக்கும் வரை கர்னாடக சந்தேதத்தின் வருங்காலத்தைப் பற்றி யாரும் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை யென்றார். லளிதக் கலைகளுக்கும் பெண்களுக்குமுள்ள பொருத்தத்தைக் குறிப்பிட்டு, பெண்மையே அழகு மயமானது; அழகானது எதுவுமே ஆண்களும் பயப்பது; அழகுக்கும், ஆற்றலுக்கும், ஞானத்துக்கும் ஒரு பெண் தெய்வத்தைச் சிறுஷ்டித்து வழிபடும் தமிழர் பண்பாட்டுக்கு ஈடு இணை ஏது! தமிழர் பண்புகளும் கலாசாரமும் பல்லாயிரக் கணக்கான ஆண்டுகளாய்ச் சிதைவுறாமலிருப்பது அவர்களுடைய கலை ஆர்வத்தினால்தான் என்று கூறினார்.

முதல் இரண்டு தினங்களையும் விட மூன்றாம் நாள் விழாதான் வெகு பிரமாதம். அதற்குத் தலைமை வகித்த பிரதம மந்திரியின் நிரந்தரக் காரியதரிசி ஸர் கே. வைத்திய நாதனின் சோவையைப் பற்றிக் கல்வி மந்திரி ஸ்ரீ. கே. கனகரத்தினம் குறிப்பிடுகையில் இந்தியாவிலே ராஜமன்னார் இருப்பதைப் போல இலங்கையில் கலைகளையும் கலைஞர்களையும் ஆதரிக்க ஒரு வைத்தியநாத விருப்பது நம்முடைய நல்ல அநிர்ஷ்டமென்று பொருத்தமாகச் சொன்னார்.

ஆங்கிலத்திலேயே ஒவ்வொரு விஷயமும் புரள வேண்டிய உயர் பதவியை வகிக்கும் ஸர்வைத் தியாகராஜருக்குத் தமிழில் எழுதிப் படிப்பதும் கொஞ்சம் சிரமமாகத்தான் இருந்தது. அதற்காகப் பிறர் எழுதிக் கொடுத்ததைப் படிக்க விரும்பாமல் தாமே சில வார்த்தைகளை எழுதிப்படித்து விட்டார். 18-வது 19-வது நூற்றாண்டுகளில் இந்தியா அரசியல் பொருளாதாரத் துறைகளிலே பிற்போக்கடைந்திருந்த பொழுதினும் கலைகள் சம்பந்தப்பட்ட வரை அதன் புகழ் உச்சானியிலிருந்த தென்றும் அந்தக் காலத்து சந்தேத மேதைகளுக்கு ஸ்ரீ தியாகராஜர் சக்கரவர்த்தியாக விளங்கியவரென்றும் பத்தியுடன் பண்ட இசைத்துப் பரமணியடைய அவர் காட்டியவர் அவர் தானென்றும் ஸர் வைத்தியநாதன் சொன்னார்.

விழாவில் நடந்த கச்சேரிகளெல்லாமே பொதுவாக உயர்ந்த மாநிலியிலிருந்தன. குறிப்பாக ஸ்ரீமதி நீலா ராமலட்சுமி, ஸ்ரீ சீதாராமன் முதலிய சிலரிடம் கச்சேரிகள் அற்புதமாயிருந்தன. இவ் விழாவுக்காக இலவசக் கச்சேரி நடத்தித் தியாகப் பிரம்மத்துக்குச் சந்தேத காணிக்கை செலுத்த ஸ்ரீ வி. வி. சடகோபன் சென்னையிலிருந்து பிரத்தியேகமாக வந்திருந்தார். அவர் கானத்தைக் கேட்கக் கூடும் கட்டுக்கடங்காமலிருந்தது. இலங்கையில் ஒரு கச்சேரியைக் கேட்க இவ்வளவு ஜனத்திரள் வேறு எப்பொழுதும் இருந்ததில்லை. போதாக்குறைக்கு வருண பகவானுக்கும் திடீரென்று சந்தேதத்தின்பேரில் ஒரு மோகம் பிறந்து விட்டது! அவரும் மட மட வென்று நீராஞ்சலி செய்யக் கெம்பி விடவே மண்டபத்துக்கு வெளியில் நின்ற ஜன சமுத்திரம் ஒரே பாய்ச்சலாக மண்டபத்திற்குள் நுழையவாரம்பித்து விட்டது. பரமவி! இசை விரந்து கேட்க வந்திருந்த பெண்கள் ஒரு மணி நேரம் தவித்துத் தத்தளித்துப் போனார்கள். குழந்தைகளும் பெண்களும் அவரைத் தலைப்பட்டு விட்டன. வெற்றியுடன் அதுவரை நடந்த விழாவுக்கு அது ஒரு திருஷ்டிப் பரிசாரம் போலாயி விட்டது. கெருக்கடிகளிலும் சில பெண்களுக்குத்தான் மனோ தைரியம் ஏற்படுகிறது. ஸ்ரீமதி என். வி. கப்பரமணியும் இன்னும் ஓரிரண்டு பெண்களும் சங்கடத்தில் சிக்கிக்கொண்ட பெண்களைப் பத்திரமாக வெளியேற்றி அவர்களுடைய வீடுவரை கொண்டுவரப் விட்டு வந்தது பெரிதும் பாராட்டத் தகுந்த கைங்கரியம்.

இதைப்பற்றி ஸ்ரீ கனகரத்தினம் பிறகு பேசுகையில் குறிப்பிட்டார். இந்த விழாவில் திருஷ்டிபரிசாரமாக ஏற்பட்ட இந்தச் சம்பவம் எல்லோருக்கும் ஒரு படிப்பினையாயிருக்க வேண்டுமென்றும் அடுத்த ஆண்டிலாவது இதுமாதிரி விழாக்களைச் சிறிய மண்டபங்களில் நடத்தாமல் பெரிய பந்தல் போட்டு நடத்த வேண்டுமென்றும் கூறினார்.

99
பிரீட்டானியா 99
போன்ற பீஸ்கோத்தே
கிடையாது!

மணத்தில் சிறந்தது
ரகத்தில் வயர்ந்தது
தினுசுகள் நிறைந்தது
புதுமையில் நிகரற்றது

அதிகமான ஜனங்கள்
சிறந்த பீஸ்கோத்து
பிரீட்டானியா
வை வாங்குவதில்
ஆச்சரியமில்லை

இரு சகோதரிகள் தான் பிறந்தகத்துக்கு வரப் போவதாக மீனு கடிதம் எழுத வில்லை. மீனுவின் முகத்தில் துயரம் குடிசொண்டிருந்தது.

வி. எஸ். ஆர்.

காழு அம்மாள் பம்பரம் போல் கழன்று வேலை செய்தாள். அவளுக்கு இருந்த ஆனந்தத்திலும் பரபரப்பிலும் தன் கண்பை மறந்து போனாள். நான்கு வருஷங்கள் கழித்துப் புகைகத்திலிருந்து வரும் மூத்த பெண்ணை வரவேற்பதில் ஒரு தாயாருக்கு ஏற்படும் மகிழ்ச்சியை விவரிக்க முடியுமா?

சகுந்தலை வருவதற்கு இரண்டு தினங்கள் இருக்க, காழு அம்மாளின் மனத்தில் தாங்க முடியாத ஆவல் குடிசொண்டது. பிறந்தகம் வந்து சில நாட்கள் தங்கியிருக்கப் போவதாகச் சகுந்தலை எழுதியிருந்த இரண்டு வரிக் கடிதத்தைப் பார்த்துக் காழு அம்மாளும் அவள் கணவர் ரகுபதியும் மகிழ்ச்சியுடன் இனர் தெரியாத கலக்கமும் அடைந்தனர்.

சீர்தரி டெல்லியில் சர்க்கார் அதிகாரியாக இருந்தான். சாரதியும் சக்குவும் ஒருவரை யொருவர் மனம் விரும்பிக் கல்யாணம் செய்து கொண்டவர்கள். கல்யாணமானதும் தம்பதிகள் வடக்கே பிரயாணமாயினர். வாரம் தவறிலுளும் சக்கு விடமிருந்து தாயாருக்குக் கடிதம் வருவது தப்பாது. கணவனின் மட்டற்ற அன்பை வெளியிடும் அந்தக் கடிதங்களைக் காழு பத்திரப்படுத்தி வைத்து மனம் சோர்ந்த போதெல்லாம் படித்துப் பரவச மடைவாள். பல மாத மௌனத்துக்குப் பிறகு, மகளிடமிருந்து வந்த இரண்டு வரிக் கடிதம் அவள் மனத்தில் கவலையையும் ஆவலையும் உண்டாக்கி விட்டது.

மறுநாள் வியாழக்கிழமை மாலை, இன்னும் இருபத்து நான்கு மணி நேரத்தில் சக்கு விட்டுக்கு வந்து விடுவான். 'காளை ஐந்து மணிக்கே நீங்கள் ரயிலடிக்குப் போய் டாக்ஸியில் குழந்தையை அழைத்து வாருங்கள்' என்று காழு தன் கணவரிடம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள்.

அப்பொழுது வாசலில் ஒரு டாக்ஸி நிற்கும் சத்தம் கேட்டது. "சக்கு வந்து விட்டாளா என்ன?" என்று கேட்ட வண்ணம் வாசற்பக்கம் வந்தாள் காழு. அதற்குள் வாசலில் விளையாடிக் கொண்டிருந்த கடைக்குட்டிப் பையன் வாசலைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு உள்ளே வந்தான் மீனு. "மீனுவா! வாட கண்ணே!" என்று உற்சாகத்துடன் வரவேற்றான் காழு அம்மாள். மீனு அவளது இரண்டாவது பெண். அவள் வரவைக் காழுவும் அவள் கணவனும் சற்றும் எதிர்பார்க்கவில்லை. ஏனெனில்,

"காழு! முகலில் விளக்கை ஏற்று குழந்தை எப்பொழுது சாப்பிட்டாளோ, தெரியவில்லை. முகலில் கொஞ்சம் காப்பி போட்டுக் கொடு! மீனு! இப்படி ஊஞ்சலில் வந்து உட்கார்ந்து கொள், அம்மா!" என்று பரபரப்புடன் கூறினர் அப்பா.

வேதனை நெஞ்சை அழுத்தக் காழு ஸ்விட்சைப் போட்டாள். பின்னர் ஸ்வாமி விளக்கை ஏற்றி வைத்து விட்டுப் பெண்ணின் முகத்தைப் பார்த்தாள். மீனுவின் கண்களில் மூத்துப்போல் நீர் அரும்பியிருந்தது. "மாப்பிள்ளை சௌகர்யமாகத்தானே இருக்கிறார்?" என்று அவளால் கேட்காமலிருக்க முடியவில்லை. "அவருக்கு என்ன குறைச்சல்? ராஜா மாநிலி இருக்கிறார்" என்றான் மீனு கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டு. "பின்னே ஏதாவது உங்களுக்குள் மனஸ்தாபமா?" என்று கேட்டாள் காழு. இந்தக் கேள்வியைக் கேட்ட மாதிரிதான், மீனு குழந்தையைப்போல் அழ ஆரம்பித்து விட்டான்.

மீனுவின் வேதனையின் காரணத்தைத் தெரிந்து கொள்ளக் காழுவின் உள்ளம் துடித்தது. டெல்லியிலிருந்து மூத்த பெண் சக்குவிடமிருந்து இரண்டு வரிக் கடிதம் வந்ததிலிருந்து அவள் மனம் ஒரு நிலையில் இல்லை. அவளுக்கு என்ன நேரிட்டதோ என்று எண்ணி வயிற்றில் கெருப்பைக் கட்டிக் கொண்டு கவலையுடன் உட்கார்ந்திருந்தாள் காழு. ஆனால் சக்கு வருவதற்கு ஒருநாள் முன்னதாகவே இரண்டாவது பெண் துக்கச் சமையுடன் பிறந்தகம் வருவதைப்பார்க்க எந்தத் தாயின் உள்ளம் தான் தவிக்காது? மீனுவைத் தூண்டித் தருவிக் கேட்டால் கணவருக்குக் கோபம் வருமே என்று பேசாமலிருந்து விட்டாள் காழு. மறுநாள் காலை கணவர் ஆபீசுக்குப் போனதும் சாவகாசமாக மீனுவை விசாரித்து விஷயத்தைத் தெரிந்து கொள்ளலாம் என்று தீர்மானித்தாள்.

மீனுவின் கணவன் நாகராஜன் மதுரை ஜில்லாவில் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டராக இருந்தான். மனைவியிடம் உயிருக்கு உயிராக இருந்தான். அவள் தன் கணவனைப் பற்றிப் புகாராக ஒரு தடவை கூட எழுதியதில்லை.

மறுநாள் ரகுபதி காரியாலயம் சென்ற பிறகு காழு பேச்சை ஆரம்பித்தாள்.

"மீனு! கடந்ததை எனக்குச் சொல்ல மாட்டாயா? உன் கஷ்டம் என்னுடைய தில்லையா? என் மனசு படுகிற பாடு ஏன் உனக்குத் தெரியவில்லை? கடந்ததைச் சொல்லு" என்று கேட்டாள் காழு.

" அம்மா, அதைப்பற்றி எல்லாம் என்னைக் கேட்காதே! நான் ஒன்றும் சொல்ல மாட்டேன். நீ எத்தனை தடவை கேட்டாலும் சொல்லப் போகிறதில்லை. நான் சில நாட்களாவது சிம்மதியாக இருக்க வேண்டும். என்னைத் தொந்தரவு செய்யாதே" என்று சொல்லி விட்டாள் மீனா.

2

அன்று ஆபீசிலிருந்து வேரே ரகுபதி லெண்ட்ரல் ஸ்டேஷனுக்குப் போனார். விளக்கு வைத்துச் சிந்தி நேரத்துக் கேல்லாம் அவர் சக்குவை அழைத்துக்கொண்டு வீட்டுக்கு வந்து சென்றார். ஆவலும் பரபரப்பும் திதிலும் குடி கொண்ட உள்ளத்துடன் சக்குவை எதிர்பார்த்து சிந்த காழு பெண்ணைக் கண்டதும் ஆனந்தத்தால் தழுவிக்கொண்டான். காழுவின் பயம் திகில் வேதனை எல்லாம் அவளைக் கண்டதும் சற்றே மறந்தது. மீனாவைப் போல் அவளும் துயரச் சமையுடன் வருவாளோ, அவள் வாழ்விலும் வேதனையின் சிழல் விழுந்து விட்டதோ என்று அவள் மனத்தில் குடி கொண்டிருந்த திகில் நீங்கியது. ஏனெனில், சக்குவின் உடல் சற்று மெலிந்திருந்த போதிலும் அவள் முகம் பூரண சந்திரனைப் போல் ஒளிவிட்டுப் பிரகாசித்தது. முத்துப் பற்கள் வெளியில் தெரிய, "எப்பொழுது உங்களை யெல்லாம் பார்க்கப் போகிறோம் என்று தவியாய்த் தவித்துக் கொண்டிருந்தேன்" என்று கூறிவிட்டுப் பெற்றோர்களை நமஸ்கரித்தபோது, காழுவின் உள்ளம் ஆறுதல் அடைந்தது. எப்பொழுதுமே சக்கு கலகலப்பாக இருப்பவள். அவள் இருக்கு மிடத்தில் பேச்சும் சிரிப்பும் கேலியும் கொம்மானமும் தான். அவள் வீட்டுக்குள் வந்து நுழைந்ததுமே வீடு களைக்கட்டி விட்டது.

"மீனா எங்கே? அப்பா வரும்பொழுதே அவள் வந்திருப்பதாகச் சொன்னாரே" என்று கூறிச் சுற்று முற்றும் பார்த்தான் சகுந்தலை. வராதாவைக் கடந்து அவள் ஹாலுக்குள் வந்ததும் ஊஞ்சலில் தன்னின் தனியாகக் குனிந்த தலை சிமிராமல் உட்கார்ந்திருக்கும் மீனாவைப் பார்த்தான். ஓட்டமாக ஓடிவந்து தங்கையைக் கட்டிக்கொண்டு, "மீனா! இங்கே பார்! என்ன கட்டம் வந்தாலும் மனதைத் தளரவிடக்கூடாது. தைரியமும் தன்னம்பிக்கையும் இருந்தாலொழிய நாம் காலர்தள்ள முடியாது. உன் கவலையை யெல்லாம் மறந்து சந்தோஷமாக இரு. கொஞ்ச நாளில் எல்லாம் சரியாகிறதா இல்லையா, பார்!" என்று உற்சாக மூட்டினார். ஆயினும் மீனா ஆறுதல் அடையவில்லை. கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தங்கை

யின் மன வேதனையைப் போக்கிவிடலாம் என்று நினைத்தான் சகுந்தலை.

சகுந்தலை சங்கீதத்தில் நல்ல ஞானம் உள்ளவள். ஒழிந்த வேளைகளில் ஆனந்தமாகப் பாடுவாள். அவள் வந்து சில நாட்கள் ஆயின. அவள் பேச்சும் சிரிப்பும் மீனாவின் மனத்தை மாற்றுவதற்குப் பதிலாகக் கோபத்தையே தந்தது.

3

ஒரு நாள் சகுந்தலை சமையல் அறையில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கும் பொழுது அவள் தம்பி வாசு அவளிடம் ஒரு கடிதத்தைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தான். தன் கணவனிடமிருந்து ஆவலுடன் கடிதத்தை எதிர்பார்த்திருந்த அவள், அவசரமாக உரையைக் கிழித்துப் படிக்கலானாள். "கண்மணி!....." என்று ஆரம்பித்திருந்த கடிதத்தைப் படித்ததும் உணர்ச்சியால் அவள் மெய் சிலிர்த்தது.

"நீ என்னை விட்டுப் போனதிலிருந்து எனக்குப் பைத்தியம் பிடித்து விடும் போலிருக்கிறது. எதிலும் மனம் செல்லவில்லை. இந்தப் பிரிவாற்றாமையை ஆண்பிள்ளையாகிய என்னால் தாங்க முடியவில்லை. கலெக்டர் காரியாலய நாடகச் சங்கத்தினர் நடத்தும் 'ஷ்யாவ்யு சேர்க்கம்' என்ற நாடகத்தில் கதாநாயகியாக நடிப்பவர் ஒரு ஆண்பிள்ளைதான் என்று நான் பலதடவை சொல்லியும், நான் கதாநாயகனாக நடிக்கக் கூடாது என்று பிடிவாதம் செய்கிறாய். சரி. உன் பிடிவாதமே ஜெயிக்கட்டும். நான் கதா நாயகனாக நடிக்கமுடியாது என்று தெளிவாகச் சொல்லி விட்டேன். உன்

கோபத்தின் காரணத்தை விசாரித்து உன் தகப்பனர் பல கடிதங்கள் எழுதியும் சிஜத்தைச் சொல்ல வெட்கமாக இருப்பதால் அவருக்குப் பதில் எழுதவில்லை. இரு தினங்களில் அங்கே வருகிறேன்.

—நாகராஜன்.”

கடிதத்தைப் படித்ததும் சஞ்சலமாயின் உடல் 'குப்'பென்று வியர்த்தது. அது அவளுக்கு வந்த கடிதம் இல்லை. அவள் தங்கை மீனாவுக்கு வந்த கடிதம் அது. நாகராஜன் கையெழுத்தும் அவள் கணவன் சாரதியின் கையெழுத்தைப் போலவே இருந்ததால் அவள் பரபரப்பில் கவனிக்காமல் கடிதத்தைப் படித்து விட்டாள்.

இந்த அற்ப காரணத்துக்காகவா இவ்வளவு அன்புள்ள கணவனுடன் சண்டை போட்டுக்கொண்டு மீனா பிறந்தகத்துக்கு வந்து விட்டாள்? இதை நினைக்க நினைக்க சஞ்சலத்துக்குச் சிரிப்புத்தான் வந்தது. என்னமோ ஏதோ புற்று அப்பாவும் அம்மாவும் எவ்வளவு பயந்து போனார்கள்? தங்கையின் பொல்லாத்தனத்தை நினைத்த வண்ணம் கடிதத்தைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு வெளியே வந்தாள்.

“அக்கா! உனக்கு வந்த கடிதத்தைத் தவறிப்போய்வாசு என்னிடம் கொடுத்து விட்டான். அத்திம்பேர் கையெழுத்தும் இவரைப் போல் இருந்ததால் படித்து விட்டேன். மன்னித்து விடு” என்று கூறி மீனா ஒரு கடிதத்தைக் கொடுத்தாள்.

“உனக்கு வந்த கடிதத்தைத் தவறாத வாக நானும் வாசித்து விட்டேன்” என்று கூறித் தன் கையிலிருந்த கடிதத்தைத் தங்கையிடம் கொடுத்து விட்டுத் தனக்கு வந்த கடிதத்தை வாங்கிப் 'பரபர' வென்று படித்தாள் சஞ்சலம்.

“பிரேமை புள்ள சௌபாக்கியவதி சக்குவுக்கு, ஒரு வருஷம் இங்கே எவ்வளவோ கொடுமைகளைச் சகித்துக் கொண்டிருந்துவிட்டு, தாங்கமுடியாத நிலை ஏற்பட்ட பிறகுதான் நீ ஊருக்குப் போனாய். தவறு முற்றிலும் என்னுடையதே. ஒரு வருஷகாலமாக உனக்கு நான் துரோகம் செய்தேன். இதற்காக என்னை காணே வெறுத்துக் கொள்கிறேன். நீயே கொடுத்த தமோநியதற்குக் கடவுள் எனக்குப் புத்தி புகட்டிவிட்டார். அந்தப் பெண் சாந்தி உள்ளன்பில்லாத வெறும் மோசக் காரி என்பதை இப்பொழுதுதான் அறிந்தேன். எந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எப்படி அறிந்தேன் என்ற விவரத்தை நான் நேரில் சொல்லுகிறேன். நான் செய்து விட்ட துரோகத்துக்கு என்னை மன்னித்து, உன் வரவை எதிர்பார்த்து ஏங்கித் தவங் கிடக்கும் என்னைக் காப்பாற்றும்படிக்கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொள்

கிறேன். உன் வாழ்வை வறண்ட பாலையாக்கி, என்னையும் நாசமாக்கிக் கொள்ள முயன்ற பாவ நினைவுகளை நான் ஆழமாகக் குழி தோண்டிப் புதைத்து விட்டேன். இரு தினங்களில் உன்னை அழைத்துப்போக வருகிறேன். சாரதி”

இதைப் படித்துவிட்டு நீர் சிறைந்த விழிகளுடன் கற்சிலைபோல் சின்ற சஞ்சலமையை பார்த்து, “அக்கா!” என்று கதறினாள் மீனா. தாங்க முடியாத துக்கம், அது வரை சக்கு கஷ்டப்பட்டுத் தேக்கி வைத்திருந்த துக்கம் மடையை உடைத்துக் கொண்டு கண்ணீர்ப் பிரவாகமாக வெளியே வந்தது. இதயமே வெடித்து விடும்போல் விம்மி அழுதாள் சக்கு.

“அக்கா! இவ்வளவு துன்பத்தையும் அடக்கிக் கொண்டு எப்படிப் பேசினாய்? எப்படிச் சிரித்தாய்? அப்பா அம்மா மனம் கோகக் கூடாது என்பதற்காக சிஜத்தை வெளியில் சொல்லாமல் குதூகலமாக இருப்பது போல் பாசாங்கு செய்தாய்? ஆனால் நான் என்ன செய்தேன்? ஒரு தாய் காரணத்துக்காக அவருடன் மனஸ்தாபப் பட்டுக்கொண்டு, இங்கே வந்து முகத்தைத் தூக்கி வைத்துக் கொண்டிருந்தேன். என் மனக் குறையும் என் கய நலமுமே பெரிதென்று எண்ணி, உன் சந்தோஷ கடிப்பைக் கூடப் பார்த்துப் பொருமைப் பட்டேன். சிறிதைப் பெரிதாக்கி அப்பா அம்மா மனம் கொந்து வருந்தும்படி செய்து விட்டேன்” என்று தேம்பினாள் மீனா.

“ரயில்வே ஸ்டேஷனிலிருந்து வரும் போது நீ மனக் கஷ்டப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறாய் என்று அப்பா சொன்னார். நானும் உன்னைப்போல் வருத்தப் பட்டுக் கொண்டிருந்தால் அம்மாவும் அப்பாவும் மலும் சஞ்சலப் படுவார்கள் என்று தான் நான் குதூகலமாயிருப்பது போல் பாசாங்கு செய்தேன். நான் மனத்தைத் தளரவிடாமலும் தைரியமாகவும் நடந்து கொண்டதற்குக் காரணம் நீதான். நீ இல்லாவிட்டால் நானும் உன்னைப்போல் அழுது கொண்டிருந்திருப்பேனோ, என்னவோ?” என்று சொல்லித் தங்கையைத் தட்டிக் கொடுத்தாள் சஞ்சலம்.

சில நாட்களுக்கெல்லாம் ரகுபதியின் வீட்டில் இரண்டு மாப்பிள்ளைகளுக்கும் விருந்து நடந்தது. பின்னர், மாப்பிள்ளைகள் தங்கள் மனைவிமார்களுடன் 'ரயிலேறும் பொழுது சக்குவும் மீனாவும் ஒரே விதமாக நடந்து கொண்டார்கள். எவ்வளவோ குதூகலமாகவும் தைரியமாகவும் இருக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் நினைத்தும் பெற்றோர்களைப் பிரியும் வேதனையைத் தாங்க மாட்டாமல் இருவரும் கண்ணீர் பெருக்கத்தான் செய்தார்கள்.

ஸ்திராய்ட்கோள

மானது கழுத்தில் குரல் வளையை ஒட்டி நுற்போல் இருக்கிறது. இது ஒன்றரை அங்குல நீளம், ஒரு அங்குல அகலத்தில் தட்டையாய் இருக்கும். மந்திரியில் அரைக்கால் அங்குலம் கனத்து ஓரத்தில் மெல்லியதாய் இருக்கும். ரொதுவாய்க் காமரை இலையைப் போன்ற தோற்றமுடையது.

இதன் சக்தி அபரிமிதமானது. மனிதனை மனிதனாக வாழச் செய்வது இதுவேதான். வாழ்க்கையில் இன்பமாய் வெற்றிகரமாய் இருக்கச் செய்வதும் இதுதான். இது சரியாய்தன் வேலையைச்

செய்ய வில்லை யென்றால் மனிதன், மனித உருவத்தில் இருக்கும் ஒரு அபூர்வ ஐந்துவைப் போல்தான் இருக்கவேண்டி யிருக்கும். கரம்புகள், எலும்புகள் வளராத, ஆளே குள்ளமாய் இருப்பான். சிலர் எத்தனை வயதானாலும் இரண்டு மூன்று, அடி குள்ளர்களாகவே இருப்பார்கள். சிலர் வளர்ச்சி அடைந்தாலும் சிறு குழந்தைகளுக்குள்ளடைய புத்தி, சேஷ்டை எல்லாம் இருக்கும். சிலருக்கு ஆண்மையும், சிலருக்குப் பெண்மையும் அற்றுப் போவதும் தைராய்ட் கோளத்தினால்தான். ஆயுளை வளர்ப்பதும், இளமையைக் காப்பதும் தைராய்ட் கோளந்தான்.

தைராய்டில்தான் ஹார்மோன் ரஸம் ஊறுகிறது. அதன் வழியே ரத்தம் பாய்ந்து செல்லும்போது அதில் ஹார்மோன் ரஸம் கலக்கிறது. அந்த ஹார்மோன் ரஸம், ரத்தத்திலுள்ள சிவப்பு அணுக்களுக்குப் போஷினை அளிக்கிறது. ரத்தத்திலுள்ள சிவப்பு அணுக்கள் போஷினை பெற்றுப் பலம் பெருந்தியதாய் இருக்கும்வரை, மனிதனுக்கு சோயே வராது. எக்லா அவயங்களுக்கும் அதன் அதன் வேலையைச் சரிவரச் செய்து வரும். ஆகவே மூப்பு உண்டாகாது.

எல்லா விஷயங்களையும் சக்திகமின்றி ஆராய்ச்சியின் மூலம் கண்டறியும் விஞ்ஞானிகள், இந்த விஷயத்தையும் கம்மா விடவில்லை. 'மனிதன் ஏன் மூப்பு அடைகிறான்? அதற்குக் காரணம் என்ன?' என்று ஆராய்ச்சி செய்தார்கள். 'தைராய்ட்தான் அதற்குக் காரணம். அது அறுபது வயது வரைதான் வேலை செய்கிறது.

ஆரோக்கிய ரகசியம்

வி. என். குமாரசாமி

29. சிருஷ்டி ரகசியம்

அது எப்பொழுது தன் வேலையை மட்டுப்படுத்திக்கொண்டே வந்து சிறுத்தி விடுகிறதோ அப்பொழுது, மனிதன் படிப்படியாய்ச் சக்தி இழந்து, முதுமை அடைகிறான்' என்று அறிந்தார்கள்.

அப்படி மூப்பு அடையாமல் வாலிபத்தைக் காப்பாற்றும் மார்க்கொன்ன என்று மேலும் ஆராய்ந்தார்கள். சளைத்து ஒய்ந்தவிட்ட தைராய்டை, என்னதான் ஹார்மோன் மருந்துகளைக்கொண்டு விரிப்பேர்ப்பு படுத்தினாலும் அது சகஜமாக வாலிபத்தைராய்டைப் போல வேலை செய்யுமா? ஆகையால்

முதுமை அடைந்து உபயோகமற்றுப் போன தைராய்டை ஆபரேஷன் செய்து எடுத்துவிட்டு, வாலிபனின் புதிய தைராய்டு கோளத்தை வைத்துப் பொருத்திப் பார்க்கலாம் என்று எண்ணினார்கள். ஆனால் இதை முதலில் மனிதனுக்குச் செய்து பார்க்கவில்லை. காய், பூனை, ஆடு முதலிய மிருகங்களுக்குச் செய்து பாடித்தார்கள். அதாவது கிழகாவின் தைராய்டை அறுத்து எடுத்து விட்டு வாலிப காயின் தைராய்டை வைத்துப் பொருத்தி ஆபரேஷன் செய்தார்கள். அது பிழைத்துச் சில நாட்களில் குட்டிகள் போட ஆரம்பித்து விட்டது. கிழ ஆட்டுக்கும் அவ்வாறே வாலிப ஆட்டின் தைராய்டை வைத்து ஆபரேஷன் செய்தார்கள். அது மூரட்டு ஆட்டுக்குட்டிகள் பலவற்றிற்கு மறுபடியும் தடிப்பன் ஆயிற்று. சரி வெற்றிகண்டாய் விட்டது. ஆனால் மனிதனுக்குச் செய்து வெற்றி காண வேண்டுமே? என்று செய்து?

கிழவனுக்காக யாராவது வாலிபனின் தைராய்டை எடுப்பார்களா? அப்படி எடுத்தால், அவன் சில விராடிகளில் துடித்து இறந்து விடுவான். அப்படி யார் செய்வார்கள்? பாரதத்தில் காம் படித்திருக்கிறோம். புநரவன் தன் வாலிபத்தை தகப்பன் யாதிக்கு அளித்தான். யயாதி அவ்வாலிபத்தை இருபது வருஷம் அனுபவித்தான் என்று இருக்கிறது. அப்போர்ப்பட்ட சக்புக்கிரீசன், தியாகிகள் இந்தக் காலத்தில் கிடைப்பார்களா? அது சரியோ, தவறோ, இப்பொழுது அந்த வாதம் வேண்டாம். வாலிபத்தை மாற்றிக்

ஜெபிடரின்
மர்மயோகியல்
சிவ காட்சிகள்

ராய்புரம் ஸ்டான்லி ஹால்
பிடல் டாக்டர் ஆர். சுப்பிர
மணியம் அவர்களின் குமாரி
சௌபாக்கியவதி கசரிதாவின்
பரத நாட்டிய அரங்கேற்றம்
சென்ற ஆர்த்தேதி 'இந்தி
யன் இன்ஸ்டிடியூட் ஆப்
பைன் ஆர்ட்ஸ்' கழக ஆதர
வில் எழும்பூர் மியூஸியம்
தியேட்டரில் நிறப்பாக
நடந்தேறியது.

விழாவுக்குத் தலைமை
வகித்த ஹைகோர்ட் நீதிபதி
கணம் எம். சோமசுந்தரம்
அவர்கள் குமாரி கசரிதாவின்
கலைத் திறமையைப் பாராட்
டியதோடு, நாட்டியக் கலா
விராக பந்தாஸூர் சொக்க
லிங்கம் பிள்ளை அவர்களே
யும் பாராட்டினார்.

கிழவனுக்கு நீயிர்
ந்த நடை ஏற்பட்
டது. கைத் தடி
டைக் கைவிட்
டான். கருங் கி
விட்ட சருமம்
அழகு கொண்ட
மேனியின்ன ஆரம்
பித்தது. நரம்பு
கன்றழக்கேறின-
ரத்தம் பலம்
கொண்டது. இரு
தவர் புத்துயிர்
பெற்றது. எல்லா
அங்கங்களும்வாஸி
பனைப் போல
கோலிசாய்த்துவ
ங்கின. உணர்ச்சி
களும் அதற்கு ஏற்
குற் போல ஏற்
படலாயின. அறு

கொள்வது என்பது ஒரு காலத்தில்
அதுவும் பாரதக் காலத்தில் நடந்திருக்
கிறது என்று அறிகிறோம். அது எப்படி
நடந்தது? வெறும் சொல் மாதிரித்திலா?
மந்திரம் என்கிறார்களே அதன் மதிமையா?
எப்படி? எவ்வாறு? எல்லா சாஸ்திரத்
தின் றுணுக்கங்களையும் கண்டறிந்த
பாரதக் காலத்தவர்கள் தைராய்ட் ஆப
ரேஷனை ஏன் செய்திருக்கக்கூடாது!

இந்தக் காலத்தில் அப்படி தகப்பனுக்
காக, எந்தப் புத்திரனும் தன் வாலிபத்
தைக் கொடுக்க முன்வரமாட்டான். அது
சரியும் அல்ல. ஆகையால் மனிதனுக்
குக் கிட்டத்தட்ட உருவத்தில், உணவில்,
உறுப்புகளில் நெருங்கக்கூடிய மிருகம், எது
என்று பார்த்தார்கள். டாவினின் தத்து
வம் உதவி செய்தது. மனிதன் குரங்கி
லிருந்து வந்தான் என்று டாவினின் தத்து
வம் சாதிக்கிறது. ஆகையால் குரங்கை
இதற்கு உபயோகித்துக் கொள்ளலாம்
என்று முடிவு செய்தார்கள்.

குரங்கிலும் நூற்றுக் கணக்கான
ஜாதிகள் உண்டு. பெருச்சாளி அளவி
லிருந்து மனிதனைவிடப் பெரிய உராய்
குடான் போன்ற குரங்கு ஜாதிகள் இருக்
கின்றன. அதில் மனிதனைப்போல உள்ள
மனிதக் குரங்கைப் பிடித்தார்கள். கல்ல
வாலிப முரட்டுக் குரங்கைப் பிடித்து,
அதற்கு மயக்கம் வரச் செய்தார்கள். பிறகு
அதன் கழுத்தை அறுத்தது. கைரால்
எடுத்துக் கொண்டார்கள். கிழவனின்
கழுத்தை அறுத்து, சந்திவற்றுப் போன
தைராய்டை அகற்றிவிட்டு, குரங்கின்
தைராய்டை வைத்துப் பொருத்தினார்கள்.
அதில் வெற்றியும் கண்டார்கள். கழுத்தின்
ரணம் ஆறிற்று. சில நாளில் கூனி நடந்த

பத வயதுக் கிழவன் முப்பது வயது வாலி
பனுப் விட்டான். அறுபலம் முதிர்ந்த
வாலிபன்! பிறகு இருபத்தைந்து வய
துள்ள மங்கையை மணந்து வாழ்க்கையை
நடத்த ஆரம்பித்தான். இந்த அதிசயத்
தைச் சமார் பதினைந்து வருடங்களுக்கு
முன்பு செய்தார்கள்.

அதன்பின் பிடித்தது எல்லோருக்கும்
வாலிபத்தின் மோகம். வளர்ந்தது குரங்கு
மந்தை, காட்டிலுள்ள மனிதக் குரங்கு
களைப் பிடித்து கூண்டில் அடைத்தார்கள்.
பணக்காரர்கள், ராஜாக்கள், கோடல்
வர்கள் எல்லாரும் டாக்டர் வாரணப்
அவர்களின் இடம் தேடிப்படை எடுக்க
ஆரம்பித்து விட்டார்கள். இந்தக் குரங்கின்
வாலிபம் இருபது வருஷம் வரைக்கும் தான்
உத்தரவாதம், பிறகு மறுமல அடைந்து
அதற்குப் பிறகு இன்னொரு தைராய்ட்
மாற்றிக் கொள்ள வேண்டாம்.

ஆனால் இம்மாதிரி தைராய்ட் ஆப
ரேஷன் செய்து கொண்ட ஒரு சிலருக்கு,
குரங்கின் வாலிபம் மாதிரிம் வரவில்லை
யாம். குரங்கின் குணமும் கூட பற்றிக்
கொண்டதாம். சிருஷ்டியின் ரகஸ்யத்தை
அறிந்தவர் யார்? அவர்கள் குரங்கைப்
போல மாடிக்கு மாடி, துணுக்குத் துண்
தாவிக்கொண்டு, பூமியின்மேல் வாசம்
செய்யாமல் மேலேயே இருந்தார்களாம்.

ஐயா! வாலிபத்திற்காக இத்தனை
கஷ்டங்கள் ஏன்? குரங்காய் வாழ்வா
னென்? மிருகமாய் உலாவுவானென்?
ஒப்பற்ற நமது இயற்கை யோக சாதனம்
சர்வாங்கசனம் இருக்க, செயற்கை ஆப
ரேஷன் எதற்கு? இந்த மார்க்கத்தில்
இம்மாதிரி கஷ்டங்கள் சந்தைக்களுக்குக்
கெல்லாம் இடமே கிடையாது. (தொடரும்)

மேட்டுர் மெய்க்கல்

மேட்டுர் சந்தன சோப்

பரிமளமிக்கது
பரிசுத்தமானது

கவர்ச்சிமிக்க
காந்தி அளிக்க

ரூப் டாய்ஸல் சோப்

காவோ ஸ்பார் சோப்

சொல்முகரா எண்ணெய் சேர்த்தது
சுகாதாரத்திற்கு சிறப்பியலாயது

சுத்தமான சலவைக்க
உத்தமமான

காவோ பார் சோப்

மேன்மையான
"மேட்டுர் கெமிகல்ஸ்" தயாரிப்புகள்

மேட்டுர் கெமிகல் & இண்டஸ்ட்ரியல் கார்ப்பொரேஷன் லிமிடெட்
மேட்டுர் அணை - சேலம்

முதலாளிகள்:

அ. சி. இ. இண்டஸ்ட்ரியல் டி. ஸ்ட்ரீப் பூ. டர்ஸ் லிமிடெட்
120, அரண்மனை கார்ட் தெரு, சென்னை & கிளைகள்

இன்ஸ்பெக்டர் ராய்

ஆசிரியர் : கே. எம். முன்ஷி : : மொழிபெயர்ப்பு : எ. வீ.

2. பழைய நினைவுகள்

சீதவு தட்டப்படும் சத்தம் காணில் விழுந்ததான் நாமதம்; பிரமோத ராயின் சிந்தனைச் சங்கிலி அறுத்த விட்டது. அடுத்த கணம் அது அறுத்த இடத்திலேயே, 'இந்த வேளையில் வந்த கதவு இடிப்பது யாராயிருக்கலாம்?' என்ற சிந்தனை அவருடைய உள்ளத்தைப் பற்றிக் கொண்டது.

இதன் மத்தியில் சுவர்ணம்பான் — ஆம், அவந்தான் பிரமோத ராய். ம. எஸ். பி. அவர்களின் மனைவி — எழுந்த சென்று கதவைத் திறந்தான். இன்ஸ்பெக்டர் கதவு திறக்கும் சத்தத்தையும் தன் கரிய காதுகளால் கேட்டார்.

"அண்ணா இருக்கிறாரா?" என்று வாசற்புறமிருந்த குரல் வந்தது.

"இருக்கிறார். ஒரே ஓர்! சீமா? கமலாவா? வா, வா! என்ன விசேஷம்?" என்று கேட்டு வரவேற்றார் சுவர்ணம்பான்.

"கொஞ்சம் அண்ணாவைப் பார்க்க வேண்டும், - அதற்காகத்தான்" என்று சொன்னார் வந்த அம்மான்.

பிறகு மெதுவாக அவன் படி ஏறி மாடி அறைப் பக்கம் சென்றார்.

அவனைக் கண்டதும் இன்ஸ்பெக்டரின் கண்கள் பிரகாசமடைந்தன. ஆனால் அவருடைய உதடுகள் ஒட்டிக் கொண்டன. பேச மா எழவில்லை. 'நினைவு டாகூரின் தாயர் போலிருக்கிறதே! இவன் இந்த வேளையில் இங்கே ஏதற்காக வந்தான்?' என்ற எண்ணம் உண்டாயிற்று. உடனே அவர் மேஜை டிராயரை இழுத்து அதன் உள்ளிருந்த வாரண்டையும் கை விலக்கையும் ஒரு முறை பார்த்துக் கொண்டார். பிறகு டிராயரை அழுத்திச் சாத்தினார். அதற்குப் பின் சட்டத்தை மீறும் அத்தத்துட்டரின் நாயாளைப் பார்த்துப் பேசுவதற்காக எழுந்த வந்த பக்கத்தில் கிடந்த சாய்வு நாற்காலியில் உட்கார்ந்த கொண்டார். அவருடைய முகத்திலே இனிய இனக்கை தாண்டவமாகக் கொண்டிருந்தது. அதையும் எப்படி என்சிறீர்கள்? அத்தால் கத்தை மறைத்துக் கொண்டதான்!

தும்பைப் பூப்போன்ற தாவன்யமான உடை; 'பன பன' வென்று (பிரகாசிக்கும்

பித்தான்கள், இடுப்புப் பட்டையிலே பதித்திருந்த பித்தனைப் பதக்கம்; ஜோதியரி பிரிசில்; முறுக்கி விடப்பட்டு முறுக்காக மேல் எழும்பி சின்று கொண்டிருந்த கரைத்ததும் கரைக்காததுமான மீசை; ஆழ்ந்த சிந்தனைக் கோடுகளைக் காட்டாத அகன்ற கணை பொருந்திய செற்றி; திடம் வாய்ந்ததும் கரை காண முடியாததுமான பெரிய பெரிய கண்கள்; - இவையெல்லாம் நெத்த போலீஸ் அதிகாரத்தின் சட்ட திட்டங்களைச் சிதப்பாக எடுத்துக் காட்டுவதற்கென்றே அமைத்திருப்பது போலத் தோற்றின. அவருடைய கம்பீரத் தோற்றத்தைப் பார்த்து விட்டால் அப்பும் யாருமே, பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தற்கு ஆபத்தான சிலைமை ஏற்படக்கூடும் என்று சொல்ல மாட்டார்கள்.

கனத்த சீரமானதால் கமலாம்பான் இரு கைகளையும் முழங்கால்களுக்கு முட்டுக் கொடுத்துக் கொண்டு மெதுவாகப் படி ஏறி மேலே வந்தான்.

"அண்ணா, என் வரலாமா?" என்று படி ஏறி முடித்ததும் சிரித்தவாறு கேட்டான். பிறகு ஒரு கீண்ட பெருமூச்சு விட்டுச் சிரம பரிசாரம் செய்து கொள்ளும் கோக்கத்தடன் சிமிர்ந்த சின்றுன்.

"தாராளமாக வரலாம்!" என்று கூறி வரவேற்றார் இன்ஸ்பெக்டர் ராய்.

சீமலாம்பான் பழையகாலத்துப் பெண்களின் சகத்தைச் சேர்ந்தவன். ஒரு காலத்தில் பெண்கள் பந்துச் சேர் சிறையுள்ள வெள்ளிக் காப்புகளைக் கால்களில் மாட்டிக் கொண்டு கோவிலில் விளையாடும் தன்னீர் மொண்டு வருவதற்காகப் பெரிய குடம் ஒன்றை அகாயசமாக 'சீக்'கென்று இடுப்பில் தூக்கி வைத்துக் கொண்டு போவார்களே, இரவு பத்தமணி வரைக்கும் ஒடி ஆடிப் பாண்டி ஆடிக் குதித்துக் கும்மி பாடி ஊரையே இரண்டாக்குவார்களே, அத்தக் காலத்தைச் சேர்ந்தவன்தான் கமலாம்பான். அன்றைக்கும் இன்றைக்கும் அவனிடத்தில் இம்மிகுட மாறுதல் ஏற்படவில்லை. அவன் பழைய காலத்துப் பண்பாடுகளை மட்டுமே அருமை-பெருமை உள்ளவைகளாக எண்ணி

வாழ்ந்த வளர்ந்தவன். காலொரு விதமாக மாறி வரும் இந்த உலகம் அதோ கதியை அடைந்த வருகிறதா என்பது அவளுடைய அபிப்பிராயம். ஆகவேதான் அவள் உள் எந்திலே, தற்காலத்திலே அதோகதியை அடைவதற்காகக் கீழ் கோக்கிச் செல்லும் இந்த நிர்மலைய யுகம் தன் மனத்தைக் கவரக் கூடியதாக அமையக்கூடும் என்ற எண்ணமே எழவில்லை. தன் வயதக் காலத்திலே கமலாம்பாள் அழகற்ற ஆபரணங்களையும், மலிவாகக் கிடைக்கும் கண்களையும் போட்டுத் தன் சரீரத்தை அலங்கரித்துக் கொண்டு எத்தனையோ இருதயங்களைக் கவர்த்த தன் வசப்படுத்தி யிருந்தான். இந்த விஷயம் இன்ஸ்பெக்டருக்கே கண்ணுக்கு தெரியும். ஆனால் அவரோ 'சட்டம், சட்டம்' என்று சதா சட்ட ம்மரணியே செய்து, அதையே தம் உள்ளத்தில் ஊறப் போட்டிருந்த போலீஸ் அதிகாரி. ஈவு இரக்கம் அற்றவர்; கடின சித்தமுள்ளவர். பழைய கிணவுகள் எல்லாம் அவருடைய உள்ளத்தில் முற்றவை யிட்டன. ஆனால் அவற்றினால் எல்லாம் அவருடைய கெஞ்சில் தளிக்கட இரக்கம் கசியவில்லை! அவருடைய கல்கெஞ்சு கல் கெஞ்சாகவேதான் இருந்தது!

"என் கமலா! பார்த்துப் பல வருஷங்கள் ஆகி விட்டாற் போலிருக்கிறதே!" என்ற கேட்டார் இன்ஸ்பெக்டர் ராய். அந்தக் கேள்வியைக் கேட்கும் பொழுது அவருடைய கண்கள் மட்டும் மலர்ந்த ஒரு முறை இலேசாகச் சிரித்தன.

"அண்ணா!" என்று ஆரம்பித்தவாறே கமலா இன்ஸ்பெக்டரின் கால்மாட்டில் வந்து உட்கார்ந்தாள். பிறகு, "இன்று எங்கள் தினுவுக்குப் பிறந்த நாள்" என்று சொல்லி நிறுத்தினாள். ஆனால் இன்ஸ்பெக்டரின் சிரித்த முகபாவத்திலே எவ்விதமான மாறுதலும் உண்டாக வில்லை. அவர் மறபடியும் ஒருமுறை தம் மீசைகளை முறுக்கி விட்டுக் கொண்டார். கமலாம்பாள் தன் கிழட்டு முகத்தை ஒரு முறை தோள் பட்டையில் இடித்துச் சொடுக்கி விட்டுக் கொண்டாள். பிறகு, "என் அண்ணா! கிராமத்தில் ஏதோ வந்திக் கெல்லாம் பரவி யிருக்கின்றனவே, அவை உண்மைதானா?" என்று கேட்டாள்.

"என்ன வந்தி?"—இந்தக் கேள்வியைக் கேட்கும் பொழுது இன்ஸ்பெக்டர் வந்தி என்றாலே என்னவென்று தெரியாத வர்போல் முகத்தை வைத்துக் கொண்டு, கண்களை அகல விரித்து ஆச்சரிய மிகுதியையும் விழிகளிலே வரவழைத்தக் கொண்டார்.

"இன்று தினுவைப் பிடிக்கப் போகிறார்கள் என்று பேசிக் கொள்கிறார்களே, அதைப் பற்றித்தான் கேட்கிறேன்!"

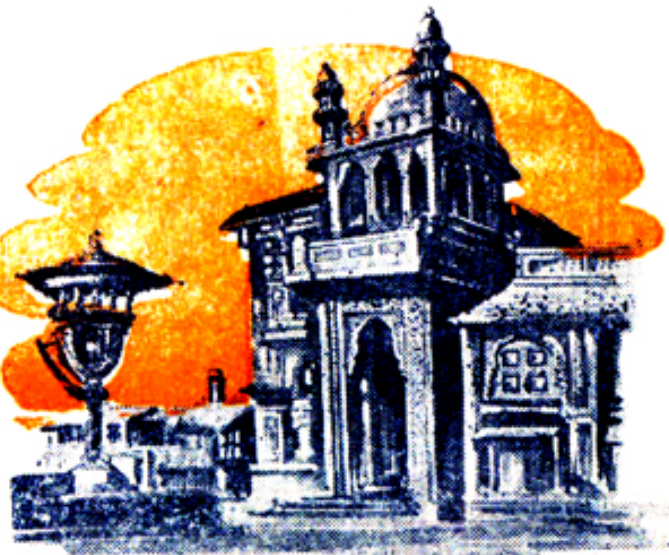
இன்ஸ்பெக்டர் ஒன்றும் பதில் சொல்லாமல் தம் மீசையை மட்டும் கைகளினால் தலி விட்டுக் கொண்டார்.

"அண்ணா! இன்று தினு பிறந்த நாள்!"

"அதுதான் அப்பொழுதே சொல்லி விட்டாயே!" என்று இன்ஸ்பெக்டர் தம் குரலில் இனிமையையும் மென்மையையும் வரவழைத்துக் கொண்டு சொன்னார்.

"அண்ணா! அவளுடைய மனைவி பிரசவத்துக்காகத் தன் பிறந்தகத்துக்குப் போய்

காள்? ஒரு காள் இரத்திரி
விலே அப்படி என்ன கெட்
டுக்கு முழுவிடம்போசி
றது?" என்ற கேட்டான்
கமலாம்பான்.

"சட்டத்தக்குப் பிறத்த
காள் என்ன, பிறத்த காள்
என்ன?" என்று இன்ஸ்பெக்டர்
மீட்டர். தாம் ஏதோமிகப்
பெரிய விஷயத்தைச்
சொல்லி விட்டதாக அவ
ருக்கு உள்ளூர்ப் பெரு
மியுச்சி ஏற்பட்டது.

".....ஆனால், எனக்கு
இருத்த இருத்த ஒரே
பிள்ளைதானே?"

"ஆமாம், அதற்காக
என்ன செய்ய முடியும்?"

குந்தான். தாயும் குழந்தையும் இப்பொழுது
தான் திரும்பி வந்திருக்கிறார்கள்!"

"அப்படியா?"

"அண்ணா! எனக்காக நீங்கள் ஒரே ஒரு
காரியம் செய்யவேண்டும். இன்று இரவு
அவளை யாரும் பிடிக்கக் கூடாது. அதற்
கான ஏற்பாடுகளை நீங்கள்தான் செய்ய
வேண்டும். காளைக்குப் பிறகு அவளை என்ன
வேண்டுமானாலும் செய்து கொள்ளுங்கள்.
இன்றைக்கு மட்டும் விட்டு விடுங்கள்"
என்று கமலாம்பான் இன்ஸ்பெக்டரிடம்
புகளும் பணியாகவும் கெஞ்சியும் கேட்டுக்
கொண்டான்.

"கமலா! சத்தியாக்ஷிகளுக்குச்
சிறையைக் காட்டிலும் சுகம் கிடைக்கக்
கூடிய இடம் வேறு ஏது?" என்று இன்ஸ்பெக்டர்
கேட்டார். அவருடைய கண்கள்
அப்பொழுது மறுபடியும் ஒரு முறை
சிரித்தன.

"அண்ணா! அவளுக்கு என்னவோ காள்
சிப்பித்தம் தலைக் கெறிவிட்டது. ஆனால்
என்ன இருந்தாலும், இருந்த இருந்த
எனக்கு அவன் ஒரே பிள்ளைதானே?"
என்றான் கமலாம்பான்.

இன்ஸ்பெக்டர் அதற்கு ஒன்றும் பதில்
அளிக்கவில்லை. அவளுக்கு அவன், இருந்த
இருந்த ஒரே பிள்ளையாக இருந்தால்,
அவருக்கு என்ன ஆயிற்று? சட்டமும்
திட்டமும், இருந்த இருந்த ஒரே பிள்ளை
யாக இருப்பவர்களை எவ்வளவு தூர்தான்
விட்டுக் கொடுத்த சாபிக்க முடியும்?

"அண்ணா! எழையின் இந்த வார்த்தைத்
குத்திய செய்து செவி சாய்க்க மாட்டீர்

"நீங்கள் மனம் வைத்தால் ஆகாத காரி
யம் என்று ஒன்று உண்டா?"

"என்னைக்கு உட்பட்ட விஷயமாகவே
இருந்தாலும் கூட காள் தினையின் விஷயத்
தில் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை."

"அண்ணா! இவ்வளவு கல் கெஞ்சாக
என் ஆசிரீர்கள்?"

"அவன் சட்டத்தக்கும் அமைதிக்கும்
தீங்கு விளைவிக்கும் விரோதி ஆகித் திரி
கிறான். அப்படி இருக்கும்பொழுது அவ
னுக்கு யார்தான் உதவி செய்ய முன் வரு
வார்கள்?"—இன்ஸ்பெக்டர் தம்முடைய
சிரமங்களை அவளுக்கு எடுத்துரைக்கும்
முறையில் சொன்னார். சிறிது கோம் வரை
கமலா வாட்டமுற்ற முகத்தான் அவனையே
பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். இன்ஸ்பெக்டர்
மும் மெனமமாகத் தம் இடுப்புப் பட்டை
வைத் தடவிச் சரி செய்து கொண்டார்.

சிறிது கோர்த்துக் கெல்வாம், "சரி, அப்
புறம் வேறு ஒன்றும் விசேஷம் இல்லையே?"
என்று கேட்டவாறு அவர் காற்காலியின்
கைப்பிடினைப் பிடித்துக் கொண்டு எழுந்
திருக்கவானார்.

அதைக் கண்ட கமலாம்பான், தனையைப்
பார்த்தவாறே, "அண்ணா! என்ன சிரம
மான காரியமாயிருந்தாலும் நீங்கள் இந்தக்
காரியத்தை எனக்காகச் செய்ததான் ஆக
வேண்டும்!" என்றான். இன்ஸ்பெக்டர் தம்
முடைய இயங்காமையைத் தெரிவிக்கும்
பொருட்டு மெனமம் சாதித்தார்.

"காள் வாழ்க்கை முழுவுதும் அதிர்ஷ்டக்
கட்டையாகத்தான் இருத்தேன்!" என்று
சொல்லியவாறே எழுந்த கமலாம்பான்

திடீரென்று ஏதோ கிணத்தக்கொண்டு
 “இவ்வாவிட்டால் எம் கல்யாணப் பேச்சு
 இப்படி எல்லையே முறித்திருக்குமா?”
 என்ற கேட்டார்.

இன்ஸ்பெக்டர் பழைய கிணவுகளைப்
 புதுப்பித்துக் கொள்ளும் முறையில் கண்
 களை அகல விழித்தார். சிறிது கோத்தக்
 கெல்லாம் பழைய சம்பவங்கள் எல்லாம்
 கிணவு வந்தவிட்டவர் போலக் ‘கடகட’
 வென்று சிரித்தார். “அட! இன்னும்
 உனக்கு அந்தச் சம்பவங்கள் கிணவிருக்
 கின்றனவா?” என்ற கேட்டார். அவரு
 டைய அந்தக் கேள்வி, அவருடைய உள்ளத்
 திலே புகிழ்ச்சிக் கடல் பேரிணாச்சல் புரிந்த
 கொண்டு மிழ்ச்சியில் மூழ்கியிருக்கிறது என்
 பதை கன்றாக எடுத்துக் காட்டியது. ஆனால்
 முகபிடிவத்தில் மட்டும் எவ்விதமான மாறு
 தலையும் காட்டவில்லை.

“என்றயிருக்கிறது. உனக்கு கிணவில்
 வாமல் போகுமா? அந்தக் காலத்தில் காள்
 உட்களுடன் கரும்புத் தோட்டத்துக்கு வா
 வில்லையா? கீட்கள் என்னைப் பாண்டீது
 ஏற்றி உட்கார வைத்துக் கரும்பு வெட்டித்
 தரவில்லையா? அதையெல்லாம் இந்த வாழ்க்
 கையில் மறக்க முடியுமா?” என்ற கேட்
 டார் கமலாம்பாள். அப்பொழுது அவளு
 டைய காகாப்பான குரலிலும் கூடப் பழைய
 இன்ப கிணவுகள் உளி கொண்டு செதுக்கி
 இனிமையையும் மென்மையையும் வரவழைத்
 திருந்தன.

திடீரென்று இன்ஸ்பெக்டரின் பார்வை
 தம் கை விரலில் விழுந்தது. அவருடைய
 விரலில் ஒரு காயத்தின் வரு பூசினார் போலத்
 தெளிவற்ற சிலைமையில் தெரிந்தது. அதைக்
 கண்ணுற்றதும் அவருடைய கண்களிலே
 புன் முறுவல் படர்ந்தது; பார்வையிலே
 பிவம் தள்ளி எழுந்தது. சிறிது கோம் வரை
 அவர் கமலாம்பாளையே கண் கொட்டாமல்
 பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். பிறகு, “அப்
 படியா? உனக்கு இன்னும் அந்தச் சம்பவம்
 கள் எல்லாம் கன்றாக கிணவிருக்கின்
 றனவா? மறக்கவில்லையா?” என்ற கமலா
 வின் உணர்ச்சி மிகுந்த சொற்களையே தன
 தாக் கிக்கொண்டு திருப்பிக் கேட்டார்.

“அப்பொழுது கரும்பு கறக்கும்பொழுது
 என் கை விரலில் காயம் பட்டதே, உனக்கு
 கிணவிருக்கிறதா? அதன் வரு இன்னும்
 மறையவில்லை. இதோ பார்!” என்ற
 சொல்லி அவர் தம் கை விரலைக் காட்டினார்.

கமலாம்பாள் அவர் அருகில் கசர்ந்த உட்
 கசர்ந்த கொண்டு, அவருடைய விரலைப்
 பார்த்தார். “ஆமாம், இதோ இருக்கிறதே!

இன்னும் அந்த வரு மறையவில்லையா?”
 என்ற கேட்டுவிட்டு அவன் இலேசாகச்
 சிரித்தான். பிறகு தன் குரலைக் கம்பீரமாக்
 கிக் கொண்டு, “அண்ணா! அதெல்லாம் தான்
 கனவாசி விட்டதே! உட்களைப் புருஷராக
 அடைவதற்கு என் தலையில் எழுதியிருந்தால்
 தானே? எப்படியோ காமா சோமனென்று
 கல்யாணம் ஆயிற்று. கடவுள் கிருபையிலே
 ஒரு குழந்தையும் பிடித்தது. அதாவது கன்று
 யிருக்கக் கூடாதா? அதன் தலையிலும்
 இப்படி எழுதியிருக்கிறது” என்ற சொல்
 வியபோதே அவனுடைய கண்களில் கீர்
 பெருகி வந்தது. அதைத் தடைத்துக்
 கொள்வதற்காக அவன் தன் புடவைத்
 தலைப்பைக் கண்களுக்கு கருகிலே கொண்டு
 போனான். பிறகு கண்களைத் தடைத்த
 வாயு, “அண்ணா! கீட்கள் சுகப்படப் பிறர்
 தீர்க்கள். காள் சுகப்படப் பிறக்கவில்லை.
 அப்படி இருக்கும் பொழுது யாரைக் குறை
 கூறி என்ன பயன்?” என்றான்.

அதைக் கேட்டதும் இன்ஸ்பெக்டருக்கு
 உள்ளத்தில் உண்டான காயத்தை யாரோ
 கீறி விட்டுவிட்டது போன்ற உணர்ச்சி
 உண்டாயிற்று. அப்பொழுது அவர் விழித்த
 விழி தம் உள்ளத்துக் கீறலை ஆற்றும் முயற்
 சியில் ஈடுபட்டிருப்பது போலத் தோன்றி
 யது. சிறிது கோத்தக் கெல்லாம் அவர்
 ஆழ்ந்த யோசனையில் மூழ்கி விட்டார்.

சுவர்ணம்பாளுக்குப் பதிலாகக் கமலா அவ
 ருக்கு மனைவியாக வாய்த்திருந்தால், அவ
 ருடைய வாழ்க்கை கெள்ளத்திலே என்ன

குழந்தை:—பூ.....ண.....எங்
 கமலா இரண்டணு கொடுத்தா
 அது தொலைந்து போய்விட்டது,
 அம்மா அடிப்பா. பூ.....ண.....
 கிழவர்:—இந்தா இரண்டணு
 தான் தருகிறேன், அழாதே.
 குழந்தை:—பூ.....ண.....ண....
 கிழவர்:—இன்னும் எதற்குப்
 பேரிசா அருகியுய்?
 குழந்தை:—நீங்க கொடுத்த
 காசு செல்லாது.....ண.....

என்னவெல்லாம் சொல்லொணாத அநிசய நிகழ்ச்சிகள் கடந்திருக்குமோ! கரும்புநின்ற அந்த இனிய நிகழ்ச்சி இன்னும் அவருடைய கண்களையிட்டு அகலவில்லை. உன்னத்திலே பசுமரத்தாணி போலப் பதித்திருந்தது. ஆகா! அந்த வாழ்க்கையிலே நான் எவ்வளவு இன்பம்! பால்யத்திலே கடந்த அந்த நிகழ்ச்சி நியின் நினைவே இவ்வளவு இன்பத்தை அள்ளிச் சொரிந்த தென்றால், அவருடைய உண்மை வாழ்க்கையும் அத்தகையதாக ஆகியிருந்தால் இன்னும் எவ்வளவு இன்பகரமாக அமைந்திருக்கும்!

இம்மாதிரி நித்திரைச் சிந்தனைகள் இன்ஸ்பெக்டரின் உன்னத்திலே ஓடிக்கொண்டிருந்தன என்பதை அவருடைய முகமே வெகு அழகாக எடுத்துக்காட்டிக்கொண்டிருந்தது. கமலாம்பாள் அவருடைய மன எழுச்சியை முகபாவத்திலே படித்த ஒரு நீண்ட பெருமூச்சு விட்டாள். பிறகு, "இந்தத் தீனேஷும் அதிர்ஷ்டக் கட்டை போலிருக்கிறது. அவனுக்குத் தந்தையின் பரிவும் அன்பும் கிட்டவில்லை. இவ்வளவு காட்கள் அவர் உயிருடன் இருந்தால் அல்லவா அவன் அவருடைய அன்பைப் பெற வதற்கு?" என்றாள்.

இதைச் சொல்லி முடித்ததும் அவன் சற்றுப் பின் தள்ளி உட்கார்ந்தான். இன்ஸ்பெக்டர் பிரமோத சாய் அப்பொழுது அவனைப் பார்த்த பார்வைக்குப் பொருள் கண்டு பிடிப்பதே சிமாமக இருந்தது. இருந்தாலும் அவருடைய கிரமலான இருதய வானத்திலே, முன்பின் எதிர்பாராத புயல் காற்றை எழும்பிப் பேரிணைச்சலுடன் வீசிக் கொண்டு இருப்பது போல மட்டும் தோன்றியது.

அவர் கமலாம்பாளை ஒரு முறை ஏற இறங்கப் பார்த்தார். அப்பொழுது கல்லே உருவான அவருடைய கண்களிலும் கடக்கணவீர் காத்த வந்தது. மந்தமாருதம் தன் அலைகளுடன் வெகு தொலைவிலிருந்து இன்ப சிந்தனை இசைத்துக் கொண்டு அவருடைய இருதயத்திலே இன்ப ஊற்றைச் சாக்கச் செய்வது போலவும், அப்பொழுது மகிழ்ச்சி வெள்ளம் அவருடைய இருதயத்தின் இரு கரைகளையும் தொட்டுக் கொண்டு பெருக்கெடுத்த ஓடி வருவது போலவும் அவருடைய முகத் தோற்றத்திலே பிவங்கள் தள்ளி விளையாடிக் கொண்டிருந்தன.

இருவரும் ஒருவரை யொருவர் சிறிது சேரம் வரை கண் கொட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். இன்ஸ்பெக்டர் மோகினி அடித்தவர் போலப் பலமிழந்த செயலற்றுப் பேச்சற்ற உட்கார்ந்திருப்பது

போலக் கமலாம்பாளுக்குத் தோன்றியது. இதைக் கவனித்த அவன் சிறிது சேரம் மெனமமாக இருந்தான். பிறகு, "அண்ணா! என் போய் வருகிறேன். எனக்கு காய்க்கை ஆகிறது. இன்று தீனாவுக்குப் பிறந்த காள் அல்லவா? வீட்டில் விருந்தாளிகள் வேறு வந்திருப்பார்கள். மாட்டுப்பெண்ணும் கைக் குழந்தையுடன் இன்று காலையில் நான் வந்திருக்கிறேன்" என்றான்.

இன்ஸ்பெக்டர் தம் மீசைகளை மறபடியும் முறக்கித் தாக்கிவிட்டுக் கொண்டார்.

"அண்ணா! இன்று தீனாவைப் பிடிக்க வேண்டாம் என்கிறேன். இந்த ஏழையின் சொல்லுக்குச் செவி சாய்ப்பீர்களா?" என்று இலே சாகச் சிரித்தவாறு கேட்டார் கமலாம்பாள்.

இன்ஸ்பெக்டர் பேசும் கோக்கத்தடன் தொண்டையைக் களைத்துவிட்டுக் கொண்டார். ஆனால் அவரால் அதற்குமேல் ஏதும் பேச முடியவில்லை. அவருடைய வாய் அவருடன் ஒத்தழையாமல் போர் தவக்கி விட்டது! வாய் சந்தியாக்கிரஹம் செய்த பின்னர் அவர் என்ன செய்வார், பாவம்!

"கைது செய்ததான் ஆகவேண்டும் என்றால், காளைக் காலையில் கைது செய்து கொள்ளுங்கள்!" என்று சொல்லிவிட்டுக் கமலாம்பாள் கைப்பிடிச் சுவரைப் பிடித்துக் கொண்டு படிக்கள் வழியே மெதுவாகக் கீழே இறங்கலானாள்.

"சரி!" என்ற வார்த்தை எவ்வளவோ பிரயாசைக்குப் பிறகு இன்ஸ்பெக்டரின் வாயிலிருந்து வெளிவந்தது. கமலாம்பாளும் படியிறங்கிச் சென்று விட்டாள். (தேடலும்)

க ள் கி

(வாரப் பதிப்பு)

ச ந த ர வி வ ர ம்

	96 எதவும்	குறியாதம்
இந்தியா கிரேன்	ரூ. 13-0-0	6-8-0
பர்மா மலேயா வேலிநாடு	ரூ. 14-10-0	7-5-0

குறிப்பு:—வி. பி. பி. மூலம் அனுப்பு வது கிடைசாது. நயவுசெய்து முன்பு பணம் அனுப்ப வேண்டும். கிரேன் தேயர்கள் மட்டும் வி. பி. பி. மூலம் சந்தாத் தொகையை செலுத்தலாம்.

சந்தா தேயர்கள் தங்கள் சந்தா நெம்பரைக் குறிப்பிடவும்.

மாணஜி - கல்கி காரியாலயம் - சென்னை

ரெயில் விளையாட்டு

சாமா

காலம் : மாலை 4 மணி.
விளையாட்டில் கலந்து
கொள்பவர்கள்.

1. ராமு	4 கிட்டி
2. சீனு	5. சங்கர்
3. குண்டுமணி	6. பட்டு

கிட்டி : ரெயில் விளையாட்டு விளையாடலாம், வாருங்கள்!

ராமு : யாரடா இன்னிசை இருப்பது?

சீனு : டேய் கிட்டி! நீதானடா இன்னிசை இருக்க வேண்டும்!

கிட்டி : ஓஹோ! நான் கறுப்பாக இருப்பதனால் என்னை இன்னிசைப் போட்டீர்களா? சரி, இருக்கிறேன். ஆனால் குண்டுமணியைக் கட்டி என்னால் இழுக்க முடியாது. அவன் ரொம்ப கனம்.

பையன்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து : அவன் ரொம்ப கனமாக இருப்பதால் அவனை கனம் ரெயில்வே மந்திரியாக இருக்கட்டும்!

குண்டுமணி : டேய் சீனு! நீ ரயில்வே கார்டாக இருடா!

சீனு : இருக்கட்டும்டா! எல்லோருமாகச் சேர்ந்து என்னைக் கடைசியில் தள்ளிவிட்டீர்கள். வகுப்பிலே தான் நான் எல்லோருக்கும் கடைசி என்றால் இந்த ரயில் விளையாட்டிலேயும் என்னைக் கடைசியாக்கி விட்டீர்களே! என்ன அக்கிரமமடா இது!

சங்கர் : டேய்! அப்படியோ! என்னமோ என்னைக் கடித்து விட்டது டேய்! மூட்டைப் பூச்சியாக இருக்குமோ!

சீனு : ரயில் விளையாட்டு விளையாடலாம் என்று சொன்னவுடனே மூட்டைப் பூச்சிகளும் வந்து சேர்ந்து விட்டாற்போலிருக்கிறது!

ராமு : டேய் பட்டு! நீ இன்னிசை பக்கத்துப் பெட்டியாக இருக்க வேண்டும். என்ன, தெரிந்ததா?

பட்டு : நான் மாட்டேன். எல்லாப் புகையும் என் கண்ணிலேதான் அடிக்கும்!

ராமு : எல்லோரும் வரிசையாக சில்லுங்கள். நடுவில் இரண்டு பேருக்கு இடம் விட்டு சிர்க வேண்டும்!

எல்லோரும் : நடுவில் என்னத்துக்காக இடம் விட வேண்டும்?

ராமு : பக்கத்து வீட்டுப் பையன்கள் விளையாட்டில் கலந்து கொள்ளுவார்கள். அவர்களுக்கு இடம் 'ரிசர்வ்' செய்ய வேண்டும். அவர்கள் இரண்டாவது வகுப்புப் பெட்டியாக இருக்க வேண்டும். டேய் இன்னிசை ஊதுடா!

சீனு : கூ.....கூ.....குப்.... குப்....டப்...கப்...

இந்தச் சமயத்தில் ராமுவின் தகப்பனார் அங்கே வருகிறார்.

தகப்பனார் : டேய்! என்னடா அட்டகாசம் இது!

ராமு : ரயில் விளையாட்டு, அப்பா!

தகப்பனார் : ரயில் எல்லாம் உடைத்து எறிந்து விடுவேன், போங்கடா.

ராமு : அப்பாவும் விளையாட்டில் கம்யூனிஸ்டாகச் சேர்ந்து விட்டார் டேய்...!

[இவ்விதம் ராமு கூறிக் கொண்டே விட்டுக்குள் ஓடி விடுகிறான். மற்றப் பையன்களும் அவரவர்கள் விட்டுக்குப் போகிறார்கள். கோயில் மணி டாங் டாங் என்று அடித்து மணி ஆறு என்று அறிவிக்கிறது.]

விஜயகுமாரன்

சீதா

5. நினைவு வந்தது !

“ராஜகுமாரி! உங்கள் நாடு எங்கே யிருக்கிறது? அதன் பெயர் என்ன? எல்லாம் விவரமாகச் சொல்லேன்!” என்றது விஜயப் புரு.

“இளவரசே! இங்கிருந்து கிழக்கு நோக்கிப் பத்து காததூரம் சென்றால் சமுத்திரம் வரும்; அந்தச் சமுத்திரத்தில் பத்து காத தூரம் சென்றால் ஒரு தீவு வரும். அந்தத் தீவுக்குப் பெயர் மரகதத் தீவு என்பது. அந்த மரகதத் தீவு தான் எங்கள் நாடு” என்றாள் ராஜகுமாரி சுகுமாரி.

“மரகதத் தீவின் ராஜகுமாரியா நீ! உன்னைப் பற்றி நானும் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். நான் கேள்விப்பட்டதில் ஒரு அம்சமும் பொய் இல்லாமல் நீ அழகாகத்தான் இருக்கிறாய், ராஜகுமாரி!” என்றது விஜயப் புரு.

உடனே சுகுமாரிக்கு வெட்கம் உடம்பைப் பிடுங்கித் தின்றது. தலையைக் குனிந்து கொண்டாள். உடம்பைக் கோணிக் கொண்டாள். இவையெல்லாவற்றையும் கண்டு விஜயப் புரு மனசுக்குள் சிரித்துக் கொண்டது.

இப்படி வழி நெடுக சுகுமாரியும் விஜயப் புருவும் என்ன என்னவெல்லாமோ பேசிக்கொண்டு சென்றார்கள். பாவம், ராஜகுமாரி! தன் மெல்லிய பாதம் நோக நடந்து சென்றாள். விஜயப்புரு ராஜகுமாரியின் தளிர்க்கரங்களில் சவாரி செய்து சென்றது!

இவ்விதம் வெகு நேரம் சென்றதும், திடீர் என்று ஒவென்ற பேரொலிகேட்டது! விஜயப் புரு பயந்து திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்தது!

சுகுமாரி, “ஒன்றுமில்லை ராஜகுமாரரே! சமுத்திர ஓசை அது; அலைகள் எழுப்பும் ஓசைதான்” என்றாள்.

“எனக்குப் பயமாக இருக்கிறது!” என்று சொல்லி விஜயப்புரு ராஜகுமா

ரியைத்தன் இறக்கைகளால் கட்டிக் கொண்டது. ஆனால் ராஜகுமாரி அந்த வார்த்தைகளை நம்பவில்லை. ஒரு ராஜகுமாரனுக்குக் கடலைக் கண்டு பயமிருக்குமா என்றுதான் எண்ணினாள்.

“புருவாக இருக்கும் போதே இவ்வளவு நடிப்பு நடிக்கிறீர்களே, சுயரூபம் எடுத்து விட்டீர்களானால் உங்களைக் கட்டிப் பிடிக்க முடியாது போலிருக்கிறதே!” என்றாள்.

இதைக் கேட்ட விஜயப் புரு தனக்குக் கோபம் வந்து விட்டாற்போல் நடித்தது.

இப்படி உல்லாசமாகப் பேசிக் கொண்டு சென்றனர்.

கொஞ்சதூரம் சென்றதும் “கொடி! கொடி! அன்னக் கொடி! எங்கள் மகாராஜாவின் கப்பல்!” என்று ஒரே சந்தோஷத்தில் ஆரவாரித்தான் ராஜகுமாரி சுகுமாரி.

ஆமாம், சமுத்திரத்தில் ஒரு பெரிய கப்பல் நின்று கொண்டிருந்தது! அதன் உச்சாணிக் கொம்பில் ஒரு கொடி பறந்து கொண்டிருந்தது. அந்தக் கொடியின் நடுவில் ஒரு அன்னப் பறவை போட்ட கொடி பறந்து கொண்டிருந்தது. அந்தக் கப்பல் மரகதத் தீவின் ராஜ குடும்பத்தைச் சேர்ந்த கப்பல் என்பதற்கு அன்னக் கொடிதான் அடையாளம். அதில் ராஜகுடும்பத்தினர் தவிர வேறு யாரும் வர மாட்டார்கள். அதனால் அந்தக் கப்பலைக் கண்டதும் தன் தந்தையோ தமையனோ அதில் வந்திருக்க வேண்டும் என்று எண்ணிச் சந்தோஷப்பட்டாள் சுகுமாரி.

“ராஜகுமாரரே! இனிக் கவலை யில்லை. ஆனந்தமாக அரண்மனைக் கப்பலிலேயே மரகதத் தீவுக்குப் போய் விடலாம்!” என்றாள் ராஜகுமாரி.

இவ்விதம் இவர்கள் பேசிக் கொண்டிருந்தபோதே அரண்மனை அறி

காரிகள் சிலர் ஓடி வந்து, "ராஜகுமாரி! இத்தனை நாட்கள் எங்கே போயிருந்தீர்கள்? உங்களை எங்கே யல்லாம் தேடுவது? மகாராஜா—தங்கள் தந்தை—தங்களைக் காணாமல் ஒரே ஏக்கம் பிடித்துப் படுத்த படுக்கையாகி விட்டார். தேசமக்கள் எல்லோரும் தாங்கள் காணாமற்போன செய்தியைக் கேட்டுச் சித்தப்பிரமை பிடித்தவர்கள் போலாகி விட்டார்கள். ஈசனின் கிருபையால், இத்தனை நாட்கள் கழித்தாகிலும் தாங்கள் அகப்பட்டீர்கள்! இனிப் பட்ட மாங்கள் தளிர்ந்துவிடும்! மகாராஜாவும் எழுந்திருந்து விடுவார்" என்று சந்தோஷமாகக் கூறினார்கள்.

"அப்பா இப்பொழுது எங்கேயிருக்கிறார்?" என்று கேட்டாள் சுகுமாரி. "இதோ இந்தக் கப்பலில்தான். போவோம், வாருங்கள்!" என்று அவர்கள் அழைத்துச் சென்றனர்.

கப்பலுக்குச் சென்றதும் ராஜகுமாரியைக் கண்ட மகாராஜா, ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருக்கினார். அவருக்குப் பேச நா எழவில்லை. வார்த்தைகள் தொண்டையிலேயே நின்று விட்டன. "சுகுமாரி! எங்கேயம்மா போய் விட்டாய் இத்தனை நாளும் உன் கிழத்தந்தையை விட்டு விட்டு?" என்று திக் திக் தடுமாறிக் கொண்டே கேட்டார்.

ராஜகுமாரி சுகுமாரி, மாய்மாலன் தன்னைக் கல்யாணம் செய்து கொள்ளுமாறு கேட்டதிலிருந்து விஜயப்புருதனக்கு உருவம் கொடுத்தது வரை விவரமாகக் கூறினாள். அவ்வளவும் மிகவும் கூர்ந்து கேட்டு விட்டு, "அப்படியானால் இந்தப் புரு ஒரு ராஜகுமாரனா?" என்றார் சுகுமாரியின் தந்தையான மரகதத் தீவின் மன்னர்.

"ஆமாம், அப்பா!" என்றாள் அவள். "இந்த ராஜகுமாரனுக்கு இந்த உருவத்தைக் கொடுத்து வதைப்பதும் அந்தத் திருட்டுப் பயல் மாய்மாலன் தானா?" என்று கேட்டார் மகாராஜா. "ஆமாம், அப்பா!" என்றாள் ராஜகுமாரி.

"அவன் வரட்டும்! என்ன செய்கிறேன் பார்!" என்று மாய்மாலன் மீது ஆங்காரம் கொண்டு பல்லை நறநற வென்று கடித்தார்.

அப்போது விஜயப் புரு எல்லோரும் திடுக்கிடும்படி 'கிரீச்'சிட்டது. அந்தச்

சத்தத்தைக் கேட்டு மகாராஜா, ராஜகுமாரி, அங்கு நின்று கொண்டிருந்த மற்றவர்கள் எல்லாரும் திடுக்கிட்டனர். ஆனால் விஜயப் புருவோ கிழக்கு நோக்கி மூன்று முறை வணங்கியது. அதையும் அகல விழித்த கண்களுடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர் அங்கு கூடியிருந்தவர்கள். அடுத்த கணம்! என்ன ஆச்சரியம்! புருவைக் காணோம்—அதற்குப் பதில், அதிருப செளந்தர்யமுள்ள ராஜகுமாரன் நின்று கொண்டிருந்தான். ஆம், விஜய குமாரன் தோன்றினான்.

ராஜகுமாரிக்கும், மற்றவர்களுக்கும் அகல விரிந்த கண்கள் இப்பொழுது இன்னும் அகலமாக விரிந்தன. அப்படியே ஒரு கணம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். விஜயகுமாரன் சுகுமாரியைப் பார்த்து, இளம் புன் முறுவல் பூத்தான். ராஜகுமாரி தன்சுய உணர்வு பெற்று நாணித் தலை குனிந்தான்.

மகாராஜா பேச ஆரம்பித்தார்: "ராஜகுமாரரே! நீங்கள் உங்கள் சொந்த உருவம் பெற்றதில் உங்களை

கையில் மந்திரக் கோலுடன் இதோ ஒரு மந்திரவாதி இருக்கிறான், பாருங்கள்! இவன் தன்னிடம் ஒரு ராஜகுமாரனை ஒளித்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறான். அந்த ராஜகுமாரனைக் கண்டு பிடித்துக் கொடுத்தால் ராஜாவின் நன்மதிப்பைப் பெறலாம். உங்களால் அவருடைய நன்மதிப்பைப் பெற முடிவிறதா, பாருங்கள்!

விட, சுகுமாரியை விட சந்தோஷம் அடையவன் ஒருவன் உண்டென்றால் அவன் நான்தான். நிற்க. இத்தனை நான், இத்தனை நாழிகை சொந்த உருவம் அடைய முடியாமலிருந்த தாங்கள் இப்பொழுது எப்படித் திடீர் என்று உங்கள் சொந்த உருவத்தைப் பெற்றீர்கள்?"

"இத்தனை நாளும் மாய்மாலன் கூறியிருந்த மந்திர மொழியை மறந்திருந்தேன். ஆனால் இங்கு, இந்தக் கப்பலுக்குள் வந்து சுற்று முற்றும் பார்த்தபோது அந்த மொழி நினைவுக்கு வந்து விட்டது!" என்றான் விஜய குமாரன்.

"அது எப்படி?" என்று சுகுமாரியின் தந்தை கேட்டார்.

"அந்த வார்த்தையே எழுதியிருப்பதைப் பார்த்தால் நினைவு வராதோ?—அதோ பாருங்கள் பெரிய பெரிய அழகான எழுத்துக்களில் ஜல மேகலா என்று எழுதியிருக்கிறதை?" என்று சுட்டிக் காட்டினான்.

"ஜலமேகலா—என்பது இந்தக் கப்பலின் பெயரல்லவா?"

"அதுதான் எனக்கு மாய்மாலன் கூறிய மந்திர மொழியும்!" என்றான் விஜயகுமாரன். இதை யெல்லாம் கேட்ட ராஜகுமாரி சுகுமாரிக்கு ஏற்பட்ட ஆச்சரியமும் சந்தோஷமும் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல.

அந்தச் சந்தோஷம் அதிக நாழிகை நீடிக்க முடியாதபடி, மந்திரவாதி மாய்மாலன் அங்கு தோன்றினான். ஆம், ராஜகுமாரிக்கு அவனைக் கண்டாலே வெறுப்பும் பயமும் உண்டாகி விடும்! ஆனால் மாய்மாலன் எப்படித் திடீரென்று வர முடியும் என்றெல்லாம் கேட்கக் கூடாது. ராஜகுமாரனைப் புறவாகவும், ராஜகுமாரியைக் கிளியாகவும் மாற்றும் சக்தியுள்ள மந்திரவாதிக்குத் தான் திடீர் திடீர் என்று நினைத்த இடத்தில் தோன்றும் சக்தி இல்லாமலா போகும்?

மாய் மாலன் சுகுமாரியின் தந்தையை வணங்கி, "மகாராஜா! தாங்கள் எனக்கு என்ன தண்டனை வேண்டுமானாலும் அளியுங்கள். ஆனால் நான் ராஜகுமாரியையும், இந்த ராஜகுமாரனையும் சேர்த்து மணம் முடிப்பதற்காகத்தான் இவ்விதம் கிளியாகவும்

புறவாகவும் மாற்றினேன். புற உருவிலிருக்கும் ராஜகுமாரன் ஜலமேகலாகப்பட்டு அடைந்து விட்டால், சுகுமாரியை எப்படியும் கல்யாணம் செய்து கொண்டு விடுவான் என்றுதான் ராஜகுமாரருக்கு மந்திர மொழி ஜலமேகலா என்று சொல்லி வைத்தேன். ராஜகுமாரன் விஜய குமாரனும் ராஜகுமாரி சுகுமாரியும் நான் நினைத்தபடி சேர்ந்து விட்டார்கள். அவர்கள் கல்யாணம் செய்து கொண்டு நீடுழி வாழட்டும். இந்தக் காரியம் செய்ததற்காக எனக்கு என்ன தண்டனைகொடுத்தாலும் ஏற்கத் தயார்!" என்றான்.

இந்தக் காரியம் செய்ததற்கு யாராலும் தண்டனை கொடுப்பார்களா? தண்டனை கொடுத்தாலும் சுகுமாரியும் விஜய குமாரனும் பார்த்துக் கொண்டு சும்மாதான் இருப்பார்களா? ஆகவே, மாய்மாலனுக்கு வேண்டிய பரிசுகள் கொடுக்கப்பட்டன.

ஆனால் மாய்மாலனிடம் ராஜகுமாரி வந்து, "ஒரே ஒரு வேண்டுகோள். கல்யாணம் செய்து கொண்ட பிறகும் விஜயகுமாரர் பறவையாகவும் விலங்காகவும் மாறாமலிருக்க வேண்டுமல்லவா? அப்படி மாறிவிட்டால் எனக் கல்லவா கஷ்டம்? அதனால் அவரிடமிருந்து அந்த மாயப் பொடியை வாங்கிக் கொண்டு போய் விடு" என்று கெஞ்சினான்.

"மந்திரவாதி, ராஜகுமாரி சொல்வதற்கு முன் நானே அந்த மாயப்பொடியைத் திருப்பிக் கொடுப்பதாகத்தான் இருந்தேன். எடுத்துக் கொள்" என்று மந்திரப் பொடியை நீட்டினான் விஜயகுமாரன் மாய்மாலனிடம்.

பிறகு விஜயகுமாரன் தந்தைக்கு விஜயன் மரகதத் தீவில் இருப்பதாகவும் கல்யாண முகூர்த்தமும் தீர்மானம் ஆகிவிட்ட தென்றும் நல்ல தூதர்கள் மூலம் சொல்லி அனுப்பப்பட்டது.

அவர்களும் மரகதத் தீவுக்கு வந்தார்கள். சுகுமாரிக்கும் விஜய குமாரனுக்கும் கல்யாணம் வெகு விமரிசையாக நடந்தது. கதையும் முடிந்தது!" —என்று கூறி முடித்தார் தாத்தா. "கத்தரிக்காயும் காய்த்தது!" என்று கூறிக் கொண்டே விட்டுக்குப் போக எழுந்தார்கள் குழந்தைகள். (முடிந்தது)

தி யுனைடெட் கமர்ஷியல் பாங்க் லிட்.

கல்கத்தா

*

அங்கீகாரம் பெற்ற
மூலதனம் ... ரூ. 8 கோடி

வாக்களிக்கப்பட்ட
மூலதனம் ... ரூ. 4 கோடி

செலுத்தப்பட்ட
மூலதனம் ரூ. 2 கோடி

ரிஸர்வ் நிதி ... ரூ. 60 லட்சம்

*

போர்ட் ஆப் டைரக்டர்கள் :

G. D. பிரீலா (சேர்மன்)

சஸ்வரி பிரசாத் கோயங்கர்
வைஸ் சேர்மன்

ரமன்லால் G. சரய்யா
வைஸ் சேர்மன்

அனந்த சரண் லா

பைஜந்தாத் ஜலான்

கோபிந்த்லால் பங்கூர்

P. D. ஹிம்மத் சின்கர்

ராமேஷ்வர்லால் நோபானி

மகாதேவ் L. தனுகார்

மதன்மோஹன் R. ரூயா

மோஹன்லால் L. ஷா

மோதிலால் தபூரியா

நவீன்சந்திர மபத்லால்

ஜெனரல் மானேஜர் :

B. T. சூரி

*

இந்தியா, பர்மா, பாகிஸ்தான்,
மலேயா முதலிய தேசங்களின் முக்கிய
பட்டணங்களிலும் நகரங்களிலும்
கிளை ஆபீஸ்களுடன், உலகம்
பூராவும் ஏஜன்ஸிஸ்தாபனங்களுடன்
கூடிய நமது பாங்க் சகலவிதமான
பாங்க் அலுவல்களையும் முற்றிலும்
திறமையாகச் சேவை செய்யுமாறு
நிறுவப்பட்டிருக்கிறது.

புதுமை
பெறுங்கள்!

மிருதுத்
தன்மை பெறுங்கள்!

நீடித்த
இனிமையுடன் இருங்கள்!

புதுமை பெறுங்கள்! ஸ்கீம்ஸ் ஸ்டைல்ஸ் பவுடரை
செய்தும் ஸ்கீம்ஸ் ஸ்டைல்ஸ் பவுடரை
உடல் முழுதும் தூவுங்கள். எத்தனை புது
மை உணர்ச்சி அது அளிக்கும் தெரியுமா!
தில்லாமா ரஞ்சனையும் உடல்.
மிருதுத் தன்மை பெறுங்கள்! உடலில்
சாணியுள்ள இடங்களிலும் பவுடரை கசு
கத்தலி விடுங்கள். அது பட்
டெப் போல் பட்டித்துணிச்சல்
வராமல் பாதுகாக்கிறது.
நீடித்த இனிமையுடன்
இருங்கள்! ஸ்கீம்ஸ் ஸ்டை
ல்ஸ் பவுடரை தாசாஸமாக
அடிக்கடி உபயோகியுங்கள்.
அது செவ்விராமம் பெரு
வாழ்வு அளிக்கும் சாதனம்.
அழகிற்குமே காதல் வசனிக
ரும் இதுவே சிறந்த சாதனம்.

சார்மீஸ்

டால்கம் பவுடர்,

பாஷப்படுத்தும் மனோமான நாமனமுள்ளது.

சேஸ்டெட்டின் ஸ்கீம்ஸ் வரண பண்ட
களை சலுகிதங்களிலும் உதவும் மற
மும ஸ்கீஸ் ஆபீஸ்களிலும் இருக்கின்றன.
இவை இரண்டும் சலுகிதமான சமூகநி
ரும் உதவி பிரபலமான முக்கியங்கள்.

அந்தப் புடவை

எல்லார்க்கும்

மேலே மீது பிரித்துப் போட்டிருந்த புடவையையே கண் கொட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் லோசனா. அவளது உள் எத்திலே நிறைந்திருந்த குணகல உணர்ச்சி மூகத்திலே பிரதிபலித்தது. அத்துடன் கண வனுக்குத் தன்னிடம் இருக்கிற அளவு கடந்த பிரேமையின் அறிவுரையான அந்தச் செயலால் ஏற்பட்ட பெருமித்தின் சாயலும் அவள் முகத்திலே விசுத்தது.

"என்ன லோசனா! கேட்டதற்கு ஒன்றுமே பதில் சொல்லாமல் புடவையையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாயே!" என்று கேட்டான் சங்கர். அவள் மகிழ்ச்சிப் புன்னகையுடன் அவள் பக்கம் திரும்பினாள்.

"ரீங்கன் என்ன கேட்டீர்கள்?"

"என்ன லோசனா, சரியாய்ப் போச்சு! உனக்கு இப்போது இந்த உலகத்து எம்மாதையே இல்லைபோல் இருக்கிறதே!"

"எப்படி இருக்கும்! ரீங்கன் தான் சொல்லுங்கள். என்னைக்கோ ஒரு நாள் சொன்னேன், இந்தமாதிரி புடவை வேண்டும் என்று. இத்தனை தூரம் ரீங்கன் அதை மறக்காமல் நினைப்பில் வைத்துக் கொண்டு....."

"ஸ்தேதாதிரமெல்லாம் அப்பறம் ஆகட்டும். புடவை மனக்குப்பு புரண திருப்பியா? சொல்லு!" என்றான் சங்கர்.

"தூற்றுக்கு தூறு திருப்பி. விடலை என்ன?"

"என்ன கொடுக்கலாம்?"

"இருதூறு ரூபாய்!"

"ஏது? ரொம்ப சரியா யிருக்கிறதே! இந்தப் புடவையின் விடலை அதுதான். ஆனால் நான் நூற்றைம்பது ரூபாய்க்குத்தான் வாங்கினேன்....."

"அதெப்படி!" என்று வியப்புடனும் திகைப்புடனும் கேட்டாள் அவள்.

"எங்கள் ஆபீசிலே ஒருவர் புதிதாக மாற்றலாமி வந்திருக்கிறார். ஒரு விசேஷத்தை முன்னிட்டு இதை அவர் வாங்கினாராம். ஏதோ அசந்தர்ப்பம்....." என்று அவள் கூறி முடிக்கு முன் அவள் நடுங்கிய குரலில், "அவர் பெயர் என்ன? லக்ஷ்மணா!" என்று கேட்டாள். அவள் மூகம் விகார மடைந்திருந்தது. அவள் அவளது பரபரப்பையும் கேள்வியையும் கண்டு கலையரப்பட்டுப் போனாள்.

"உனக்கு...எப்படித்...தெரியும்...?"

"அவர்தான்!...சொல்லுங்களேன்!....."

"ஆ...மா...ம்..."

"எழுந்திருங்கள். சிக்கிரம் போங்கள்! உம்...கொண்டு போங்கள் இதை. உடனே அவரிடம் கொடுத்து விட்டு வந்து சேருங்கள். கொடுத்த பணம் திரும்பக் கிடைக்காமற் போனாலும் போகட்டும்; நமக்கு வேண்டாம் இந்தப் புடவை!....." என்றான் லோசனா.

பட்டாப்புடல் அவன் பொரிந்து தன்னிய வாசத்தையெனக் கேட்டு சங்கர் அயர்ந்தே போனான். என்ன, ஏது என்று கேட்கக் கூடத்

தோன்றவில்லை. சற்று நேரத்திற்குப் பின் சமாளித்துக் கொண்டு "என் லோசனா, இப்படி.....!" என்று ஏதோ கேட்க வாயெடுத்தவனை அவன் பேச விடவில்லை. அவன் அந்தப் புடவையைப் போட்டணம் கட்டி எடுத்துக் கொண்டு விட்டினின்றும் வெளியேறின பிறகு தான் அவன் மனம் அடங்கிற்று. நிதானமாக மூச்சு விட்டான். வெகுநேரம் வரையில் செயலிழந்து மேஜைக்கு அருகிலேயே நின்றிருந்தவன் பிறகு மெல்ல நடந்து தேவியின் பத்தின் எதிரே சென்று நின்றுகை கூப்பிக் கொண்டு, "தாயே! எதற்கு என்னை இப்படிச் சோதிக்கிறாய்?" என்றான். இதைக் கூறும் போது அவன் தொண்டை அடைத்துக் கொண்டது. கண்களில் நீர் தளும்பிற்று.

'அடடா! நான் முழுவதும் ஆபீசில் வேலை பார்த்துக் களைத்து வந்த மனிதருக்குத் தாகத்துக்குக்கூடக் கொடுக்காமல் விரட்டியடித்து விட்டேனே! ஹும்! எதிலே போனாலும் பாறும் அவசரப்படுத்தினான்! பட்டாப்புத்தான்!.....பாவம், அவர் மூகம் சோர்ந்து இருந்தது.....' என்று அங்கலாய்த்தது அவன் உள்ளம். சமையல் அறையை நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருந்தவன் பார்வை கூடத்துச் சுவரிலே வரிசையாக மாட்டியிருந்த படங்களுள் ஒன்றின் மீது விழுந்தது. கால் தழுதழுத்தது. லோசனா படத்தினருகே சென்றான். அதையே உற்றுப் பார்த்த வண்ணம் சற்று நேரம் நின்றான். சிந்தனை எங்கோ ஓடிற்று.

சிறு பிராயத்திலே மாமாவின் விட்டிலே வளர்க்கவன் லோசனா. அப்போது ராஜத்திற்கும் அவனுக்கும் சிநேகம். மிக்க அன்போன்ய பாவம் கொண்டவர்கள். திருமணம் அவர்களைப் பிரித்து வைத்தது. லோசனா சங்கரை மணந்து கணவன் இல்லம் சென்றான். ராஜம், லக்ஷ்மணன் மனைவி ஆனாள். சங்கர், லக்ஷ்மணன் இருவருக்கும் தபால் இலாகாவிலே தான் உத்தியோகம். ஆனால் வெவ்வேறு ஊர்களில். அதனே தேரழிகளிடையே சந்திப்பு அரிதாயிற்று.

கீண்ட நாட்களுக்குப் பிறகு ராஜத்தைப் பற்றித் தகவல் கிடைத்தது லோசனாவுக்கு. சுப்செய்தி. ராஜம் தாயாகப் போகிறான் என்பது தான் அந்தச் செய்தி. லோசனாவின் உள்ளம் மகிழ்ந்தது. விரைவில் ஒரு முறை ஊருக்குச் சென்று தேரழியைப் பார்த்து வர வேண்டும், மனமாச, வாயாசக் குலாவி மழிவேண்டும் என்றெல்லாம் திட்டம் போட்டுக் கொண்டிருந்தான். ஆனால் பின்னர் வந்த செய்தி அவனைப் படு துயரில் ஆழ்த்திவிட்டது. வணிகாப்பு அன்று ராஜத்தின் உடல்நிலையிலே கோளாறு ஏற்பட்டு, அவன் அகாலப் பிரசவத்திற்கு உட்களாமி மரித்தான் என்ற கரீரமான செய்தியை அவனாகத் தாங்க முடியவில்லை. புழுவாய்த் துடித்தான். பிறந்த

உடனடியே தாயை இழந்து, பால்யத்தில் பல துன்பங்களை அனுபவித்த ராஜம் கண் நிறைந்த கணவனை அடைந்தும், வாழவேண்டிய காலத்திலே இப்படி மாண்டு போனாளே என்று ஓயாமல் புலம்பிக் கண்ணீர் கசுத்தாள்.

அடுத்த மாசத்திலே அவள் பிறந்தகம் சென்றாள். அப்படியே மாமாவின் வீட்டுக்கும் போனாள். அங்கு ராஜத்தின் தகப்பனரைப் பெற்ற பாட்டி அவளிடம் சொன்னாள் :

“லோசன, உன் சிகெறித ரொம்ப நாள் ஆசைப்பட்டு இந்தப் புடவையை வளைப்புக் கென்று வாங்கிக் கொண்டாள். பீரீத்து உடுத்திக் கொள்ளக் கொடுத்து வைக்காமல் போய்விட்டாள். வீட்டிலே இதைக் கட்டிக் கொள்ளுற மாநிரி சின்னஞ் சிறுகைகள் யாரும் இல்லை. அவளுடைய இஷ்ட சினைகிதையான நீ இதைக் கட்டிக் கொண்டால் அவள் ஆத்மா சாந்தி அடைக்கும். முழுப் பணமும் தரவேண்டும் என்பதில்லை. ஐம்பது ரூபாய் தள்ளிக்கொண்டு நூற்றைம்பது ரூபாய் கொடு—”

மூக்கைச் சிந்திப் போட்டுக் கொண்டே அந்தப் பாட்டி இப்படிச் சொன்ன போது லோசனாவின் உள்ளத்தை என்னவோ செய்தது. தோழியின் ரூபகார்த்தமாக அந்தப் புடவையை வாங்கிக் கொள்ளத் தீர்மானித்தாள் லோசன. ஆனால் அவளுடைய மாமி குறுக்கே நின்றாள்.

“குனிமக்காரி மாநிரி வந்து சின்னஞ் சிறிசான உன்னை ஏமாற்றப் பார்த்திருள் கிழவி. பிறத்தியார் வாழச் சியாதவள். அவள் வாழும் காலத்தில் வாங்கின புடவையைக் கையால் கூடத் தொடாமல் போய்விட்டாள் அந்தப் பெண். நீ வாழவேண்டிய காலமெல்லாம் இனிமேல்தான் மிட்டுக்கிறது. அதை வாங்காதே—” என்றாள்.

கிழவிக்கும் அவளுக்கும் என்றைக்குமே துவேஷம். அதனால் ஒருகால் அவள் இப்படிச் சொல்லுகிறாளே என்று முதலில் நினைத்தாள், லோசன. ஆனாலும் சிதானமாக யோசித்துப் பார்த்ததில் அவள் கூறியதில் ஓரளவு உண்மை இருப்பதாகவும் புலப்பட்டது. எனவே, “இத்தனை விலையில் புடவை வாங்க எனக்கு இப்போது சௌகரியமில்லை பாட்டி.” என்று கிழவிக்குப் பதில் சொல்லிவிட்டாள். ஆனால் அந்தப் புடவையை அவளால் மறக்கவே முடியவில்லை. அத்தனை தூரத்திற்கு அவள் உள்ளத்தைக் கொண்டு கொண்டு விட்டது அதன் தோற்றம். பின்னர் மாமாவின் ஊரி விருந்து பிறந்தகம் சென்றவள் தன் சகோதரனிடம் புடவையின் மாநிரியை விவரித்து அதுமாநிரி தனக்கு ஒரு புடவை வேண்டும் என்றாள். அதைத்தவிர, ராஜத்தைப் பற்றியோ அவள் புடவை சம்பந்தப்பட்ட விவகாரங்களையோ கூறவேயில்லை. அதையெல்லாம் சொன்னால் எங்கே அத்தகைய தூரநிர்ஷ்டம் பிடித்த புடவை வேண்டாம் என்று அவள் கூறிவிடுவாளோ என்று பயம்.

சிவ தினங்களுக்குப் பிறகு கணவனிடம் சென்றாள். அவளிடமும் தனது ஆசையைத் தெரிவித்தாள். விவரம் எதுவும் அறியாத சங்கர், தன் மனைவி சொன்ன குறிப்புக்கி மனத்தில் கொண்டு ஒரு ஐவுளிக் கடை பாக்சி விடாமல் அந்தமாநிரிப் புடவை இருக்கிறதா என்று அவசியப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். இடையே லோசனாவுக்கு அவள் மாயிவிட மிருத்து வந்த கடிதத்தில் ராஜத்தின் கணவன் வேறு ஊருக்கு மாற்றல் ஆகிப் போனபோது அவள் சம்பந்தப்பட்ட கைககள், இதர சாமான்கள் ஆகியவற்றோடு அந்தப் புடவையையும் எடுத்துக் கொண்டு போய் விட்டாள் என்றும் அந்தப் புடவையை வீற்றுக் காசுக்கி முடியப் பார்த்த கிழவியின் வாயில் மண் விழுந்ததென்றும் எழுதியிருந்தது. கிழவியின் வாயிலே மண் விழுந்ததில் தனக்குள்ள அளவற்ற சந்தோஷத்தைக் கடிதம் மூலம் தெரிவித்துக் கொண்டிருந்தாள் அவள் மாமி. அப்போது அந்தக் கடிதத்தில் உள்ள விஷயத்தை ஒரு பொருட்டாக மறக்கவில்லை லோசன. ஆனால்.....இன்று.....

வெகு நாட்களாகத் தேடியிலாத பொருளைக் கணவன் திருநிப்பென்று புதைய வெடுத்தது போல வாங்கி வந்தாள். அவள் அளவற்ற மகிழ்ச்சி கொண்டாள். அவள் வாய் வழி வந்த வார்த்தைகளாலேயே அந்த மகிழ்ச்சி சிதறிப் பாயாயிற்று. மின்னல் வேகத்தில் அவள் மூளை இயங்கிற்று. ராஜத்தின் கணவன் பெயர் லக்ஷ்மணன் என்று அவளுக்குத் தெரியும். அவனது மாற்றல் விஷயமூர்க்தான் மாயியின் கடிதத்தால் தெரிந்தது. சங்கரும், ‘எங்கள்

உபாத்தியாயர்:—‘ஒரு வன் வேலைக்காகப் பேப்பர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான்’- இது என்ன காலம்?
பையன்:—வாண்டெட்காலம், ஸார்!

ஆபீசிலே புதிதாக ஒருவர் மாற்றலாகி வந்திருக்கிறார்’ என்றான். அது ராஜத்தின் புடவை யாகத்தான் இருக்கவேண்டும் என்று ஊக்க அலுவலருக்கு வேறு என்ன வேண்டும்?

அந்தப் புடவை ஏன் அப்படித் தண்ணீர் துரத்திவந்து என்பது ஒரு பெரிய, பயங்கரமான புதிதாகப் போய் விட்டது அவளுக்கு. தேவி படத்தின் எதிரே நின்று கரம் குவித்து மனம் கலங்கினவன், பிறகு இந்தப் படத்தின் எதிரே வந்து நின்று கண்ணீர் உருத்தான். ஆம், அந்தப் படத்திலே ராஜமும் அவளும் கைகொடுத்து நின்றிருந்தனர். மனமாமுழுள் இருவரும் சேர்ந்து எடுத்துக்கொண்ட ‘போட்டோ’ அது. எப்பொழுதும் சிரித்த முகத்துடன் லீலையையும் ராஜம் படத்திலும் புன்முறுவலுடன் காட்சி பளித்தான். ஆனால் அந்தப் புன்முறுவல் இப்போது லோசனனுக்கு எப்படி இருக்கிறது! அவளது மன நிலையைக் கண்டு கேலி செய்து எள்ளி சகையாடுவது போன்று இருக்கிறது. அவள் சஞ்சல முற்றின. வெகு நேரம் படத்தையே உர்த்து பார்த்துக் கொண்டிருந்து விட்டு நீண்ட பெருமூச்சுடன் சமைவலறைக்குச் சென்று அலுவல்களைக் கவனிச்சுக்கொண்டார்.

சங்கப் புடவைவை வலங்குமணனிடம் கொடுத்து விட்டுத் திரும்பி வந்தான். அவனுக்கு டிப்டியும் காப்பியும் கொடுத்து விட்டு எல்லாவற்றையும் ஒரு கதைபோலச் சொன்னான் லோசனா. அனைத்தையும் கேட்டுக் கொண்டிருந்த அவன் கடைசியில் சிரித்துவிட்டு “இதெல்லாம் வெறும் அசட்டுத்தனமான மூட எண்ணம்” என்றான்.

நீர் ஆசைப்பட்ட பொருள் சகஜமான முறையில் கிடைக்கவில்லை என்பதோடு, அந்தப்

பொருள் ஒரு பயங்கரமான கதைக்கும் கிலே சத்திற்கும் காரணமாகவும் இருக்கிறது என்றவுடன் அந்தப் புடவைவைப் பற்றின நிலைவையே அடியோடு நெஞ்சை விட்டு அகற்றி விட முயன்றான் லோசனா. காலக்கிரமத்தில் மறக்கவும் செய்தான். ஆனால் சங்கர் எப்பொழுதாவது ஆபீஸ் விஷயமாக ஏதாவது பேசும்போது இடையிடையே வலங்குமணன் பற்றின பிரஸ்தாபம் வரும். உடனே அவனுக்குத் தன் தோழியின் நிலைவு வரும். தொடர்ந்து அந்தப் புடவைவின் நிலைவும் வரும். சில மாதங்களுக்குப் பின் வலங்குமணன் ரேஷ் இன்ஸ் பெக்டர் பதவி ஏற்று வெளியூர் சென்றான். அதன் பின்னர் அவனைப் பற்றின பிரஸ்தாபமும் அற்றுப்போயிற்று. அதனால் அவனுக்கு அந்தப் புடவைவைப் பற்றிய நிலைவும் அடியோடு அற்றுப் போயிற்று. அதற்குப் பதிலாக ஏற்கெனவே நெஞ்சினில் இடம் பெற்றிருந்த குறை வளர்ந்து பிறும்மாண்டமாக உருப்பெற்றது. வயது இருபத்தெட்டாகியும், கல்யாணமாகிப் பன்விரண்டு வருஷங்கள் ஆகியும் தாம்பமப்பேறு கிட்டவில்லையே என்ற ஏக்கம் அவன் உள்ளத்தைக் கறைபாட்டுபோல அரித்துக் கொண்டே யிருந்தது. அந்தக் துயரத்தின் எதிரே மற்றவையெல்லாம் வெறும் துச்சமாகத் தோன்றின அவனுக்கு. இதனால் அவன் எதிலும் விருப்பற்றுப் பெயரளவில் நடமாடி வந்தான்.

ஒரு மாசத்திற்குப் பிறகு ஒரு நாள் சங்கர் வெளியூர் சென்றிருந்தான். அன்றைத் தபாலில் அவனுக்கு அவன் சகோதரனிடமிருந்து ஒரு பார்சலும் கடிதமும் வந்தன. பார்சலில் பிரித்தான் லோசனா. பணவென்று மின்னிற்று அதிலிருந்த பட்டுப் புடவை. அவன் முன்பு ஆசைப்பட்ட அதேமாதிரிப் புடவை தான். இடைக்காலத்தில் அவன் நெஞ்சை விட்டு அகன்றிருந்த ஆவல் இப்போது அந்தப் புடவைவைக் கண்டதும் ஆயிரம் மடங்காக அதிகரித்தது. அதை எடுத்து ஆசையோடு மாப்புறத் தழுவிக்கொண்டான். “அப்பா! என் ஆசை நிறைவேறி விட்டது!” என்று வாங்கிவிட்டுச் சொல்லிக்கொண்டான். சகோதரனின் அன்பை எண்ணி உலகை கொண்டான். அவனுக்குப் புடவை கிடைத்த விவரம் குறித்தக் கடிதப்பெழுத வேண்டும் என்று நினைத்தான். உடனே அவன் கடிதத்தின் நிலைவு வந்தது. அதை எடுத்துப் படித்தான்.

“அன்புள்ள சகோதரி லோசனாவுக்கு, சில மாசங்களுக்கு முன்பு நீ என்னிடம் தெரிவித்திருந்தபடி ஒரு புடவை வாங்கி உனக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று நாள் எவ்வளவோ முயன்றேன். லேசில் நடைபெறவில்லை. அதற்கு இப்பொழுதுதான் பிராப்த காலம் வந்தது. எவ்வளவோ இடங்களுக்குச் சென்று முயன்றேன். அறித்தவர் தெரிந்தவர்களிடம் மெல்லாம் சொல்லி வைத்திருந்தேன். அப்படிச் சொல்லி வைத்திருந்தவர்களுள் என்மைத்துனனும் ஒருவன். சமீபத்தில் அவர்கள் ஊருக்கு ஒரு போஸ்டல்

இன்ஸ்பெக்டர் வந்தாராம். ஊர் மிகவும் வசதியாக இருந்ததை முன்னிட்டு அந்த வட்டாரங்களில் இன்ஸ்பெக்டர்ஷன் முடிவிற வரைக்கும் அந்த ஊரிலேயே தங்கியிருக்கத் தீர்மானித்தாராம். என் மைத்துனன் பிரசுஞ்சு போஸ்ட்மான்டர் ஆனதால் இவனுக்கும் அவருக்கும் மிகவும் தெருக்கமான பழக்கம் ஏற்பட்டதாம். இந்தப் புடவை அந்த இன்ஸ்பெக்டரிடமிருந்து.....”

இதற்குமேல் படிக்க ஓடவில்லை அவளுக்கு. ‘இது என்ன! பெரிய கஷ்டகாலமாக இருக்கிறதே! ஏன் இந்தப் புடவை என்னிடம் இப்படிச் சுற்றிச் சுற்றி வருகிறது! பெரிய பயங்கரமான சோதனையாக இருக்கிறதே!—’ என்றெல்லாம் என்னிப் பெருமூச்சுகிட்டாள். முதலில் ஆசையோடு எடுத்து மாப்போடு அணைத்துக் கொண்ட புடவையைக் கடித்ததைப் படித்த பிறகு கண்ணெடுத்துப் பார்க்கவே கூசிறது. புடவை இருக்கிற பக்கமாகத் திரும்பக்கூட அஞ்சினாள். பார்சல் கட்டிவந்த காகிதங்களைச் சுற்றி அதன்மேல் போட்டு முடிஞாள். பக்கத்தில் கிடந்த கட்டை ஒன்றை எடுத்துப் பாராமக் வைத்தாள். புடவை கண்ணுக்கு மறைந்தது. அதன் பிறகுதான் அவள் மனம் சிறிது ஆறுதல் பெற்றது. அந்த இடத்தை விட்டு அப்பால் சென்றாள். எந்த வேலையிலும் மனம் ஈடுபடவில்லை. அந்தப் புடவை திரும்பத் திரும்பத் தன்னிடம் வந்து செருவதிலிருந்து அதில் தெய்வத்தின் சிவதி ஏதாவது இருக்குமோ என்று அவள் மனம் எண்ணிற்று. அவ்வாறாயின் அந்த சிவதி எப்படிப்பட்டது? நல்லதா, கெட்டதா! அவளால் ஊகிக்க முடியவில்லை.

பொழுது சென்று கொண்டே இருந்தது. பெயரளவில் விட்டு அலுவல்களை ஒருவாறு செய்து முடித்தாள் அவள். ஆனால் அவசியமிருந்துக்கூட கூடத்தின் பக்கமாக அவள் போகவே இல்லை. அங்கே உள்ள மேஜையிதான் அந்தப் புடவை கிடந்தது. அதன் பக்கமாக நடமாடக்கூட அவளுக்குப் பயம். ஆயிற்று; இரவுப்பொழுது மெல்லச் சென்று விட்டால் விடியற்காலம் சங்கச் வந்து விடுவாள். வந்ததும் முதல் காரியமாக அந்தப் புடவையைத் தன் சிகாதரனுக்குத் திருப்பி அனுப்பிவிட வேண்டும் என்பதொன்றே அவளது முழு நினைவும். இரவு வெகு நேரம் வரையில் ஏதேனாவது எண்ணங்களில் மனத்தைப் போட்டு உறுப்பிக் கொண்டிருந்தவன் நடுசிகைக்குக் கண்ணை முடிஞாள்.

புடவென்று கதவு தட்டும் சத்தம் கேட்டுத் திருக்கிட்டுக் கண் விழித்தாள் லோசனா. சங்கத்தான் வந்துவிட்டானே என்று எண்ணியவாறு எழுந்து கதவைத் திறக்கச் சென்றாள். கடிசையில் கண்ணில் பட்டது. மணி ஒன்று. நாலரை மணிக்கல்லவா ரெயில்! பீன்! கதவை இடிப்பது யார்! சற்று நேரம் ஒன்றும் புரியாமல் திகைத்து நின்றாள். அதற்குள் மேலும் புடவென்று கதவைத் தட்டும்

சத்தம் காதைப் பிளந்தது. தயங்கித் தயங்கி நடந்து சென்று கதவருகில் நின்றகொண்டு, “யாரது!” என்று வினவினாள். “காந்தான், லோசனா! கதவைத் திற” என்று பதில் வந்தது. பெண் குரலாக இருந்தது. லோசனாவுக்குப் பயம் தெளிந்தது. ஆனாலும், ‘இந்த அகாலத்திலே இப்படி வந்து கதவைத் தட்டும் பெண் யாராயிருக்கும்!’ என்ற பிரச்சனை எழுந்தது. இருக்கும் கைகள் தாழ்ப்பாடா விலக்கின. கதவு திறந்து கொண்டது. அவள் தோழி ராஜம் உள்ளே வந்தாள்.

“ஆ!.....” என்று வீறிட்டாள் லோசனா. “அசடே! ஏதுக்கு இப்படிப் பயந்து கூச்சல் போடுகிறாய்! காணென்ன; பேயா, பிச்சா! வா, உள்ளே போகலாம்” என்று அவள் தோளில் கையை வைத்தாள் ராஜம்.

லோசனாவின் உடலெங்கும் ‘குப்’பென்று வேர்த்து விட்டது. தொண்டை வறண்டது. வாய் திறந்து பேச இயலவில்லை. அவயவங்கள் அணைத்தமே செயலற்றுத்தான் போயின. திக்பிரமைபுடன் நீன்றிருந்த அவளைப் புற்றுவுதுடன் கையைப் பிடித்துப் பரபர வென்று அழைத்துக்கொண்டு கூடத்திற்குச் சென்றாள் ராஜம். அந்த மேஜையைச் சமீபித்ததும் அதன்மீது இருந்த புடவையை எடுத்துப் பிரித்தாள்.

“இதைக் கட்டிக் கொள்வதிலே உனக்கென்ன ஆட்சயம், லோசனா! என்னையும் என் கணவரையும் நடந்து போன விஷயங்களையும் அறிந்திருப்பதனால்தானே உன்மனம் இப்படிப் பீதி அடைகிறது! முன்பின் அறியாத ஒரிடத்திலிருந்து இந்தப் புடவை கிடைத்திருக்கலாம்!...அசடே! இதிலெல்லாம் என்னடி இருக்கிறது! இவையெல்லாம் மூடத்தனமான குருட்டு எண்ணங்களே தவிர வேறில்லை. இப்போது நான் செல்கிறேன். நீ இதை உடுத்திக் கொள். உனக்கு ஒரு குறையும் வராது. ஏன் இந்தப் புடவை சுற்றிச் சுற்றி உன்னிடமே வந்து கொண்டிருக்கிறது தெரியுமா? சதாக்காலமும் உன் நினைவாகவே இருந்த நான் வளைகாப்புக்கென்று இதை எடுத்த போது, ‘அடா! நம்மவளிட அழகிலே சிறந்த லோசனா இதைக் கட்டிக்கொண்டால் எவ்வளவு நன்றாயிருக்கும்!.....’ என்று எண்ணிக் கொண்டேன். பிறகு உடம்பு கடுமையானபோதுகூட, இதை உன்னிடம் கொடுத்து விடும்படி யாரிடமாவது சொல்லிவைக்கும் என்று என் உன் நினைவு சதா உறுத்தியது. ஆனால் முடியவில்லை. அந்த என்னுடைய சங்கடப்பித்தொல்தான் இது மீண்டும் மீண்டும் உன்னிடமே வருகிறது. பைத்தியக்கார எண்ணங்களை மெல்லாம் விட்டு விட்டு நாளைக்கே இதைப் பிரித்துக் கட்டிக் கொள். நான் போய் வருகிறேன்—” இப்படிச் சுற்றிப் புடவையை லோசனாவின் கையிலே கொடுத்து விட்டு வேகமாக நடந்து வாசற்புறம் சென்று மறைந்தாள் ராஜம். குழப்பமான நிலையில் திணறித் திணறி மூச்சுவிட்ட வண்ணம் நீன்றிருந்த லோசனா புடவையை மேஜையிதே வைத்துவிட்டு வாசற்புறம் சென்று கதவைத் தாளிட்டுக்கொண்டு வந்து படுக்கையில் படுத்து மீண்டும் கண் முடிஞாள்.

புட்புவென்று கதவு தட்டும் சத்தம் கேட்டது. திருக்கிட்டுக் கண் விழித்தான் லோசனா. கடிசாரம் கண்ணில் பட்டது. மணி ஐந்து. "லோசனா! லோசனா!" என்று கூப்பாடு போட்டான் சங்கர். அவன் எழுந்திருக்க முயன்றான். ஆனால், "இதுவும் கனவுதானே!" என்ற சந்தேகம் தெளியவில்லை. அவன் படுத்த மயங்கும் அறையில் ஜன்னல் பக்கமாக வந்து கூப்பிட்டான் சங்கர். அப்போதுதான் அவளுக்கு கம்பிக்கையும் தைரியமும் பிறந்தன. எழுந்து சென்று கதவைத் திறந்தான்.

அவன் அவள் முகத்தை ஏறிட்டுப் பார்த்தான். அது பேயறைந்தாற் போன்றிருந்தது. கதவைத் தளரிட்டுக் கொண்டு மொனமமாகவே இருவரும் உள்ளே வந்தார்கள். கூடத்து மேஜை மேல் நிடக்த புடவை அவன் கண்வில் பட்டது. மேலே முடிக்கிடந்த காகிதங்களை அப்புறப்படுத்தி விட்டு அதைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு, "ஏது இது!" என்றான். அவன் தன் சகோதரனின் கடிதத்தை எடுத்துக் கொடுத்தான். மூன்றும் முறையாக அதே புடவை திரும்பி வந்திருக்கிறது என்பதை அறிந்தபோது அவன் கூடப் பெருமூச்சுவிடத்தான் செய்தான், ஒருவிதக் குழப்பத்தோடு!

"உனக்கென்ன உடம்பு!" என்று அவனைக் கேட்டான். சதுகையாக கேள்வி அழுதையைக் கிளப்பிவிட்டது. விசித்துக் கொண்டே,

தான் கண்ட கதவைச் சொன்னான் அவன். அவன் நிதானமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்து விட்டு, "லோசனா, ஒரு கமல்களிப் பெண்களவிலே இப்படிச் சொன்னான் என்றால் அதைச் சாமான்யமாக நினைப்பதற்கில்லை. விசித்தால் கடிக்குமே தவிரப் பாம்பை மிதித்தாலும் விதியில்லா விட்டால் கடிக்காது. இன்று வெள்ளிக்கிழமை. ஸ்காலம் செய்து, தேவியைப் பூஜை செய்து, இதைப் படத்துக்குச் சாற்றிவிட்டு உடுத்துக் கொள். கோபம் ஏற்படும்" என்றான்.

அவன் வார்த்தைக்கு அவன் மறுப்புக் கூறவே இல்லை. அவன் சொன்னபடியே செய்தான். நாளைக் ஆக அவளது மனத்திலிருந்த சிவோசம் குறைந்து தேய்ந்து மறைந்தது. ஒருநாள் சங்கர் "லோசனா! உன் அண்ணாவிடமிருந்து கடிதம் வந்திருக்கிறது. காளைக்கு வருகிறோம் உன்னை அழைக்க. நான் சொன்னதை மறந்து விடாதே. பெண்ணுணல் ராஜலக்ஷ்மி; பிள்ளையானல் ராஜாராமன்...உம்..." என்றான்.

ஒரு மாசத்திற்குப் பிறகு ஒரு நாள். சங்கர் ஆபீசுக்குக் கிளம்பிக் கொண்டிருந்தான். தந்தி வந்தது. அதில், "ராஜம் பிறந்திருக்கிறாள். தாயும் சேயும் சுகம்" என்றிருந்தது. அவன் உள்ளம், அளவற்ற குதூகலமடைந்தது.

ப்ருக் லாக்ஸ்

சாக்ஸெட்மலமிளக்கி

உங்கள் ஆரோக்கியத்திற்கு வேண்டிய முதல் தரமான பேதி மருந்துமாந்திரைகள். சிகப்புடப்பியில் கிடைக்கும் ப்ருக்ஸாக்ஸையே வாங்கவும்.

2, 8, 24. அடங்கிய வரட்டாளான கைகளில் கிடைக்கும். பெரிய கை வசக்குவது மிகவும் சிக்கலானது.

ஒரே இரவில் மலச் சிக்கலை அறவே அகற்று சிந்தி.

W.L.A

சென்னை மாகாணத்துக்கு விற்பனை ஏஜன்டுகள்:

2-உலாச்சி. ஓரியண்டல் மெடிகல்ஸ். 6-ஏஜன்ஸிஸ் 99-A, ஆன்மனை டீகராத் தெரு, மதராஸ்-1

யாரைத் துறப்பது?

◇ எஸ்.வி. எஸ். ◇

அன்று புஸ்தகாலயத்தி லிருந்து இரண்டு கதைப் புஸ்தகங்கள் வாங்கிக் கொண்டு வெங்கடநாராயண ரோடு வழியாக ஏதோ சிந்தித்தவண்ணம் போய்க் கொண்டிருந்தேன்.

அந்தச் சிந்தனையைக் கலைத்தது என் முதுகில் 'சும்' என்று விழுந்த குத்து. அப்பாடா! என்று முதுகை நெளித்துக்கொண்டு திரும்பிப் பார்த்தால், சாம்பு! ஆமாம்! சாம்புவேதான் நின்று கொண்டிருந்தான். "அடபாவி! நீயா? எவ்வளவு பெரிய குத்துடா? முதுகு வலிக்கிறதா?" என்றேன்.

"என்னவோ பெரிசாகக் கையையும் காணும் ஆட்டிக்கொண்டு யோசித்துக் கொண்டு போனாயே! என்ன விசேஷம்? எதைப்பற்றி அவ்வளவு தீவிரமாக யோசித்துக் கொண்டு போனாய்?" என்று ஆவலுடன் கேட்டான்.

"ஒன்றுமில்லை; புஸ்தகாலயத்திலிருந்து இரண்டு கதைப் புஸ்தகங்கள் வாங்கிக் கொண்டு போகிறேன். இவற்றைப் படிப்பதற்கு எங்கே நேரம் இருக்கப் போகிறது என்றுதான் யோசித்துக் கொண்டு வந்தேன்" என்றேன்.

"கதைப் புஸ்தகம் படிக்கக் கூட முடியாமல் அப்படி என்னப்பா வேலை?" என்றான் சாம்பு.

"பொழுது விடிஞ்சு பொழுது போகிறதுக்குள் மனுஷன் எத்தனை க்யூக்களில் சிற்க வேண்டி யிருக்கிறது. அடாடா! எதற்கெடுத்தாலும் க்யூ! எது வாங்கப் போனாலும் க்யூ! மனுஷன் ஆயுசு எல்லாம் க்யூக்களில் சின்றே தீர்ந்து விடும் போலிருக்கிறதே! இதில் படிக்கிறதற்கு எங்கே நேரம் கண்டு பிடிப்பது?" என்று அங்கலாய்த்தேன்.

"ஆமாம்; நீ சொல்வது வாஸ்தவம். நான்கூட இந்த மாதிரி ஒரு காரணத்தால் தான் புஸ்தகம் படிப்பதையே அடியோடு சிறுத்தி விட்டேன்" என்றான் சாம்பு.

"அது என்ன கூத்து?" என்று கேட்டேன். சொல்ல ஆரம்பித்தான் சாம்பு:

ஒரு நாள் ஆபீசிலிருந்து வரும்போது நானும் 'ஸ்பிரி'க்குப் போய் இரண்டு கதைப் புஸ்தகங்கள் எடுத்துக் கொண்டு வீட்டுக்கு வந்தேன். மறுநாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை. காணியில் எழுந்தவுடன் கதைப் புஸ்தகம் எடுத்து வைத்துக் கொண்டேன். இரண்டு பக்கம் படித்திருக்க மாட்டேன். என் மனைவி அங்கே வந்து விட்டாள். 'என்ன? புஸ்தகம் படிக்க ஆரம்பித்து விட்டீர்கள்? அரிசி வாங்கிக் கொண்டு வர ரேஷன் கடைக்குப் போகவில்லையா? இன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை என்று ஞாபகமிருக்கிறதல்லவா?' என்றாள்.

"நன்றாக ஞாபகமிருக்கிறது. இதோ போகிறேன்! புஸ்தகம் படிக்கவில்லை; கதை படிக்கவில்லை; நாவல் படிக்கவில்லை. அப்படிப் படித்தாலும் உன் எதிரில் படிக்கவில்லை. க்யூவில் சின்ற கொண்டாவது படிக்கிறேன்" என்று சொல்லிவிட்டு ரேஷன் கார்டையும் பைகளையும், படித்துக் கொண்டிருந்த கதைப் புஸ்தகத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு புறப்பட்டேன்.

அப்பொழுது காலை நேரம்; மணி ஏழரை. ரேஷன் கடைவாசலில் இரண்டு க்யூ வரிசைகள்—கங்கையும் யமுனையும் போல் வளைந்து சென்றன. ஒன்று ஆண்கள் க்யூ வரிசை; மற்றொன்று பெண்கள் 'க்யூ' வரிசை.

ரேஷன் கடைக்காரர், ஆண்கள் வரிசையில் சிற்பவர் ஒருவருக்குப் 'பில்' போட்டால், அடுத்த பில் பெண்கள் வரிசையில் சிற்பவருக்குப் போடுவார். இப்படி மாறி மாறிப் போட்டுக் கடைசியில் எனக்குப் போடுவதற்குச் சரியாக மூன்று மணி நேரம் ஆகுமென்று தீர்மானித்தேன்.

சாதாரணமாக இவ்வளவு கீளமான க்யூ வரிசைகளைப் பார்த்ததும் 'சசுவரா! மூன்று மணி நேரம் அல்லவா நின்று தொலைய வேண்டி யிருக்கும்

போலிருக்கிறது!' என்று
 மீனைப்பேன். ஆனால் இன்று
 என் கையிலிருந்த புஸ்தகத்தின்
 பக்க எண்களைப் பார்த்தேன்.
 சரியாக 248 பக்கங்கள் இருந்
 தன. மனசுக்கு ரொம்பவும்
 சிம்மதியாக இருந்தது. 'பேய்!
 இந்த மூன்று மணி நேரத்தில்
 இந்தப் புஸ்தகத்தைப் படித்து
 முடித்து விடலாம்' என்று மன
 ஆறுதலைந்தேன். உடனே
 படிக்க ஆரம்பித்து விட்டேன்.

* * *
நீன் கடைசிப் பக்கம்
 படித்துக் கொண்டிருந்தேன்.
 என் பின்னால் நின்று கொண்
 டிருந்தவர் "லார்! புஸ்த
 கத்தை சிம்மதியாக விட்டில்
 போய்ப் படியுங்கள். முதலில்
 கார்டை நீட்டிப் பில் போட்டு,
 அரிசி வாங்கிக் கொண்டு வீட்
 டுக்குப் போங்கள்" என்றார்.

அப்போதுதான் எனக்குப் பிரக்ஞை
 வந்தது. புஸ்தகத்தை மூடி வைத்து
 விட்டு, ரேஷன் கார்டையும் பணத்தையும்
 நீட்டினேன்.

அப்புறம் மணியைப் பார்த்தேன். மணி
 சரியாக 10-30 காட்டியது. "அப்பாடி!
 அவ்வளவு நேரம் ஆகிவிட்டதா!" என்று
 மீனைத்துக் கொண்டேன்.

பொதுவாக அரிசியை வாங்கிக்கொண்டு
 வீட்டுக்குப் போனதும் சூரியனைக் கண்ட
 செந்தாமரையைப் போல் 'அவள்' மூகம்
 மலரும். ஆனால் அன்று மலரவில்லை.
 நான் அரிசிப் பையையும் கோதுமைப்
 பையையும் கீழே வைத்தேனே இல்
 லையோ, "கு கா ன ர் தா ஸ்டோரிலே
 ஆளுக்கு அரை வீசை வெல்லம் தருகிறார்
 களாம். பக்கத்து வீட்டு அம்மாமி
 சொன்னு! அதையும் வாங்கிக் கொண்டு
 வந்து விடுங்களேன்" என்றான்.

"இந்தனை நாழிகை—மூன்று மணி
 நேரம்—க்யூவில் நின்று அரிசி வாங்கி வந்
 திருக்கிறேன். அந்தக் கால் வலி தீருவ
 தற்குள் வெல்லத்துக்குப்போய் சில்லுடா
 என்கிறயே! என்ன அக்கிரமம் இது!
 கொஞ்சம்கூட இரக்கம் கிடையாதா?"
 என்று கோபித்துக் கொண்டேன்.

"இதுதான் கோபித்துக் கொள்ளுகிற
 லக்ஷணமோ? கெஞ்சினேன்! என்று
 சொல்லப்பா!" என்று இடைமறித்துக்
 கூறினேன்.]

"எப்படி வேண்டுமானாலும் வைத்துக்
 கொள் அப்பா! நான் இதைச் சொன்ன
 தும் எந்தக் தேக்கத்திலிருந்து எந்த நிலை
 வாயிலிலிருந்துதான் வருகிறதோ தெரிய

வில்லை—அந்தக் கண்ணீர், பெரு
 வெள்ளமாக வந்து விட்டது
 அவள் கண்களில்.

"ஏதோ வெல்லம் விட்டில்
 இல்லையே! கிடைக்கும்போதே
 வாங்கி வைத்தால் சமய சந்தர்ப்
 பத்துக்கு உபயோகப்படுமே
 என்று சொன்னால் இப்படிக்
 கோபித்துக் கொள்கிறீர்களே?"
 என்று கண்ணீரிடையே கூறி
 னான் என் மனைவி.

"சரி, நான் போய்விட்டு
 வருகிறேன். நேற்று 'கூப்ரரி'யி
 லிருந்து இன்னொரு புஸ்தகம்
 வாங்கி வந்தேனே! அதை
 எடு! வெல்லம் வாங்கும் க்யூ
 வரிசையில் நின்று கொண்டு
 அதையும் படித்து முடித்து விடு
 கிறேன்" என்றேன்.

இதை நான் கூறியதும் அவள்
 பிரமைபிடித்து நின்றுவிட்டாள்.
 "விஷயம் என்ன?" என்று
 கேட்டேன்.

"வீட்டில் அரிசி யில்லாததால் சமைக்க
 வழி யில்லாமல் இத்தனை நாழிகையும்
 அந்தப் புஸ்தகத்தைத்தான் படித்துக்
 கொண்டிருந்தேன். அதில் இன்னும்
 அறுபது பக்கம் பாக்கி யிருக்கிறது. அந்த
 அறுபது பக்கத்தையும், உலையில் அரிசி
 களைந்து போட்டு விட்டு, நீங்கள் இரண்டு
 மணி நேரம் க்யூவில் நின்று வெல்லம்
 வாங்கி வருவதற்குள் படித்து விடலாம்
 என்று பார்த்தேன்" என்றான்.

எப்படி யிருக்கிறது கதை!
 "அன்றைய தினத்திலிருந்து நான்
 புஸ்தகம் படிக்கிறதையே சிறுத்தி விட்
 டேன்" என்றான் என் நண்பன் சாம்பு.

"அது சரி! நீ எப்பொழுது கல்யாணம்
 செய்து கொண்டாய்? எனக்கு ஒரு அழைப்
 புக் கூட அனுப்ப வில்லையே" என்றேன்.

"சரிதான்! நான் சொன்ன தெல்லாம்
 உண்மை என்று நம்பி விட்டாயோ!
 கும்மா! கற்பனை செய்து பார்த்தேன்—
 நல்லபடியாக க்யூவில் எப்படிப் பொழுது
 போக்குவது என்று. க்யூ வ ரி சை யில்
 நின்று புஸ்தகம் படிக்கலாம் என்று
 தோன்றிற்று. அதிலும் இந்தமாதிரி ஒரு
 தாம்பத்யக் கலகம் ஏற்படும் என்றி
 தோன்றியது. அதனால்தான் கிரகஸ்
 தர்கள் புஸ்தகம் படிப்பதை சிறுத்திவிட
 வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்தேன்!"

"சரிதான் போ! தாம்பத்யக் கலகம்
 ஏற்படும் என்பதற்காக யாராகிலும் புஸ்த
 கத்தைத் துறப்பார்களா என்ன?"

"மனைவியைத் துறக்க முடியாது, பார்!
 அதனும் புஸ்தகத்தைத்தான் துறந்தாக
 வேண்டும்" என்று முடித்தான் சாம்பு.

உரோமத்தை உதிர்த்து

உருவைக் குலைக்கும்

சரும வியாதிகளை

உலகப் புகழ் பெற்ற ஜாம்பக் சொஸ்தமாக்கும்

உரோமம் உதிர்த்து உருக்குலைக்கும் சரும வியாதிகளால் அவதியுறுவானேன்? சரிவர ஜாம்பக் உபயோகித்து வந்தால் அந்த ரோகங்களைப் போக்கி உங்கள் சருமத்திற்கு ஆரோக்கியமளிக்கிறது. ஜாம்பக்கிலுள்ள அபூர்வமான மூலிகை

மருந்து சத்துக்கள் சருமத்தின் ஊடே சென்று விடுகின்றன. அதனால்தான் ஜாம்பக் வெகு விரைவில் - நமைச்சல் வேக்காடுகளை ஆற்றி, சருமத்திலேற்படும்

கசியைத் தடுத்து வியாதிக்கீருமிகளைக் கொன்று, புண்பட்ட சருமத்தைப் பண்படுத்துகிறது. மிருகக் கொழுப்பு கலப்பற்றது என்பதற்கு உத்தரவாதம்

எப்போதும்
உபயோகிப்புக

Zam-Buk

ஆதலவித்து குணமாக்கும் கீருமி நாசனக் கவிப்பு

vo 4

விருதுநகர் ஹிந்து நாடார்கள்

செந்திக்குமார நாடார் காலேஜ் கட்டிட நிதிக்காக

ஸ்ரீமதி எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி

உதவும் சங்கீதக் கச்சேரி

○○○

ஸ்ரீ ஆர். கே. வெங்கட்டராம சாஸ்திரி ...	வயலின்
கல்பாத்தி ஸ்ரீ ராமநாதன் ...	மிருதங்கம்
ஆலங்குடி ஸ்ரீ ராமசத்திரன் ...	கடம்

○○○

13 - 4 - 1951 வெள்ளிக்கிழமை மாலை 6 மணிக்கு

விருதுநகர் ஷாத்திரியப் பெண் பாடசாலையில் அமைக்கப் பட்டிருக்கும் விஸ்தாரமான பந்தலில் நடைபெறும்

டிக்கட்டுகள் : ரூ. 250/-, 100/-, 50/-, 25/- & ரூ. 10/-

வே. வ. இராமசாமி,
கரல்பாண்டெண்ட் & காரியதரிசி

மக்கிய கேந்திரம்

~ ரிஜயமணி ~

ஈரான்—1

ஈரான் அல்லது பாரசீக தேசம் பாரத நாட்டைப் போல் பல்வேறு அம்சங்களிலும் சிறப்பு வாய்ந்தது.

ஏராளமான போர் வீரர்கள், சாம்ராஜ்ய சிற்பிகள், கலா நியுணர்ர்கள், மதத் தலைவர்கள், கவிச் சிரேஷ்டர்கள் முதலியோரை உற்பத்தி செய்து பெருமையடைந்த ஈரானுக்கு ௪0 இந்த உலகில் ஒரு சில நாடுகளே உண்டு என்பது சரித்திராசிரியர்களின் தீர்ப்பு ஆகும்.

அத்தகைய சேரும் சிறப்பும், புகழும் பெருமையும் பெற்று விளங்கிய ஈரானுக்கு, ஆப்கானிஸ்தான் எல்லைக் கடந்து செல்லுவோம்.

பாரசீக தேசத்தின் பெயர்தான் இக்காலத்தில் ஈரான் என்று மாற்றப் பட்டிருக்கிறது. "ஈரான் என்ற வார்த்தை 'ஆரியர்களின் நாடு' என்று பொருள் படும். ஆரியர்கள் இரு பிரிவினர் ஆவர். ஒரு பிரிவினரின் சந்ததிகள் ஈரானியர்கள்; மற்றொரு பிரிவினரின் சந்ததிகள் இந்தியர்கள்" என்று சரித்திர ஆராய்ச்சி நியுணர்ர்கள் கூறுகின்றனர்.

ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன் ஈரான் கமிஷன் இந்தியாவுக்கு விஜயம் செய்த போது, அதன் தலைவர் ஒரு விஷயத்தை வெளியிட்டார். "ஈரானியர்களும் இந்தியர்களும் சகோதரர்கள் என்பதை விளக்கிப் பண்டைய பாரசீகக் கதைகள் இருக்கின்றன" என்று அவர் கூறினார்.

தற்போது ஈராண் ஆட்சி புரிந்துவரும் முகமது ரிஜா பல்லெவியின் தந்தையான ரிஜா கான் தம்முடைய ராஜ்யத்தின் பெயர் இனி பாரசீகம் என்று வழங்கப்படக் கூடாது; ஈரான் என்றே வழங்கப்பட வேண்டும் என்று பிரகடனம் விடுத்தார்.

அறிவிருந்துதான் பாரசீகம் என்ற பெயர் மறைந்து. இப்போது ஈரான் என்று வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

எனினும் மேற்படி தேசத்தின் பண்டைய சரித்திரத்தைப் பற்றி விவரிக்கும் போது மாத்திரம் பாரசீகம் என்று குறிப்பிடுவதே பொருத்தமாக இருக்கும்.

இரிஸ்துவ சகாப்தத்துக்கு முன் உருவாகிய பாரசீக சாம்ராஜ்யம் பாஞ்சாலத்திலிருந்து எகிப்து வரையிலும் பரந்து விரிந்து கிடந்தது. ஐரோப்பாவைச் சேர்ந்த இரண்டொரு பிரதேசங்கள்கூட மேற்படி சாம்ராஜ்யத்துக்கு உட்பட்டிருந்தன. அக்காலத்திலே பாரசீக சாம்ராஜ்யத்தைக் காட்டிலும் பெரிய சாம்ராஜ்யம் உலகத்திலேயே வேறு இல்லை.

இந்தியாவைச் சேர்ந்த ஒரு சிறு பகுதியும் அக்காலத்தில் பாரசீக சாம்ராஜ்யத்தில் சேர்ந்திருந்தது. மேற்படி இந்தியப் பிரதேசம் வருஷா வருஷம்

பாரசீகத்துக்குப் பத்து லட்சம் பவுன் பெறுமானம் உள்ள தங்கம், கப்பம் கட்டி வந்ததாக உலகப் பிரசித்தி பெற்ற கிரேக்க சரித்திராசிரியர் ஹேராடோடஸ் எழுதி வைத்துள்ளார்.

பாரசீக சாம்ராஜ்யத்தை அமைத்த ஸைரஸ், டேரியஸ் முதலிய மன்னாதி மன்னர்கள் மகத்தான கீர்த்தியுடன் விளங்கினார்கள். எனினும், மன்னாசையும் போர்களும் உலகத்தில் பல சாம்ராஜ்யங்களின் முடிவுக்குக் காரணமாக அமைந்தது போலவே,

பாரசீக சாம்ராஜ்யத்தின் முடிவுக்கும் காரணமாக அமைந்தன.

கிறிஸ்துவ சகாப்தம் ஆரம்பமாவதற்குப் பல் நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் பாரசீக சாம்ராஜ்யத்தின் புகழ் உச்ச நிலையில் இருந்தது. அப்போது அது கிரீஸ் நாட்டின் மீது படையெடுத்தது. பாரசீக சிப்பாய்கள் சிறந்த வீரர்கள் என்றாலும், பாரசீகத்திலிருந்து நூற்றுக்கணக்கான மைல் தூரத்தில் உள்ள கிரீஸ் தேசம் வரையில் அந்தக் காலத்தில் செல்வது என்பது சுலபமான காரியம் அல்ல. எனவே கிரீஸ் தேசம் போய்ச் சேருவதற்குள்ளே உணவுக் கஷ்டம், நோய் முதலியவை காரணமாக

ஷா அப்பாஸ்

அவர்கள் திரும்பி விடும்படி கேர்ந்தது. பிறகு மறுபடியும் கி. மு. 490-ம் வருஷம் பாரசீகர்கள் கிரீஸ்மீது படையெடுக்க முற்பட்டார்கள். இந்தத் தடவை, ஏற்கெனவே தங்களுடைய முயற்சி தோல்வியுற்றதற்குக் காரணமாக இருந்த தரைப்பாதை வழியாக அவர்கள் செல்லவில்லை. கடற்பாதை வழியாகச் சென்று மராதான் என்ற இடத்தில் போய் இறங்கினார்கள். அப்போது பாரசீக சாம்ராஜ்யத்தின் சக்கரவர்த்தியாக விளங்கிய டேரியஸ் யாராலும் ஜெயிக்க முடியாதவர் என்று கிரீத்தி பெற்றிருந்ததால், அவரது சிப்பாய்களின் படையெடுப்பைக் கண்டு கிரீஸ் வீரர்கள் ஈடுபட்டனர். இருந்தாலும் அதற்காகச் சுதந்திரத்தைப் பறி கொடுத்துவிட முடியுமா?

மராதானில் மகா உத்தமன் போர் நடந்தது. யாரும் எதிர்பாராத விதமாகக் கிரீஸ் சிப்பாய்கள் வெற்றி பெற்றனர். எண்ணிக்கையிலும் பலத்திலும் குறைவாக இருந்தும், உயிரைக் காட்டிலும் சுதந்திரம் பெரிது என்ற வெறியே கிரீஸ் படைகள் வெற்றிபெற்றதற்குக் காரணம் என்று சரித்திரம் கூறுகிறது. உலக சரித்திரத்தை மாற்றியமைத்த பதினாந்து உலக மகாயுத்தங்களில் மராதான் யுத்தமும் ஒன்று எனச் சரித்திராசிரியர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கின்றனர். மராதான் போரைப் பற்றி மேல் நாட்டுக் கவிஞர் பாடல்களும் இயற்றியுள்ளனர்.

மராதான் யுத்தத்தில் கிரேக்கர்கள் வெற்றி பெற்றிரர் விட்டால், பாரசீகர்கள் ஐரோப்பா முழுவதையும் தங்களுடைய

சாம்ராஜ்யத்தின் கீழ் கொண்டுவந்திருப்பார்கள்! வத்தீனை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ள ஆங்கில பாஷை பாரசீக பாஷையின் அடிப்படையில் உருவாகியிருக்கும்! ஐரோப்பாவில் கிறிஸ்துவ மதத்துக்குப் பதிலாக லொரோஸ்திரிய மதம் பரவியிருக்கும்!—இவ்வாறு சரித்திராசிரியர்கள் தங்களுடைய அபிப்பிராயத்தைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

டேரியஸ் மன்னனுக்குப் பிறகும் பாரசீகர்கள் கிரீஸ் நாட்டைத் தங்கள் வசப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆசையை விடவில்லை! பத்து வருஷங்களுக்குப் பிறகு, அதாவது 2431 ஆண்டுகளுக்கு முன் மறுபடியும் கிரீஸ்மீது

நடந்த போரில் பாரசீகர்கள் வெற்றி பெற்றார்கள். எனினும், அவர்களுடைய கப்பல்கள் எல்லாம் நாசமாக்கப் பட்டதால் மேற்படி வெற்றியே அவர்களுக்குத் தோல்வியாக முடிந்தது! அதிலிருந்து பாரசீக சாம்ராஜ்யத்தின் வீழ்ச்சி ஆரம்பமாயிற்று. அலெக்ஸாண்டர் காலத்தில் அதன் வீழ்ச்சி முற்றுப் பெற்றது.

கிறிஸ்துவ சகாப்தத்துக்குப் பின் மூன்றாவது நூற்றாண்டில் பாரசீகர்கள் மறுபடியும் தலைதாக்க முற்பட்டார்கள். ஆனால், பல நூற்றாண்டுகளாக அவர்கள் போர்களில் ஈடுபட்டுச் சோர்வடைந்து இருந்ததால், அப்போது பல ஆசிரியா நாடுகளையும் தங்களுக்கு அடிபணியும்படி செய்த அரசியர்கள் பாரசீகத்திலும் கி. பி. 641-ல் சுலபமாக ஆதிக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள். அதிலிருந்து பாரசீகத்தில் லொரோஸ்திரிய (Zoroastrianism) மதத்தின் செல்வாக்கும் பௌத்த மதத்தின் செல்வாக்கும் குறையலாயிற்று. இஸ்லாம் மதம் பரவத் தொடங்கியது.

பதினாறாம் நூற்றாண்டில் பாரசீகத்தை ஆட்சி புரிந்த முஸ்லிம் மன்னர்களில் ஒருவரான ஷா அப்பாஸின் காலத்தில் தான் அந்த நாட்டில் கலைகளும் கைத்தொழில்களும் அபிவிருத்தி யடைந்தன. எனவே, ஷா அப்பாஸ் மன்னரை ஈரானியர்கள் இன்றளவும் நன்றியுடன் நினைவு கூர்ந்து வருகிறார்கள்.

ஷா அப்பாஸ் ஆட்சி புரிந்த காலத்தில் இஸ்பஹான் ஈரானின் தலைநகராக இருந்தது. உலகத்தில் உள்ள மிகவும் அழகிய நகரங்களுள் இஸ்பஹான் ஒன்றாகும்.

அக்காலத்தில் அங்கு அற்புதமான கட்டிடங்கள் சிர்மாணிக்கப்பட்டன. சிற்பமும் ஓவியமும் அபாரமாக அபிவிருத்தியடைந்தன. மேற்படி சிற்பங்களுக்கு முக்கிய காரணமாக விளங்கிய ஷா அப்பாஸ் மன்னர் 1587 லிருந்து 1629-ம் வருஷம் வரையில் பாரசீகத்தைத் திறம்பட ஆட்சி புரிந்து வந்தார்.

அவரது காலத்திலும் அத்தேசத்தின் மீது அன்னியர்களின் படையெடுப்பு சிற்கவில்லை. எனினும் அவ்வாறு படையெடுத்த துருக்கியர்களையும் மற்றவர்களையும் வீரட்டுவதில் ஷா அப்பாஸ் வெற்றி பெற்றார். அத்துடன் சில்லாமல் பாரசீக நாட்டை மேற்கொண்டு பலப்படுத்தியதுடன், தொலைவில் உள்ள மேல்நாடுகளுடன் தொடர்பு வைத்துக் கொள்ள முற்பட்டார்.

அவரது காலத்தில் பாரசீகத்தின் தலைநகராக விளங்கிய இஸ்பஹானில் சிர்மாணிக்கப்பட்ட கட்டிடங்களின் வனப்பு உலக யாத்ரீகர்களின் கவனத்தை வெகுவாக ஆகர்ஷித்தது.

ஆக்ராவில் உள்ள தாஜ் மஹால் பாரசீகச் சிற்பக் கலையையே அடிப்படையாகக் கொண்டதெனில், இஸ்பஹான் நகரக் கட்டிடங்கள் உலகத்தோரைப்

பிரமிக்க வைத்ததைக் குறித்து ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

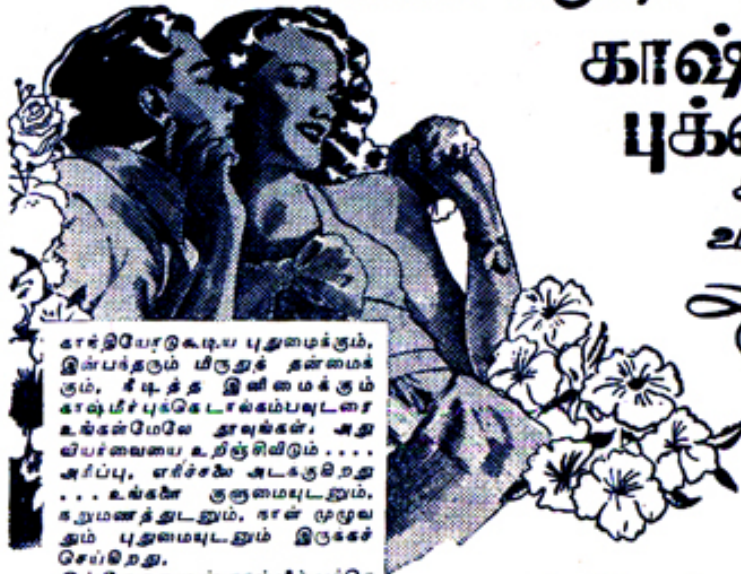
அக்பர், ஜிஹாங்கீர் காலத்தில்தான் ஷா அப்பாஸ் பாரசீக மன்னராக விளங்கினார். அப்போது ஆப்கானிஸ்தான் இந்திய மொகலாய சாம்ராஜ்யத்துக்கு உட்பட்டிருந்ததால், பாரசீகத்துக்கும் இந்திய சாம்ராஜ்யத்துக்கும் நெருங்கிய உறவு இருந்து வந்தது என்று தெரிகிறது. ஷா அப்பாஸ் காலத்திலே பாரசீகத்தில் அமைதி நிலவியது என்றாலும், 1725-ம் வருஷம் மறுபடியும் பாரசீகம் அன்னியரின் படையெடுப்புக்கு உள்ளாக நேர்ந்தது. இந்தத் தடவை அடுத்துள்ள ஆப்கானியர்களே பாரசீகத்தின்மீது படையெடுக்கத் துணிந்தனர்.

எனினும் அப்போது பாரசீகத்தை ஆட்சிபுரிந்த நாதர் ஷா ஆப்கானியர்களைத் தோற்கடித்தான். ஆப்கானியர்கள் பாரசீகத்தின்மீது படையெடுத்தது இந்தியாவுக்கு ஆபத்தாக முடிந்தது. ஏனெனில், ஆப்கானியர்கள் தோல்வியுற்றதைக் கண்டு கர்வம் கொண்ட நாதர் ஷா இந்தியாமீது படையெடுத்தான். அப்போது அவன் இந்திய மக்களைப் படுகொலை செய்ததும் டில்லிமா நகரைக் கொள்ளையிட்டதும் ஏற்கெனவே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

மானிடர்கள் விரும்பும் பரிமளத்திற்கு

**காஷ்மீர்
புக்கை**

**சாமாங்களை
உபயாகியுங்கள்**

காஷ்மீரோடுகூடிய புதுமைக்கும், இப்பத்தரும் மிருதுக் தன்மைக்கும், சீடித்த இனிமைக்கும் காஷ்மீர் புக்கை டால்கம்பவுடரை உங்கள்மேலே தூவுங்கள். அது விசுவமைய உறிஞ்சியிரும்.... அரிப்பு, எரிச்சலை அடக்குகிறது... உங்கள் குணமையுடனும், நறுமணத்துடனும், நான் முழுவதும் புதுமைமையுடனும் இருக்கச் செய்கிறது. இன்றே ஒரு டீன் காஷ்மீர் புக்கை டால்கம்ப பவுடரை வாங்கி சீட்புற்கு எடுத்துச்செய்துங்கள்!

காஷ்மீர் புக்கை டால்கம்ப பவுடர்

1806-ம் வருஷத்திலிருந்து கேரல் கேட் உயர்ந்த எகத்திற்கு பெயர்போனது. ca/ma

நீந்தையின் பாசம்

குஞ்சிதபாதம்

டாக்டரின் மேஜையின்மேல் இருக்கிற கைக் கடிக்காரத்தைப் பார்க்கிறேன். மணி நாலாக இன்னும் ஐந்து சிமிஷ்கள் பாக்கி. டாக்டர் மேஜையின் மேல் குவியல் குவியலாகப் புத்தகங்களைப் பரப்பி யிருக்கிறார். ஒவ்வொன்றாக எடுத்துப் பிரித்துப் பிரித்துப் பார்த்துச் சமாதானம் அடையாமல் போடுகிறார். நான் யோசனையுடன் சுற்றுமுற்றும் பார்க்கிறேன். சுவரில் உள்ள காலண்டரின் தாள்கள் காற்றில் சலசலக்கின்றன. சற்றுத் தூரத்தில் மருந்து கலந்து கொடுப்பவன் தரையில் எதையோ சிறுத்துக் கொண்டிருக்கிறான். மறுபடியும் கடிக்காரத்தைப் பார்க்கிறேன். கடிக்காரத்தின் கடுவிலுள்ள விநாடி முள் சுழன்று கொண்டே யிருக்கிறது. மணி நான்கு.

“சௌந்தரம்! புஸ்தகங்களை யெல்லாம் எடுத்து வை” என்கிறார் டாக்டர் அலுப்புடன், “வாருங்கள் போகலாமா?” என்று கேட்கிறேன் நான்.

“மருந்துதான் கொடுக்கலாம். நான் வேறு என்ன செய்ய முடியும்? பாசக் கயிற்றைத் தூக்கிக் கொண்டு வந்து சிறுமும் யமனை ‘சில்’ என்று சிறுத்தி வைக்க முடியுமா? வியாதி என்ன தென்று எனக்குப் புலப்படவில்லை. இவ்வளவு நேரம் புஸ்தகங்களை யெல்லாம் பார்த்தேன். நீங்களும் எத்தனையோ பெரிய பெரிய டாக்டர்களைக் கூப்பிட்டுப் பார்க்கச் சொல்லி யிருக்கிறீர்கள். காலையில்தானே வந்து பார்த்தேன்? இப்பொழுது நான் என்ன செய்ய முடியும்?” என்கிறார் அவர்.

அவரும் என்ன செய்வார் இதற்கு மேல்? நான் ஒரு மளிகைக் கடையில் குமாஸ்தா. என் முதலாளியின் மகள் நோய் வாய்ப்பட்டிருக்கிறாள். ஒரு மாதமாகச் சொல்லி வைத்தாற் போல மாலை மூன்று மணி யானதும் உடல் சில்லிட்டுப் போகிறது. கட்டையோடு கட்டையாகப் போட்டு விடுகிறது. எத்தனையோ சிறந்த வைத்தியர்கள் பார்த்தும் குணம் இல்லை. இன்ன வியாதி என்று சிர்ணயிப்பதே கடினமாக இருக்கிறது. இன்று டாக்டர் முத்துவை அழைத்துப் போக வந்திருக்கிறேன். அவர் என் முதலாளியின் குடும்ப வைத்தியர்.

“சற்று இருங்கள். காப்பி சாப்பிட்டு விட்டு வருகிறேன்” என்று சொல்லிவிட்டு டாக்டர் வீட்டுக்குள்ளே போகிறார். நான் அருகிலிருந்த விசிப்பலகையின் மேல் உட்காருகிறேன். ஒரு கிழவர் வருகிறார்.

“டாக்டர் இருக்கிறாரா?” என்று என்னைக் கேட்கிறார் அந்தக் கிழவர்.

“உள்ளே போயிருக்கிறார். வருவார், சற்று இருங்கள்” என்கிறேன்.

கிழவர் ஒரு நாற்காலியில் உட்காருகிறார். அவருக்கு வயது எழுபது இருக்கலாம். கூடிவரம் செய்து கொண்டு அதிக நாளாகியிருக்கும். தாடி என்று சொல்லும்படியும் மயிர் வளரவில்லை. தலையில் பெரிய முண்டாசு சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறார். அழக்கேறிய கிழிந்த பழுப்பு சிறக் கோட்டுப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். சட்டையில் எல்லாப் பித்தான் களும் இல்லை. சில குண்டுசிகளினால் சட்டையின் இரு புற முனைகளையும் இணைத்திருக்கிறார். இடது மாப்புப் புறத்திலுள்ள பையிலிருந்து நகங்கிப் போயிருக்கும் அலுமினியக் கண்ணாடிக்கூடு வெளியில் எட்டிப் பார்க்கிறது. ஒரு காலத்தில் குடைக்காம்பாக இருந்த பிரப்பு இப்பொழுது அவருடைய ‘நடைத் தடி’ யாக விளங்குகிறது. மருள விழ்க்கும் அவருடைய கண்களின் பார்வை என் கண்களின் வழியே நுழைந்து என் முதுகு எலும்புகளின் இடையே ஊடுருவிச் செல்வது போல அச்சம் விளைவிப்பதாக இருக்கிறது. அவர் என்னை ஒன்றும் செய்ய மாட்டார். ஆனாலும் மலைச் சிகரத்திலிருந்து பள்ளத்தாக்கைப் பார்த்து விழுந்து விடுவோமோ என்று கற்பனை செய்து பயப்படுவது போல, விவரமறியாமல் பயமடைகிறேன். விஷப் பார்வையாக இருக்கிறது அவர் பார்வை. அல்லது அந்தமில்லாத பயம்தானா எனக்கு?

பிரம்பின் வளைத்த தலைப்புறத்தின் மேல் நெற்றியைச் சாய்த்துக் கொள்கிறார் அவர். பன்றி உறுமுவது போல உறுமுகிறார். கூரிய நகங்களால் அவரைக் கௌவிக் கொள்ளும் மரணத்திலிருந்து விடுதலை பெறத் திணறுவது போல இருக்கிறார் அவர். சற்றைக் கொருதரம் தலையைச் சிலிர்த்துகிறார். அவர் கை கால்கள் வெட வெட வென்று உதறிப் பதறுகின்றன.

நான் மறுபடி மேஜையைப் பார்க்கிறேன். காசுநீர் பறக்காமலிருக்க மேலே வைக்கும் கனமான கண்ணாடிக் கோளத்தில் மேலேயுள்ள மின்சார விசிறியும், சுற்று வட்டத்திலுள்ள கண்ணாடி பிரோக்களும் பிரதிபலிக்கின்றன. தருப்பிடிக்காத எஃகினாலான கைக் கெடியா ரத்தின் பட்டை பூரான் போலத் தோற்ற மளிக்கிறது. விநாடி முள் சுழன்று காலம் சில்லாமல் நகர்ந்து கொண்டே யிருப்பதை அறிவுறுத்துகிறது.

டாக்டர் வருகிறார்' கைக் குட்டையினால் கைகளைத் துடைத்துக் கொண்டே. கிழவர் டாக்டரைப் பார்த்ததும் எழுந்திருக்கிறார். திடுக்கிட்டு, "உட்காருங்கள், உட்காருங்கள்" என்கிறார் டாக்டர்.

"பையனுக்கு உடம்பில் உஷ்ணம் அதிகமாக இருக்கிறது. தூக்கமே இல்லை. தாங்கள் வந்து பார்த்தீர்களால் நல்லது. தங்களை அழைத்துக் கொண்டு போகத்தான் வந்தேன், டாக்டர்!" என்கிறார் கிழவர்.

"சரி சரி பார்க்கலாம், பார்க்கலாம்!" என்கிறார் டாக்டர்.

"அப்படிச் சொல்லக் கூடாது! தயவு செய்ய வேணும்! உடனே வாருங்கள்! கேட்கிற பணம் தருகிறேன்" என்று தழுதழுத்த குரலில் கெஞ்சுகிறார் அந்தக் கிழவர். எனக்கு ரொம்பவும் மனத்தில் பரிதாபமாக இருக்கிறது.

"நல்லது! ஆகட்டும்!" என்கிறார் டாக்டர் அசிரத்தையாக.

எனக்கு மனம் வேதனைப் படுகிறது. இப்படியா இருக்கிறது ஒரு டாக்டர் என்றால்? என்ன அசிரத்தை!

கிழவர் பணம் கொடுப்பதில்லையோ சரியாக? இதற்கு முன் கொடுக்க வேண்டிய பாக்டியே ரொம்பப் சிற்சிறதோ? நான் அநுதாபப் படுகிறதனால் பிரயோசனம் என்ன? என்னுடைய சம்பளமே சொற்பம். நானே செலவுக்குக் கடன் வாங்கியாக வேண்டி யிருக்கிறது. நான் பிரபுவாக ஆகிவிட்டேனான் இத்த மாதிரி மனிதர்களுக்கு உதவுவேன். ஆனால் பிரபுவாக ஆகும்போது தயான சிந்தை இருக்குமோ, என்னவோ? நான் கஷ்டப் படுகிற மனிதனை இருப்பதனால் பிறர் கஷ்டம் எனக்குப் புரிகிறது. கஷ்டப் படாத பிரபுவாக இருந்தால் எப்படிப் பிறருடைய கஷ்டம் புரியும்?

"ரொம்பத் தொந்தரவு செய்கிறீர்களே? போய்விட்டு வாருங்கள்!" என்கிறார் டாக்டர்.

டாக்டரிடம் எனக்குள்ள மதிப்பு முழுவதும் மறைந்து விடுகிறது. ஆனால் நான் ஒரு குமாஸ்தாதானே! நான் வாய் திறந்து ஒரு வார்த்தை டாக்டரிடம் இந்த விஷயமாகச் சொல்லிவிட முடியுமா?

கிழவரின் முகத்தில் பிரேதக் களை ஏற்பட்டு விடுகிறது.

"இவரைத் தெரியுமா? இவர்தாம் ராவ்பகதூர் ரகுநந்தன சாஸ்திரியார் எம். ஏ. பி. எல். மாஜிசட்டசபை அங்கத்தினர்; ஜில்லா போர்ட் மாஜி தலைவர்" என்று டாக்டர் என்னிடம் சொல்கிறார். டாக்டரிடம் வெறுப்பு உண்டாகிறது எனக்கு. டாக்டர் பரிசாசம் வேறு

செய்கிறாரா? பெரிய பதவிகளில் இருந்த இந்த வயதான மனிதரை ஏன் இப்படி அகௌரவப் படுத்த வேண்டும்?

"டாக்டர்! நீங்கள் உடனே என்னோடு புறப்பட்டு வந்துதான் ஆக வேண்டும். பையன் ராமலிங்கம் தத்தனிக்கிறான்" என்கிறார் கிழவர். கிழவரைக் கையைப் பிடித்து அப்பால் இழுத்துக் கொண்டு போய், 'வேறு எத்தனையோ டாக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். ஏன் இவரைக் கெஞ்சுகிறீர்கள்?' என்று கேட்டுவிட வேண்டும் போலிருக்கிறது எனக்கு.

டாக்டர் கவலை வென்று சிரிக்கிறார். நான் முகத்தைச் சிணுங்குகிறேன்.

"சாஸ்திரியார்! இவரைத் தெரியுமா உங்களுக்கு?" என்று என்னைச் சுட்டிக் காட்டிக் கேட்கிறார் டாக்டர்.

"தெரியாது" என்று அறிவிப்பவர் போலவும், தெரிந்து கொள்ள விருப்பமில்லாதவர் போலவும் சாஸ்திரியார் தலையை அசைக்கிறார்.

டாக்டர் என்னைப் பார்த்துக் கண்களைச் சிமிட்டுகிறார்.

எனக்குக் குழப்பம் மேன்மேலும் ஏற்படுகிறது.

"சாஸ்திரியார், இவர் சென்னை யிருந்து இன்று காலைதான் வந்தார்; கேற்று ஹாஸ்டலுக்குப் போயிருந்தாராம். உங்கள் பையனைப் பார்த்தாராம். அவரோடு சாத்திரி சாப்பிட்டாராம். செனக் கியமாக இருக்கிறாராம். சந்தியா வந்தனம் கூடச் செய்கிறாராம். என்ன ஐயா, சொல்லும்! ராமலிங்கம் இவருடைய பிள்ளைதான். தெரிந்து கொண்டீரா?" என்கிறார் டாக்டர். மறுபடியும் டாக்டர் கண் சிமிட்டுகிறார்.

"ஓகோ, அப்படியா, எனக்குத் தெரியாதே!" என்று ஒன்றிலும் பட்டுக் கொள்ளாமல் சொல்லி வைக்கிறேன் நான்.

கிழவர் என்னைப் பார்த்து, "ராமலிங்கம் உடம்பு ஒன்றுமில்லாமல் செளக்கியமாக இருக்கிறானா?" என்கிறார்,

"இருக்கிறான்" என்கிறேன் நான். நான் சொல்வதன் அர்த்தம். எனக்கே விளங்கவில்லை.

"என்ன சாஸ்திரியார்! இன்று காலை ராமலிங்கத்தினிடமிருந்து கடிதம் வந்தது. உங்களை அழைத்து கொண்டிராமல் விட்டோடு இருக்கச் சொல்ல வேண்டும் என்று எனக்கு எழுதியிருக்கிறான். பி. எல். வகுப்பிலேயே அவன்தான் முதலாம். பரீட்சைகளில் நல்ல மார்க்கு. சினிமா டிராமாவுக் கெல்லாம் போவதில்லை, உங்கள் பிள்ளை. குடும்பி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறான். விபூதியிட்டுக் கொள்கிறான். அவனைப் போல ஆசாரமாக வேறு யாரும் அந்தக் காலேஜிலேயே இல்லை என்று எல்லோரும் சொல்கிறார்கள். தாங்கள் கவலைப்பட வேண்டாம். போய் விட்டு வருகிறீர்களா?" என்கிறார் டாக்டர்.

கிழவர் "கமல்காரம்" என்று சொல்லிக் கும்பிடு போடுகிறார். எழுந்து கடிக்காரத்தின் பெண்ணும் போலத் தள்ளாடிக் கொண்டு போகிறார்.

அவர் பைத்தியமா, நான் பைத்தியமா, டாக்டர் பைத்தியமா என்ற ஆராய்ச்சியிலே ஈடுபட்டிருக்கிறேன், நான்.

"செளந்தரம்! பெட்டியைக் கொண்டு போய்க் காரிலே வை!" என்கிறார் டாக்டர். செளந்தரம் மருந்துப் பெட்டியை எடுத்துப் போகிறான்.

டாக்டர் என்னைப் பார்க்கிறார்.

நான் அவரைப் பார்க்கிறேன்.

"என்ன ஐயா! நீர் சொல்லும், கதை எழுதுகிறீர் பத்திரிகைகளுக்கு! கிழவர் பைத்தியமா?" என்று கேட்கிறார். நான் பதில் சொல்லாமல் இருக்கிறேன்.

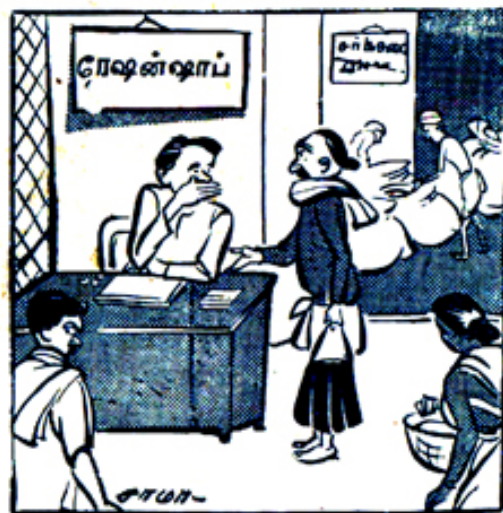
"வாரும், சொல்கிறேன்!" என்று சொல்லியவாரே டாக்டர் வெளியில் போகிறார்; நானும் அவருடன் போகிறேன்.

பல வருஷங்களாக உழைத்த களைப்பால் அலுத்து சிற்றிறது வாசலில் ஒரு மோட்டார். செளந்தரம் முன்புறம் உட்கார்ந்திருக்கிறான். மருந்து கலந்து கொடுப்பவனும் அவன்தான்; டிரைவரும் அவன்தான். டாக்டருடைய இதர சில்லறை வேலைகளைக் கவனிப்பவனும் அவன்தான்; நானும் டாக்டரும் பின்புறம் ஏறி உட்காருகிறோம். ஏதேதோ விசைகளைத் திருகுகிறான் செளந்தரம். மோட்டார் அசைந்து கொடுக்கவில்லை. நீண்ட இரும்புத் தடி ஒன்றை எடுத்துக்கொண்டு இறங்கி மோட்டாரின் முன்பக்கத்திலிருக்கும் துவாரத்திலிட்டுச் சுழற்றுகிறான். மோட்டார் கோபாவேசம் வந்தது போலக் குதிக்கிறது.

ஏறி, தெருவெல்லாம் புகையைப் பரவ விட்டுக்கொண்டு ஓட்டிச் செல்கிறான் டிரைவர் செளந்தரம். மோட்டார் போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

டாக்டர் முத்து சொல்கிறார் :

"உம்முடைய முதலாளி செட்டியார் இருக்கிறாரே. அவர் இப்போதல்லவா அடங்கி ஓடுங்கி யிருக்கிறார்? ஒரு காலத்தில் ஊரையே உள்ளங்கையில் தூக்கி வைத்துக் கொண்டிருப்பதாக சினைத்துக் கொண்டிருந்தார். காங்கிரஸ் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களைப் பறிவுக்கரித்திருந்த காலம் அது. ஜில்லா போர்டு தலைவர் செட்டியார்; நகரசபைத் தலைவர் செட்டியார்; இந்தத் தொகுதியில் சட்டசபை அங்கத்தினர் செட்டியார். அவரை எதிர்க்கக் கூடிய திறன் யாருக்கும் இல்லை. எதிரியாக இருந்தாலும் ஹதாஹதம் செய்து விடுவார். ராஜஸன் என்று ஊர் நடுங்கியது. தேர்தல் தந்திரங்களில் வல்ல மாயாவி அவர். ஊரையே நடுங்க வைக்கும் ஒருவர் அந்த ஊரின் பிரதிநிதியாகச் சட்ட சபையில் போவது எத்தனைக் கேலிக் கூத்து! அட்டகாசம் செய்து கொண்டிருந்த அவரைக் கண்டாலே ஜனங்களுக்குப் பயம்; வெறுப்பு. ஊரி

வாங்க வந்தவர்:—சர்க்கரை இருக்கிறதா ஐயா!

கடைக்காரர்:—இருந்தது!

வாங்க வந்தவர்:—இப்பொழுது இருக்கிறதா?

கடைக்காரர்:—அதை நான் சொல்லமாட்டேன். சர்க்கரை இல்லை என்று சொல்லக்கூடாது என்பதாக கவர்மெண்டில் எங்களுக்கு உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள்!

லுள்ள பிரமுகர்கள் யோசனை செய் தார்கள். சாஸ்திரியர் பரமசாது. சுமாரான சொத்து. கோர்ட்டிலும் வரும்படி சுமார்தான். ஆனால் நல்லவர். ஆரம்பப் பாடசாலைகளின் வருடாந்திரக் கொண்டாட்டங்களுக்குச் சாஸ்திரியர் தாம் தலைமை வகிப்பார். பகவத்கை உபநி யாசம் செய்வார். ஆசார சீயமங்கள் தவறாதவர். ஒரு முறை சட்ட சபைத் தேர்தலில் செட்டியாருக்குப் போட்டியாக சாஸ்திரியாரை சிறுத்தி வைத்து விட்டார்கள் பிரமுகர்கள். செட்டியார் முதலில் சாஸ்திரியாரை ஒரு பொருட்டாக எண்ணிவிட்டாலும், சீக்கிரமே தம்மக்கு ஊரிலுள்ள ஜனங்களின் வெறுப்பினால் தோல்வி ஏற்பட்டுவிடுர் என்பதை உணர்ந்தார். கீழுக்குக் கீழாக ரகசியமாக அபேட்சைப் பத்திரத்தை வாபஸ் வாங்கிக் கொண்டால் ஏராளமாகப் பணம் தருவதாகச் சாஸ்திரியாருக்குச் சொல்லியனுப்பினார் செட்டியார். தேர்மைக் குணமுள்ள சாஸ்திரியர் இசையவில்லை. சாஸ்திரியாருக்கு வெற்றி சுலபமாகக் கிட்டியது. நாளடைவில் செட்டியார் கைப் பற்றியிருந்த பதவிகளெல்லாம் சாஸ்திரியாருக்குக் கிடைத்துவிட்டன.

“ஆனால் இந்தப் பதவிகளின் பலனாக சாஸ்திரியரின் குடும்பத்துக்கு ஒரு பிரயோஜனமும் ஏற்படவில்லை. ம-ா-ா-ஸூ சாஸ்திரியர் ராய் பகதூர் சாஸ்திரியர் ஆனர். கோர்ட்டுகளில், “யுவர் ஆன்” என்று சொல்வது அவருடைய கௌரவத்துக்கு உகந்ததாக இல்லை. பல வழிகளிலும் சம்பாதிக்கப் போதுமான அகடவிகட சாமந்தியம் சாஸ்திரியாருக்கு இல்லை. அவரைத் தேர்தலில் சிறுத்திப் பதவிகள் தேடிக்கொடுத்த பிரமுகர்கள் அவருடைய பொருளாதார நிலைமையை உயர்த்த முடியவில்லை. பதவிக்குத் தகுந்த அந்தஸ்துடன் வாழ்வதில் சாஸ்திரியர் ஏழையானார். அப்புறம் காலம் மாறிவிட்டது. இனிமேல் சாஸ்திரியர் செத்துப்போனால் அவரைப் பற்றி மரணச் செய்திப் பகுதியில் பத்திரிகைகளில் நாலு வரி போடுவார்கள்.

“சாஸ்திரியாருக்கு ஒரு பையன் இருந்தான். ராமலிங்கம் என்று பெயர். நல்ல பையன். கெட்டிக்காரன். அவனைப் படிக்க வைத்து முன்னுக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று பாடுபட்டார். பையனும் தன் குடும்ப நிலையை உணர்ந்து கொண்டான். கல்யாணம் இன்னும் ஆகவில்லை. சென்னையில் சட்டக் கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்தான். விடுமுறை நாட்களுக்கு ஊருக்கு வந்திருந்தான். டைபாயிட் ஐரம் வந்தது. நான் வைத்தியம் செய்தேன். ஆயினும் பிரயோஜனம்

இல்லை. செத்துப் போய்விட்டான். சாஸ்திரியர் புத்திர சோகத்தினால் மனம் இடிந்து போனார்.

“நானுக்கு நான் சாஸ்திரியின் மனம் குழம்பிக் கொண்டிருந்தது. ராமலிங்கம் செத்துப் போய்விட்டான் என்ற நினைவே அவர் மனத்திலிருந்து அகன்றது. அவன் உயிருடன் இருப்பதாக அவர் மனத்தில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை வேருன்றி விட்டது. ராமலிங்கம் கடைசி நாட்களில் பட்ட அவஸ்தைகளை அவரால் ஏற்படிமறக்க முடியும்? அவர் படுக்கையில் கிடந்து அங்குக்கு அவன் சிசுருவது செய்வது போக அவனுக்கு அவர் செய்ய வேண்டியதாக இருந்தது.

“ஒரு வாரத்திற்கு ஒரு தடவை என்னிடம் ஓடி வருவார் சாஸ்திரி. பையன் அந்தயாவஸ்தையாக இருப்பதாகவும், நான் வந்து அவசரமாகப் பார்க்க வேண்டும் என்றும் சொல்வான். அவருடைய மனத்திலிருந்து ‘அவன் சாகவில்லை’ என்ற நம்பிக்கையை மாற்ற முடியவில்லை. நான் அவரிடம் ‘ராமலிங்கம் இன்னும் சட்டக் கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருக்கிறான்’ என்றே சொல்வேன். அவர் போய்விடுவார். பைத்தியத்தில் இது ஒரு ரகம்:— ‘மாஜேமேனியாக்’ என்று பெயர். மற்றப்படி சாதாரணமாகவே இருக்கிறார். நல்ல மனிதர். ஆனாலும் யாராவது தட்டுக்கெட்டு அவரிடம் ‘ராமலிங்கம் செத்துப் போனான்’ என்று சொல்லிவிட வேண்டியதுதான்; ரௌந்திராகாரமாகக் கிளம்பிவிடுவார்; கையிலே கத்தியோ கழியோ ஏது அகப்பட்டாலும் எடுத்துக் கொண்டு, “அவனு செய்தான். இல்லை, நீ” என்று சொல்லிக் கொண்டு மூர்த்தன்யமாக மேலே பாய்ந்து விடுவார். ராமலிங்கம் படித்துக்கொண்டேயிருக்கட்டும்! அவர் நம்பிக்கையைக் குலுப்பானேன்? எதற்காக அவருக்குச் சிரமம் தரவேண்டும்? அவருடைய வீட்டிலுள்ளவர்களிடமும் அவருடைய பணப் பிரமைபைப் போக்க முயலக் கூடாது என்று சொல்லி யிருக்கிறேன்.”

முதலாளியின் வீடு சமீபம்தான். அடுத்த தெரு திரும்பினால் இருபது கட்டிடங்களுக்கு அப்பால். தெருத் திரும்புகிறது. முதலாளியின் வீட்டு வாசலில் சும்பல் தெரிகிறது. ‘சிறுத்து’ என்கிறார் டாக்டர். கார் சிற்றிறது. கதவைத் திறந்து கொண்டு நான் இறங்குகிறேன். கதவு சாத்தப்படுகிறது. கார் பின்னால் நகர்ந்து மறைகிறது. மனச் சோர்வுடன் முதலாளியின் வீட்டை நோக்கி நான் மெல்ல நடக்கிறேன். இறந்த பணம் இருப்பதாக அல்லவா சினைத்துக் கொண்டு நாங்களும் வைத்தியம் செய்வதற்கு வந்து கொண்டிருந்தோம்?

சுறுசுறுப்பான குழந்தைகளுக்கு
அதிகப்படி போஷாக்கு
அவசியம்!

எப்பொழுதும் ஓடி ஆடும் குழந்தைகளின் சக்தி விரயமாகிவிடுவதால், அதை #டு ரெவ்ய அவர்களுக்கு அதிகப்படி போஷாக்கு அவசியம்.

அவர்கள் குடும்பத்தை ஓவல் டின் மிகவும் விரும்புகின்றனர். எனில் ஜீரணமாகக்கூடியது. அவர்களின் வளர்ச்சிக்கும் ஆரோக்கியத்திற்கும் பெரிதும் உதவுகிறது. ஓவல் டினில் கத்தமான பகவின் எட்டுப்பால், பழுத்த பார்லிமாஸ்ட், கொக்கோ, பால்படைட்கள் பிசுடி விடாயின் கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. அநிலி உகரும் போஷாக்கு பத்தும் விடாயின் கத்துக்கள் இன்றியமையாதவை. ஓவல் டின் விடாயின் கற்றுத்து வேறு விடையாது.

ஓவல் டின் பெரிபேர் பெரிபேர்களுக்கும் சுவையான குடும்பத்திற்குகத்த கற்றுத்த உணவு பாணம். டாக்டர்கள் எங்கும் பிசுடிக ரெய்கின்றனர். போலிகளைத் தள்ளிவிடுங்கள்.

விநியோகஸ்தர்கள் : ரிசைம்ஸ் டி.ஜே.ஸ் கம்பெனி (இந்தியா) லீட்.

ஓவல் டின்

குழந்தைகள் விரும்பும் பாணம்!

உங்கள் பணத்தை முதலீடு செய்யுங்கள்

3 $\frac{1}{2}$ %

வருமான வரி இன்றி

கவர்ன்மெண்ட் ஆப் இந்தியா
பத்து வருட
ட்ரெஷரி ஸேவிங்ஸ்
டெபாஸிட்டிஸ்

பாதுகாப்பிற்காக

பம்பாய், கல்கத்தா, சென்னை ஆகிய இடங்களில் உள்ள ரிஸர்வ் பாங்க் ஆப் இந்தியா ஆபீஸ்களிலும், மற்ற இடங்களில் ட்ரெஷரி வேலைகள் நடைபெறும் இம் பிரியல் பாங்க் ஆப் இந்தியாவின் கிளைகளிலும் டெபாஸிட்டர்கள் வாங்கப்படும்.

நல்ல வருமானத்திற்காக

டெபாஸிட்ட் தேதி முதலாக கணக்கிட்டு கவர்ன்மெண்ட் ட்ரெஷரியிலிருந்து வருஷத்திற்கு 3 $\frac{1}{2}$ % வீதமாக பன்விரண்டு மாதங்களுக்கு ஒருமுறை வட்டி தரப்படும். அல்லது பப்ளிக் டெட் ஆபீஸால் டெபாஸிட்ட் செய்ய திருப்பவருக்கு அவர்/அவள் விவாசத்தில் வட்டிப் பணம் பட்டுவாடா செய்யப்படும்.

முதலனத்தை கலமமாக

தீரும்படி பெறுவதற்காக பத்து வருஷ முடிவில் டெபாஸிட்ட் தொகை வட்டி புடன் திருப்பி யளிக்கப்படும். ஆனால் டெபாஸிட்ட் செய்தவருக்கு தேவை ஏற்பட்டால் ஒரு வருஷத்துக்குப் பிறகு எப்பொழுது வேண்டுமென்றாலும் விவதாசார்ப்படி தள்ளுபடி போக பாக்கி அளிக்கப்படும்.

மறுந்து விடா தீர்கள்

வருமான வரி விலக்கு : வட்டிக்கு வருமான வரி கிடையாது. வருமானக் கணக்கு சேகரிக்கும்போது இந்த வட்டிப்பணம் டெபாஸிட்டரின் மொத்த வருமானக் கணக்கில் சேர்க்கப்பட மாட்டாது.

மீண்டும் அறிவிக்கும் வரையில் கவர்ன்மெண்ட் இந்த டெபாஸிட்டர்களைப் பெற்றுக் கொள்ளும்.

டெபாஸிட்ட் தொகைகள் ரூ. 100 கணக்கில் கீழ்க்கண்டவாறு அதிக படிவமாகப் பெறப்படும்.

ரூ. 25,000/- ஒரே டெபாஸிட்டலிமிருந்து.

ரூ. 50,000/- இரு தபுக்கலிமிருந்து கூட்டாகவும், ஸ்தாபனங்கலிமிருந்தும்.

ரூ. 1,00,000/- தம் ஸ்தாபனங்கலிமிருந்து.

ஞாபகமிருக்கட்டும்

ட்ரெஷரி டெபாஸிட்ட் செய்யும்போது 10 வருஷ காலத்திற்கு வருமான வரியின்றி, உங்களுக்கு 3 $\frac{1}{2}$ % வட்டி வருமானத்தை நீங்கள் பெறுவதுடன், முதலும் கேட்டி என்பதை நீர்சம்ப படுத்திக் கொள்ளுகிறீர்கள்.

இப்பொழுதே டெபாஸிட்ட் செய்யுங்கள்

கீழ்க்கண்ட தகவல்களுடன் மனுச் செய்து கொள்ளுங்கள். முழுப் பெயர், விலாசம், டெபாஸிட்ட் செய்த தொகை, தனியாகவா, மற்றொரு தபுடன் கூட்டாகவா, எந்த ட்ரெஷரியில் நீங்கள் வட்டிகையைப் பெற விரும்புகிறீர்கள், அல்லது ரிஸர்வ் பாங்க் ஆப் இந்தியா எந்த விலாசத்திற்கு வட்டிகையை அனுப்ப வேண்டும், கூட்டு டெபாஸிட்ட்தாரர்களானால் முதலீடு பணத்தை யாரிடம் செலுத்த வேண்டும் என்பிற தகவல்.

மனு பார்த்திற்கு ரிஸர்வ் பாங்க் ஆப் இந்தியாவிற்கோ அல்லது அருகாமையிலுள்ள இம் பிரியல் பாங்க் ஆப் இந்தியாவின் கிளைகோ எழுதுங்கள்.

தேஷனல் ஸேவிங்ஸ் கமிஷனர் ஆப் இந்தியா அறிக்கை
நிதி மந்திரி காரியாலயம், கார்ட்டன் காஸில், ஸிம்லா

ஏன் உங்கள் குழந்தை நோயுற்றிருக்கிறது?

உங்கள் குழந்தை நோயுற்றிருப்பதின் மூலகாரணத்தைப் பற்றி நிச்சயமாக புரிந்துக் கொள்ளுங்கள். சிசிச்சைக்கு பிறகும் மறுபடி மறுபடி வருவதும், அல்லது அதற்கு கட்டுப்பாடாமல் நிகழ்ந்திருப்பதுமான உபத்திரவத்தின் சிறிய அறிகுறிகள் ஈரல், குகை நோயைக் குறிப்பதாயிருக்கலாம். இவைகளை ஒரு டாக்டரால் தடுக்க முடியும்.

பசியின்மை — சோம்பல் — சிடுசிடுப்பு — மலச்சிக்கல் — அல்லது வயிற்றுப்போக்கு — வாத்தி — பருத்த அல்லது உண்ணமான வயிறு — இரவரான ஜூரம் — சீர இளைப்பு.

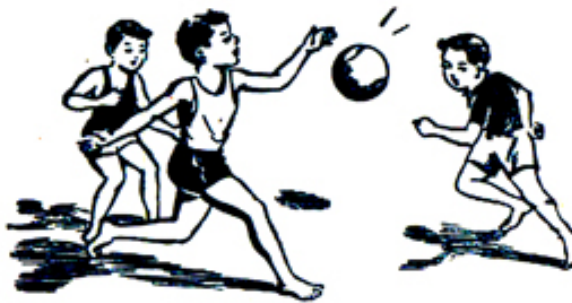
பெரிய கடை நெடு, நெப்பெரு
எம். திருச்சூரப்பன். பெரிய
நெடு, கும்பகோணம். ஆர்டர்
மீட்டர்கள் எல் நெடு, பெங்களூர்.
மற்ற சிவகாம நகர
பங்களிகள்:— பம்பாய் - தாய்
பூர் - கங்கோ - கல்கத்தா -
மீதுவண்டி - மீதுவண்டி.

ஜம்மியின் லிவர்க்யூர்

ஈரல், குகை நோய்களுக்கு அனைத்து
பரணால் தடுப்பதற்கும் உதவுகின்ற
சகல மருத்துவ லிவர்க்யூர்
டூம் கிடைக்கும்.

ஜம்மீ வெங்கடசரணன்யா & சன்ஸ்
2, திரவல் ரோடு, மைசூர், மதுரை.

NETA-7-1-300-2-THRU.

வளரும் குழந்தைகளின் போஷிப்பிற்கு இன்றியமையாதது

குழந்தைகளின் உடலைப் பராமீதது வளர்ப்பதில் 10 இணைந்த ஏஜண்டாக விளங்குகிறது விடோபெரின். உடலில் தந்தியின்மை, கைடலின்மை குறைவு, மற்றம் உடலுக்குப் பரிசீலித்தையிக்கும் சாரணிகள் பரிசீலித்தையும் போக இது சிறந்த டானிங்கை விளங்குகிறது.

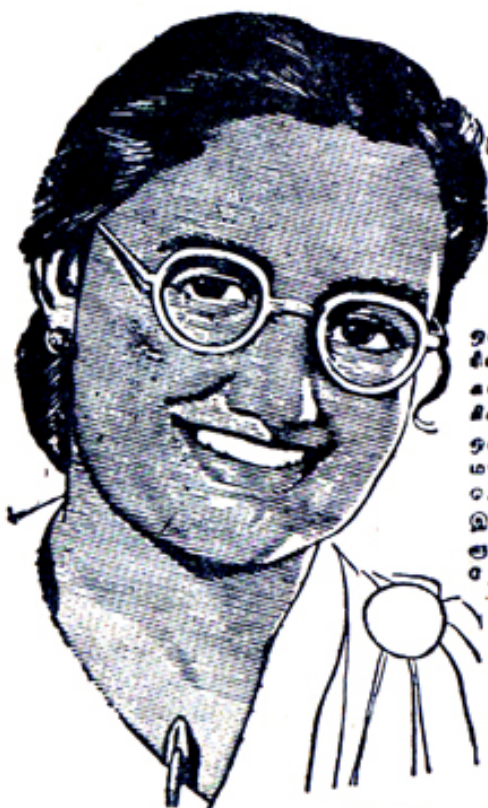

விடோபெரின்

தயாரிப்பாளர் :

தீ மைகுர் இண்டஸ்ட்ரியல் & டெல்டிக்ஸ் கார்பரேட்டீ விமிடெட், மல்லைன்வரம், பெங்களூர்
வித்பன் ஏஜண்டுகள் :

பெஸ்ட் & கம்பெனி விமிடெட், தபால் பெட்டி நெ. 63 சென்னை

“எனது ஹாஸ்டலில் ஞாயிற்றுக் கிழமை யானது பாலுட்ரின் கிழமை.....”

ஒரு சாட்சுக்கு ஒரு 'பாலுட்ரின்' மாத்திரை வீதம் 3 சர்ட்கள் உட்கொண்டால் மனசை ருணமாக்கிவிடும். சாரம் ஒரு மாத்திரை சாப்பிட்டால் மனசை புதிபதாக நொத்திக்கொள்ளாமல் தடுக்கலாம். இது உண்மை என்பது எங்களுக்கெல்லாம் தெரியும். ஆனால் நேசககம் க்ஞயிரூக்கும் போது சாராவாரம் மாத்திரை சாப்பிடுகாத மறத்துவிடுவதும் இயல்பே. ஆகவே என் ஹாஸ்டலில் ஒவ்வொரு ஞாயிற்றக்கிழமைமும் சாட்சுபின் சர்ஸெருமாகச் சேர்ந்த பாலுட்ரின் சாப்பிடுகிறோம்.”

ஒரு சாட்சுக்கு ஒரு 'பாலுட்ரின்' மாத்திரை வீதம் (ஆகாத்திற் லுப்பிதரு தன்வீருடன்) 3 சர்ட்கள் உட்கொண்டால் சாராணாக மனசை புதிபது செயலும். சாரம் ஒரு மாத்திரை வீதம் உட்கொள்ளுதலுக் புதிபதாக மனசை நொத்தவதிலின்றும் தடுக்கச் செய்யும். பின்னிட்டு ருசுரிமும் விரும்பத்தகாத சாராத என் சதம் இக்காதது 'பாலுட்ரின்'. நெவர்கன், கயோநிசர்கா, சாப்பினி க்நிசின் யாகரும் முழு கம்பிக்கையுடன் உட்கொள்ளலாம். ஒரு மாத்திரை வீதம் ஒரு சர்டு. 'பாலுட்ரின்' 3 சர்டுக்கு 3 மாத்திரைகள் அடம்பெ தாக்கலின் கிடைக்கும்.

‘பாலுட்ரின்’

மனசைவாவுக்கு அற்புதமான ஓசவுதும்.

குணத்தின் கிசகம்

இம்நீசியல் கெயிகம் இண்டகண்ட்ரீக் (இந்தியா) லிமிடெட்,
கேசத்தா பம்பய் சேக்ஸ் கைசீ-
புதயுக்கி சாக்கூர்.

ICI-478

அதி அற்புத ரகங்கள் !

புகழ் பெற்ற ஸ்வீஸ் பாட்டீசுவீஸ் தயாரானது ஒவ்வொன்றும் 5 வருஷ உத்தீரவாத முன்வை

Size 7 1/2"

6 ஜூவல் & சேரம் 30/- சேரம் & கேரம் 33/-
7 .. & சேரம் 35/- உயர் ரகம் 38/-
15 .. & சேரம் 44/- சேரம் & கேரம் 48/-

Size 7 1/2"

6 ஜூவல் & சேரம் 28/- சேரம் & கேரம் 33/-
7 .. & சேரம் 33/- உயர் ரகம் 35/-
15 .. & சேரம் 42/- சேரம் & கேரம் 46/-

Size 12"

முழுவுதும் ஜூவல் 18/- உயர் ரகம் 21/-
சேரம் & கேரம் 21/- சேரம், கேரம் & கேரம் 23/-
உயர் ரகம் உயர் ரக ரக மெஷின் 27/-

Size 8 1/2"

6 ஜூவல் & சேரம் 26/- சேரம் & கேரம் 32/-
7 .. & சேரம் 32/- சேரம் & கேரம் 38/-
15 .. & சேரம் 48/- சேரம் & கேரம் 58/-

Size 8 1/2"

6 ஜூவல் & சேரம் 22/- உயர் ரகம் 25/-
5 .. சேரம் & கேரம் 30/- உயர் ரகம் 33/-
15 .. & சேரம் 45/- சேரம் & கேரம் 55/-
கடம் பீஸ் 20/- உயர் ரகம் 25/-
பாட்டீசுவீஸ் வர்டர் 12/- உயர் ரகம் 15/-

நபர் சேஷி பிரதிநித்யம். இரண்டு ஷாப்பர்கள் ஆட்டருக்கு நபர் சேஷி இரண்டு

PIONEER WATCH

POST BOX NO 11428 (ALCUTTA)

கோலினஸ்

புன்னகையில்
ஆரோக்யம்
ததும்புகிறது!

நுரைதான் இந்த
வித்தியாசத்திற்குக் காரணம்!

அதிக சிக்கலான தலக்கட,
ஏனெனில்
அசைபங்குல
அளவே
பேரதுமானது!

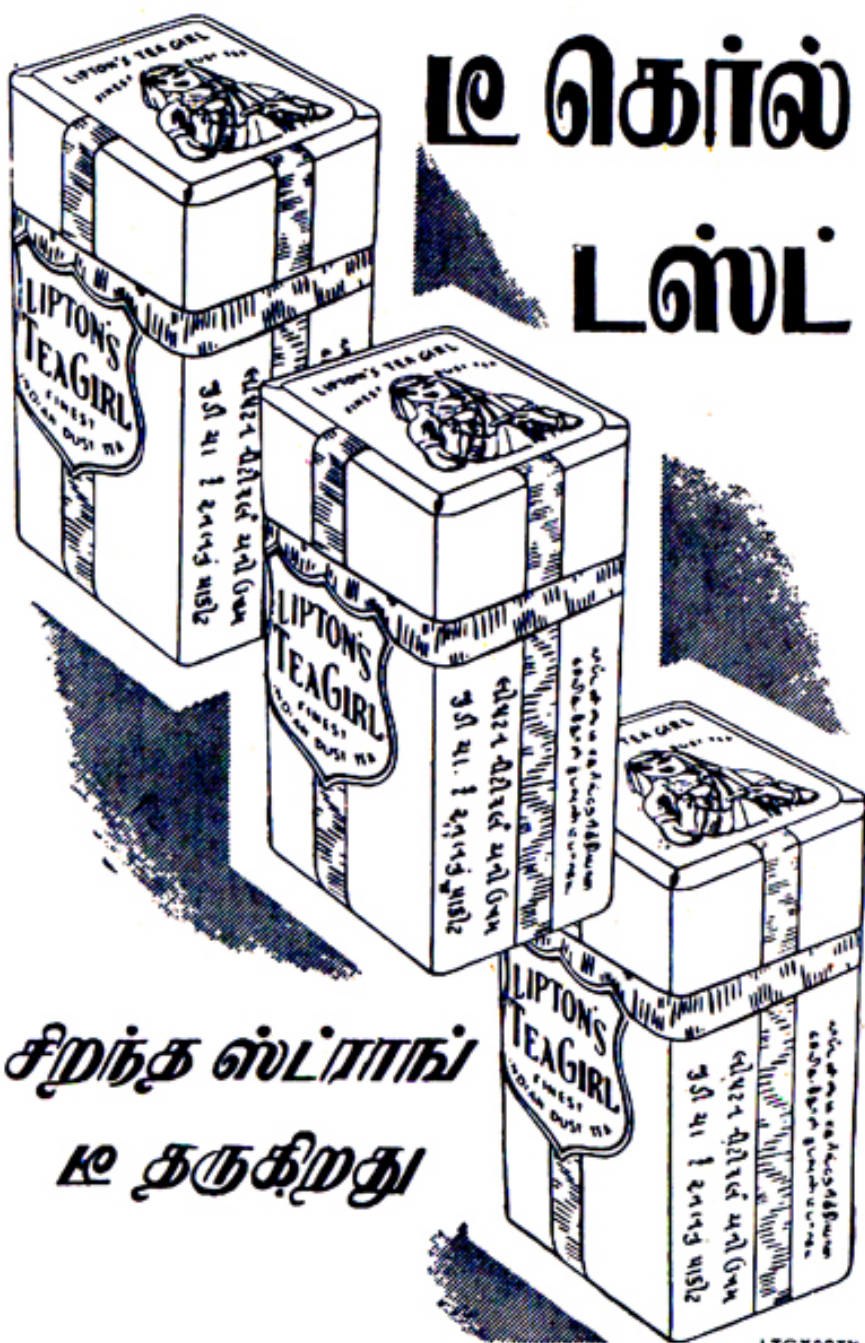

சாமந்த பிரஷிஸ்
உபயோகிப்பதே
உத்தமம்.

இந்தியாவில் தயாரிப்பாளர்கள்:—
ஜியாப்ரேமான்ஸ் & சோ. லிட்., பம்பாய் 1
நிலைகள்:—கல்கத்தா - மதராஸ் - மும்பை.

லிப்டன்ஸ்

டீ கெர்ல்
டஸ்ட்

சீறந்த ஸ்ட்ராங்
டீ தருகிறது

LTGX22TM

பருத்தி நூல்களுக்குப் பிரதான ஸ்தாபனம்

மதுரை மில்ஸ் கம்பெனி லிட்.

மதுரை - தூத்துக்குடி - அம்பாசமுத்திரம்

5,00,000 நூற்கும் கதிர்கள் நம்பர் 80 வரை நூல்கள்

எங்களுடைய சீசேஷமான நூல்கள்: ஒத்தை நூல், இரட்டை நூல், பனியன் ரெசவுக்கேற்ற கோன் நூல், மில் ரெசவுக்கேற்ற சீஸ் நூல் முறுக்கேற்றிய நூல்.

நாங்கள் சப்ளை செய்வது: கைத்தறி, இயந்திரத் தறி, பின்னல் தறி களுக்கு வேண்டிய காரிக்கள் நூல்கள், இயந்திர ரெசவுக்கேற்ற வார்ப்பு நூல்கள் கனத்த வெப்பிங், காண்வாஸ் முதலியவைகளுக்கேற்ற மடக்கு இரட்டை நூல்கள், மற்றும் பின்னல் இயந்திர ரெசவுக்கேற்ற மிருதுவான சன்ன நூல்கள். எங்கள் எகிப்திய பருத்தி நூல்கள் இறக்குமதியாகும் நூல்களைப்போல் எல்லா வகையிலும் கிரீத்தி பெற்றவை. நாங்கள் நூற்பதைத் தவிர ரெய்வதில்லை.

மாளேஜர்கள்: ஏ. & எப். ஹார்வி லிமிடெட்

இருமல், அவஸ்தை யளிக்கும் ஆஸ்துமா, மார்ச்சளி 3 நிமிஷங்களில் ஒழிக்கப் படுகின்றன

ஆஸ்துமா, மார்ச்சளி தாக்குதலால் முக்கத்தினர் தூக்கமின்றி அவதியுறுகிறீர்களா? அதிகமாக இருமுதுவதால் பிராணவலகையாக இருக்கிறதா? பணநினை உணர்ச்சியினால் வேலை செய்ய அசக்தராகவும், குளுமையான சில வந்துக்களையும், உணவுக்களையும் சர்ப்பிட முடியவில்லையா?

எய்வளவு நாட்களாக உபாதையற்று ஏதை உபயோகித்திருப்பினும் சரி, மெண்டாகோ (Mendaco) ஒர்ப்புதிய நம்பிக்கை அளிக்கும். மயக்க மருந்துகளில்லை, புகை பிடித்தலில்லை, இஞ்சக்களில்லை, ஆட்டோமைஸர் தேவை யில்லை. செய்ய வேண்டியதெல்லாம் குடியிற்ற இரண்டு பீட்டைகளை சர்ப்பாடிக்கொடுப்பது உட்கொள்ள வேண்டியதே. உபத்திரவங்கள் மராமாக மறைந்து விடும். முன்பே நிமிஷங்களில் மெண்டாகோ (Mendaco) இரத்தத்துடன் கலந்து வேலை செய்யத் தொடங்கி, உபத்தைக்கரைத்து சிரமமின்றி ஸ்வாசத்தை அபிவிருத்தி செய்து ஒத்த நான் இரவே நல்ல நித்திரையை அளித்து விசைவில் பல வருஷங்கள் பெளவன உணர்ச்சியையும் பலத்தையும் பெறுவீர்கள்.

2 வருஷங்களாக ஆஸ்துமா இல்லை

மெண்டாகோ (Mendaco) அதேமாதிரி உடனே குணமளித்து ஸ்வாசத்தை இலகுவாக்குவது மட்டுமின்றி எதிர்கால தாக்குதல் ஏற்படாத செய்கிறது. உதாரணமாக ஜே. ரிச்சர்ட்ஸ்

ஹாமில்டன், ஓன்ட், கனடா, இருமல் முக்கத்தினரால் இரவு தூக்கமின்றி 40 பவுண்டு எடை குறைந்து, இரத்து விடுவாசை எதிர்க்கொண்ட பட்டது. மெண்டாகோ (Mendaco) ஆஸ்துமாவை முதல் நாளே நிழத்தி விட்டது. இரண்டு வருஷங்களில் அவ்வுபாதையே மீண்டும் ஏற்பட்டதில்லை.

பணம் வரப் பட்டதாவதம்

மெண்டாகோ (Mendaco) முதல் வேலை சர்ப்பிட்டதும் நேரடியாக சத்தத்துடன் கைத்து ஆஸ்துமாவை ஒழிக்கிறது. மெண்டாகோ (Mendaco) அநிவிசைவில் வயதில் பல வருஷம் யெளவன உணர்ச்சி, பலம் இவற்றை அளிக்கிறது. வரப் பட்டதாவதத்தின் கீழ் மெண்டாகோ (Mendaco) உபயோகித்துப் பர்த்து தீர்ப்பளிப்புகள். மெண்டாகோ (Mendaco) சர்ப்பிட்டபின் பூரண குணம் பெற்று திருப்தியளிக்காவிடில் வெற்றுப் பெட்டிகையை அதுபிணம் முழுத் தொகையும் வரப் பெறப்படும். இன்றே மருத்து வியாபாரியிடமிருந்து மெண்டாகோ (Mendaco) வாங்குங்கள். இன்றிரவு சர்ப்படித் தங்குவிடுங்கள், மறு நாள் காலை எய்வதமாதிரி தெம்புணர்ச்சி ஏற்படுகிறது.

Mendaco

மெண்டாகோ கார்ப்பரேஷன், உத்தரவாதம் உங்களுக்குப் பரதுகார்ப்பு அளிக்கும்.

**அதிக
மலர்ச்சியைத்தருவது...
ஹிமாலயா
புகை**

**லாய்லட், லால்கம் பௌடர்களின்
சூளுமையான பர்மளம்**

உங்கள் அறகு பராமரிப்புக்கு வாசனை
மூலைய ஹிமாலயா புகை பௌடர்
கள் மிகவும் சிறந்தவை. அவை பட்டு
போல் மிருதுவாக இருக்கின்றன.
உங்கள் சருமத்திற்கு சாத்திய
அளிக்கின்றன. அவைகளின்
நீடித்திருக்கும் வெகு நேரத்தி
யான பர்மளம் உங்களை
மலர்ச்சியுடன் இருக்கச்
செய்கிறது.

**நேர்த்தியான
இண்டு இராஸ்மிக் தயாரிப்புகள்**